

”Täällä olisi 11-vuotias tyttö vailla kirjekamua.”

Nuorten kirjeenvaihtopalstan ilmoitusten tarkastelua

**Maisterintutkielma
Mari Riikonen
Suomen kieli
Kieli- ja viestintätieteiden laitos,
Jyväskylän yliopisto
2020**

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Tiedekunta – Faculty Humanistinen tiedekunta	Laitos – Department Kieli- ja viestintätieteiden laitos
Tekijä – Author Mari Riikonen	
Työn nimi – Title ”Taällä olisi 11-vuotias tyttö vailla kirjekamua.” Nuorten kirjeenvaihtopalstan ilmoitusten tarkastelua	
Oppiaine – Subject Suomen kieli	Työn laji – Level Maisterintutkielma
Aika – Month and year Toukokuu 2020	Sivumäärä – Number of pages 106
Tiivistelmä – Abstract <p>Tutkielmassa tarkastellaan nuortenlehtien kirjeenvaihtoilmoituksia. Aineisto tutkimukseen on kerätty kahdesta samantyyppisestä nuorille tytöille suunnatusta lehdestä, Girlsistä ja Systeristä. Aineistoksi on otettu 157 Girls-lehden ilmoitusta ja 124 Systeri-lehden ilmoitusta. Girls-lehden ilmoitukset on kerätty vuoden 2005 lehdistä, ja Systeri-lehden ilmoitukset on kerätty vertailuaineistoksi vuoden 2010 lehdistä. Vertailuaineiston tarkoituksena on tarkistaa, ovatko ilmoitukset samanlaisia eri lehdissä ja vaikuttaako kirjeenvaihtoilmoitusten julkaisuajankohta jollain tavalla niiden sisältöön.</p> <p>Kirjeenvaihtoilmoitukset muodostavat oman tekstilajinsa, jolla on tyypillisiä rakenteita ja kielellisiä ominaisuuksia. Tutkimuksessa käytetään muun muassa tekstilingvistiikan käsitteitä apuna kirjeenvaihtoilmoitusten rakenteiden hahmottamiseen. Ilmoituksissa voi havaita erilaisia toistuvia tekstijaksoja, joista osa on pakollisia ja osa valinnaisia. Tekstijaksot on osin havaittavissa tarkastelemalla ilmoituksen pintarakennetta, ja osin tarkastelemalla tekstin sidossuhteita. Tekstijaksot voivat olla selvärajaisia tai ne voivat limittyä keskenään. Tärkein tekstijakso on ilmoituksen kirjoittajan itsensä kuvailu, ja tämä tekstijakso limittyy monen muun tekstijakson kanssa.</p> <p>Rakenteellisen kaavamaisuuden lisäksi kirjeenvaihtoilmoituksissa on havaittavissa myös kielenkäytön kaavamaisuutta, esimerkiksi toistuvia lausahduksia. Tätä selittää mahdollinen mallin mukaan tekeminen. Kirjeenvaihtoilmoitukset ovat nuorille monesti ensimmäisiä koulun ulkopuolella kirjoitettuja virallissävyytteisiä tekstejä, joissa harjoitellaan kontekstiin sopivaa kielenkäyttöä. Ilmoitukset ovat yleisesti ottaen hyvinmuodostuneita ja yleiskielisiä, mutta niissä esiintyy jonkin verran myös puhekielisyyskäyttöä. Suuria eroja ei eri lehdistä kerätyn aineiston välillä löydy rakenteesta tai kielellisistä keinoista.</p>	
Asiasanat – Keywords kirjeenvaihtoilmoitukset, tekstilingvistiikka, tekstilaji, tekstijaksot	
Säilytyspaikka – Depository	
Muita tietoja – Additional information	

SISÄLLYS

1. JOHDANTO	1
1.1. Tutkimustehtävä	1
1.2. Tutkimusaineisto ja -menetelmät	3
2. KIRJEENVAIHTOILMOITUS TEKSTINÄ	7
3. KIRJEENVAIHTOILMOITUSTEN RAKENNE JA JAKSOT	13
3.1. Tervehdys	14
3.1.1. Tervehdyssanat	15
3.1.2. Puhuttelu	19
3.1.3. Vieraskielisyydet	21
3.1.4. Pohdintaa	23
3.2. Itsen kuvailu	24
3.2.1. Tervehdyksen jälkeiset lauseet ja tahdon ilmaukset	25
3.2.2. Itseen viittaavat nimitykset ja iän määreet	30
3.2.3. Itseen liitetyt adjektiivit ja muut luonteen kuvailut	34
3.2.4. Itseen liitetyt harrastukset, musiikkimaku ja tykkäämisen kohteet	40
3.2.5. Pohdintaa	50
3.3. Puhuteltavan kuvailu	51
3.3.1. Toivottuun kirjeenvaihtoseuraan viittaavat nimitykset ja ikä	51
3.3.2. Toivotunlaisen kirjeenvaihtoseuran kuvailu	56
3.3.3. Pohdintaa	69
3.4. Vastaamiskehotus ja osoite tai nimimerkki	70
3.4.1. Vastaamiskehotus	71
3.4.2. Nimet ja nimimerkit	74
3.5. Jälkikirjoitus	79
3.6. Puhekielisyysä	83
3.7. Lauseiden kytkemisestä	94
4. LOPPUKATSAUS	98
LÄHTEET	102
LIITTEET	

1. JOHDANTO

1.1. Tutkimustehtävä

Tässä suomen kielen pro gradu -työssäni tutkin kirjeenvaihtoilmoituksia kahdessa eri nuortenlehdessä, Girlsissä ja Systerissä. Keräämäni aineistot ovat vuosilta 2005 ja 2010. Valitsin kirjeenvaihtoilmoitukset tutkimuskohteekseni muun muassa siitä syystä, että en löytänyt niistä aikaisempaa tutkimustietoa. Muita lehtien ilmoitustyypppejä on sen sijaan tarkasteltu monissa opinnäytetöissä ja muissa tutkimuksissa. Esimerkiksi Sari Harsu (1997) on tutkinut suomen kielen pro gradu -työssään Aamulehden kuolinilmoituksia. Marika Viitasen (2005) aineistona ovat olleet tutkielmantekijöiden ilmoitukset. Leena Vepsäläinen (2007) ja Pirkko Muikku-Werner (2009) ovat puolestaan tarkastelleet kontakti-ilmoituksia. Kirjeenvaihtoilmoitukset muistuttavat jonkin verran muita ilmoitustyypppejä, mutta niissä on myös eroavaisuuksia.

Erilaisia ilmoituksia voidaan tarkastella monesta eri näkökulmasta. Esimerkiksi Viitanen (2005) keräsi aineistonsa kahdesta erityyilisestä lehdestä, nuortenlehti Reginasta ja Opettaja-lehdestä. Hän huomasi tyyli- ja sävyeroja eri lehtien ilmoituksissa, sekä totesi nuortenlehtien ilmoitusten olevan kaavamaisemmin rakennettuja kuin Opettaja-lehden, jonka ilmoitukset olivat yksilöllisempiä. Kirjeenvaihtoilmoituksia jossain määrin muistuttavia kontakti-ilmoituksia tutkinut Muikku-Werner (2009) on käyttänyt aineistona Helsingin Sanomien ja Karjalaisen seuranhakuilmoituksista 50 vuoden ajalta. Tutkimuksesta käy muun muassa ilmi, millaiseksi ilmoittajien ihanneminä rakentuu ja miten ilmoittaja yrittää vaikuttaa ilmoituksen lukijaan. Koska aineistoon kuuluu hyvin eri-ikäisiä tekstejä, Muikku-Werner on pystynyt tarkastelemaan myös ilmoituksissa näkyviä yhteiskunnallisia muutoksia. Sekä tutkielmantekijöiden että seuranhakijoiden laatimissa ilmoituksissa on havaittavissa myös toistuvia jaksoja ja kaavamaisuutta.

Kirjeenvaihtoilmoitukset ovat saattaneet jäädä vaille tutkivaa silmäystä mahdollisesti siitä syystä, että perinteisen kirjeenvaihdon suosio on pitkään ollut hiipumassa, ja kirjeenvaihtopalstojen määrä lehdissä ja muissa medioissa on vähentynyt. Perinteinen kirjeenvaihto ei kuitenkaan välttämättä tule loppumaan kokonaan. Kirjepapereiden kysyntä on viime vuosina kääntynyt nousuun paperituotteiden erikoisliikkeissä, ja kirjeenvaihtoa nykyään harrastavat aikuiset kokevat harrastuksensa mukavaksi retroiluksi sekä vastapainoksi koneella tai puhelimella kirjoitetuille teksteille (Puurunen 2019).

Laakso ja Östman (1999: 22) ovat tutkineet postikortin diskurssia ja verranneet postikorttia lahjaan ja hyväntuulisuuden tuojaan. Postikortin tekee arvokkaaksi muun muassa siihen käytetty työ ja viitseliäisyys. Myös kirjeissä on tärkeää muukin kuin niiden sisältö. Kirjeet ovat perinteisesti olleet toiselle lähetettäviä konkreettisia objekteja, jotka ovat käsin kosketeltavissa. Kirjoittajan valitsemalla kirjepaperilla, kirjoittajan käsialalla ja mukaan liitetyillä valokuvilla välitetään erilaisia merkityksiä. Yleensä tähän kirjeen konkreettiseen puoleen kiinnitetään paljon huomiota, ja mitä enemmän kirjeessä näkyy käsin tekeminen ja vaivannäkö, sitä parempi. Käsin kirjoittaminen saattaa vaikuttaa myös siihen, miten henkilökohtaisia ja intiimejä kokemuksia kirjeissä vaihdetaan, eli viestintäkanava vaikuttaa osaltaan viestin sisältöön (Puurunen 2019).

Kirjeenvaihtoilmoituksia on vielä nykyään jäljellä joissakin nuortenlehdissä, kuten Koululaisessa, Systerissä ja Hevoshullussa. Aikaisemmin useat lehdet julkaisivat kirjeenvaihtoilmoituksisia, ja niitä löytyi myös esimerkiksi Ylen Teksti-TV:stä omalta sivultaan. Kasvavassa määrin kirjeenvaihtoilmoitukset ovat siirtyneet internetiin, ja kirjeenvaihto on korvautunut lyhyemmällä tietokoneella tai puhelimella kirjoitetuilla viesteillä. Sosiaalisesta mediasta, jossa viestit liikkuvat nopeammin, on tullut nuorille osa jokapäiväistä elämää. Myös lehdessä julkaistuissa kirjeenvaihtoilmoituksissa voidaan hakea sähköposti- tai Messenger-seuraa.

Nuorelle kirjeenvaihtoilmoitus saattaa olla ensimmäinen koulun ulkopuolella kirjoitettu julkinen ja muodollinen teksti, joten kirjeenvaihtopalstoille kirjoittaminen toimii asioimiskirjoittamisen harjoitteluna. Nuoret osallistuvat nykypäivänä jo pienestä pitäen monenlaiseen epäviralliseen viestintään esimerkiksi sosiaalisessa mediassa, mutta lehdessä julkaistu, karsinnan läpi käynyt ja konkreettisesti paperille painettu teksti on tyyliältään virallissävytteinen. Kirjeenvaihtopalstalle kirjoittaessaan täytyy olla selvillä siitä, mitä kirjeenvaihtoilmoitukset ovat ja miten ne muodostetaan. Palstoilla ei neuvota, minkälainen ilmoituksen tulisi olla. Esimerkiksi Girlsin (2005) kirjeenvaihtopalstan yläreunassa on yksinkertainen kehoitus: *Lähetä ilmoituksesi osoitteella* – –. Kirjeenvaihtopalsta on lehden osio, jossa kuuluu nuorten oma ääni, eikä teksti ole toimitettua. Ilmoitusten muuttaminen ennen lehteen painamista rajoittuu toimituksen mukaan lähinnä pituuden karsimiseen ja kieliasun yhdenmukaistamiseen rajatulta osin.

Kirjeenvaihtoilmoitukset muodostavat muista ilmoituksista poikkeavan oman tekstilajinsa. Tekstilajin konventiot ja rakenne antavat kirjoittajille raamit ilmoitusten

muodostamiselle. Kirjeenvaihtoilmoitukset ovat tekstuaalisesti sidostuneita eli koherentteja. Niissä on havaittavissa toistuvuutta ja tiettyjä osioita, jotka löytyvät melkein jokaisesta ilmoituksesta. Kaikista kirjeenvaihtoilmoituksista löytyviä tekstijaksoja ovat ainakin ilmoituksen aloittava tervehdys, sitä seuraavat jaksot, joissa kerrotaan itsestä ja joissa annetaan kriteerit halutulle kirjeenvaihtokaverille, ja lopuksi osoite. Monessa ilmoituksessa on lisäksi jälkikirjoitusosio, jota merkitään lyhenteellä *PS*. Ilmoitukset rakentuvat siis yhteensä viidestä jaksosta, joista osa on pakollisia ja osa valinnaisia.

Tutkimustehtävänäni on tarkastella nuorten kirjeenvaihtoilmoituksia sekä kokonaisina teksteinä että jaksoissa. Tutkielman painopiste on ilmoitusten kielenaineuksen ja erityisesti tekstilajiin kuuluvan sanaston tarkastelussa. Tarkoitukseni on selvittää ilmoitusten kielen ominaispiirteitä ja konventioita. Kirjeenvaihtoilmoitukset ovat lyhyitä, mutta pienessä tilassa niiden pitää herättää lukijan mielenkiinto vastata. Tiivis paketti on tehtävä mahdollisimman houkuttelevaksi. Tarkastelen lisäksi sitä, miten ilmoittaja esittelee itsensä, miten lukijaa puhutellaan ja millä keinoilla tähän vedotaan. Esittelen ilmoituksista esille nousevia piirteitä tekstijaksoittain. Jonkin verran pohdin ilmoitusten rakentumiseen liittyviä seikkoja sekä jaksojen keskinäistä ja välistä sidoksisuutta.

1.2. Tutkimusaineisto ja -menetelmät

Tutkielmani aineistoksi valikoituivat nuortenlehdet ja näistä erityisesti nuorille tytöille suunnatut lehdet, sillä muista selaillemistani lehdistä ei löytynyt kirjeenvaihtoilmoituksia. Suurin osa kirjeenvaihdon harrastajista on luultavasti tyttöjä ja naisia. Tutkimustani varten keräsin kaksi eri aineistoa. Ensimmäinen aineisto koostuu Girls-lehden vuoden 2005 kirjeenvaihtopalstojen ilmoituksista. Girlsin julkaiseminen on sittemmin lopetettu, ja päädyin uuden vertailuaineiston keruuseen toisesta lehdestä. Vertailuaineiston kokosin Systeri-lehden vuoden 2010 viiden numeron kirjeenvaihtopalstoilta. Systerin ilmoitukset valitsin vertailuaineistoksi sen perusteella, että lehteen kirjoittavat suunnilleen samanikäiset nuoret kuin Girls-lehteen. Systerin ja Girlsin tapa esitellä nuorten maailmaa muistuttaa toisiaan, ja niiden kohderyhmät ovat suunnilleen samanlaiset. Lehtien kirjeenvaihtopalstat houkuttelevat luultavasti samantyyllisiä ilmoittajia, eivätkä mahdolliset erot kirjeenvaihtoilmoitusten sisällössä tai tyyllissä johdu lehtien erilaisista sisällöistä. Tutkimuksessani teen vertailuja aineistojen kesken soveltuvilta osin.

Girls ilmestyi aikanaan 13 kertaa vuodessa, ja se on teini-ikäisten tyttöjen lehti. Girls on käännöslehti eli suomeksi käännetty lehti, jonka ensimmäinen suomenkielinen versio painettiin vuonna 1999. Girls on suunnattu lähinnä tytöille, mikä käy ilmi sekä lehden nimestä (suomeksi *tytöt*) että lehden tyttöjä kiinnostavista juttusisällöistä. Lehdessä on muun muassa novelleja, jatkokertomuksia, juorupalstoja, kauneus- ja terveystalstoja, musiikki- ja muotiasiaa ja erilaisia kilpailuja. Egmont Kustannuksen verkkosivuilla Girls luokiteltiin *Nuorten sarjakuvat* -otsikon alle, sillä ison osan lehden sisällöstä muodostaa sarjakuva. Lehteä kuvattiin verkkosivuilla (Egmont Kustannus 2014) seuraavasti:

Girls – rohkeasti erilainen. Rakkaus, ystävyys, yksinäisyys. Päihteet, muoti, mustasukkaisuus. Kaikki teemoja, jotka askarruttavat teini-ikäisiä. Girls pureutuu niihin ennakkoluulottomasti, karuakaan todellisuutta silottelematta. Vastapainona asiapitoisille artikkeleille tarjoavat romanttiset novellit, sarjakuvat, horoskoopit, suosittu testit ja hulvattoman hauskat kertomukset lukijoiden nolimmista kömmähdyksistä. Ja ketäpä eivät julkkikset kiinnostaisi? Girlsistä löydät jutut, haastattelut ja kilpailut kuumimmista bändeistä, artisteista ja näyttelijöistä.

Myös Systeri on Egmont Kustannuksen julkaisema lehti. Systeriä mainostetaan lehden verkkosivuilla tyttöjen omaksi lehdeksi, ja Girlsin tavoin tämä käy ilmi sekä lehden nimestä, joka tarkoittaa *siskoa*, että lehden juttusisällöistä. Systeri ilmestyy 11 kertaa vuodessa, sillä kesä–heinäkuun painos on tuplanumero. Lehdessä on aina 68 sivua. Egmont Kustannuksen (2014) internetsivuilla Systeriä on esitelty näin:

Systeri on 8–14-vuotiaiden tyttöjen oma, ainutlaatuinen lehti, joka sukeltaa niin trendeihin ja tähtien elämään kuin vapaa-aikaan ja harrastuksiinkin. Nolot naurattavat, askarteluvinkit ja kokkausreseptit innostavat, puuhut piristävät ja lukijapalstat jakavat yhdessä kaikki tärkeät tunteet. Lisäksi lehdessä on palkintokilpailuja, upeita julisteita, muotijuttuja, idoleita ja paljon muuta tyttömäisen ihanaa luettavaa ja katseltavaa...

Tutkielmaani varten olen käynyt läpi 157 ilmoitusta kahdestatoista vuoden 2005 Girls-lehden numerosta ja 124 ilmoitusta viidestä vuoden 2010 Systeri-lehden numerosta. Päädyin tähän aineistomäärään, sillä useamman ilmoituksen tarkastelu ei työn kannalta ollut tarpeellista. Aineistossa tuli vastaan saturaatio, eli uudet ilmoitukset eivät enää tarjonneet jo koossa olevaan aineistoon verrattuna uutta tietoa. Girls-lehden numero 3/2005 ei sisältänyt kirjeenvaihtopalstaa, joten siitä ei ole aineistoa. Kirjeenvaihtopalstat ovat Girls-lehdessä sivun kokoisia, ja ne koostuvat 7–17 ilmoituksesta, joiden fonttikoko vaihtelee. Usein osan palstasta täyttää jonkinlainen kuvituskuva, joka ei välttämättä liity mitenkään palstan aiheeseen, vaan voi olla esimerkiksi valokuva papukaijasta, polkupyörästä tai viinirypäletertusta. Systerissä

kirjeenvaihtopalsta on aukeaman eli kahden sivun mittainen, ja aukeamalla on tavallisten kirjeenvaihtoilmoitusten lisäksi myös oma palstansa bändi- tai kerhokavereiden hakemista varten. Tässä tutkimuksessa rajaan aineiston pelkkiin kirjeenvaihtoilmoituksiin, ja jätän muut ilmoitukset tarkastelun ulkopuolelle. Ilmoituksia yhdessä Systerin numerossa voi olla 21–27 kappaletta. Liitteinä (1)–(2) ovat esimerkkisivut kummankin lehden kirjeenvaihtopalstoista.

Käytin Girls-lehden kirjeenvaihtopalstoilta kokoamaani aineistoa aikaisemmin myös proseminarityössäni, mutta siihen keräsin aineiston vuoden 2004 lehdistä. Proseminaarini aiheena oli mies- ja naiskuva nuortenlehdissä. Keskityin tutkimuksessani tarkastelemaan erityisesti sanavalintoja ja niihin piiloutuvia merkityksiä. Tutkin tytöille ja pojille annettuja nimityksiä sekä heitä kuvaavia määreitä. Tässä pro gradu -tutkielmassani siirryn proseminaarissa käyttämästäni diskurssianalyysistä kirjeenvaihtoilmoitusten tekstilingvistiseen tarkasteluun. Tekstilingvistiikan tarjoama tekstin rakenteen analyysi sopii lähdeaineistoni tarkastelun pohjaksi paremmin kuin diskurssianalyysi. Pyrin luomaan kattavan kuvan kirjeenvaihtoilmoituksesta tekstilajina, joten nostan aineistosta esille tekstilajille tyypillisiä sanastopiirteitä ja kielen konventioita.

Tekstilingvistiikka tarkastelee muun muassa tekstin jaksoja, jotka ovat lausetta ja virkettä laajempia. Tekstilingvistiikan avulla voidaan tutkia tekstin sidostuneisuutta ja viittaussuhteita. Kirjeenvaihtoilmoitukselle on vakiintunut tietynlainen kaava, jossa toistuvat tietyt tekstijaksot. Uusia ilmoituksia tehdään aikaisempien ilmoitusten mallin mukaan. Kirjeenvaihtoilmoituksia ohjailevat omat konventiot ja normit, ja se on osa niitä tekstuaalisia tapoja, joihin kasvetaan sisään ja jotka ovat osa sosiaalistumista. Siksi lukijat tunnistavat ilmoitukset ilmoituksiksi, ja kykenevät asennoitumaan niihin vakioisesti. Heillä on tietoa ilmoituksista tekstilajina, yksittäisten ilmoitusten olemuksesta ja hyväksyttävien ilmoitusten laadusta. Kirjeenvaihtoilmoitusten rakenneosat pysyvät suhteellisen muuttumattomana myös siksi, että ilmoituksella on tietty tarkoitus eli kirjeenvaihtoseuran hankkiminen. Hankkiakseen kirjeenvaihtoseuraa on ainakin kerrottava sopiva yhteydenottokeino, ja esimerkiksi kuvailtava hieman sekä haluttua kirjeenvaihtokaveria että myös itseään.

Työssäni käsittelen kirjeenvaihtoilmoituksia kokonaisena tekstinä, joka jakautuu useampiin eri tavoilla sidostuneisiin jaksoihin. Käsittelen aineistoani sen rakenteesta lähtien, eli jokainen tekstijakso on oma alalukunsa. Esittelen tekstijaksojen kielessä esiintyviä ominaispiirteitä ja konventioita, ja esitän muita havaintoja aineistosta. Olen tarkastellut erilaisia teoreettisia lähtökohtia ja poiminut niistä tutkimukseeni sopivimmat kohdat.

Tutkimus on empiirinen eli keskittyy konkreettisen tutkimusaineiston analysointiin. Näkökulmani tutkimukseen on ennen kaikkea kielitieteellinen, joten olen ensisijaisesti kiinnostunut kielellisistä valinnoista. Tutkimukseni luonne on kvalitatiivinen. Jäsennän aineistoa erilaisin perustein, ja vertailen kirjeenvaihtoilmoitusten osioiden yhtäläisyyksiä ja eroja. Aineiston kvantitatiivinen tarkastelu on taustalla tukena, sillä lasken joitakin lukumääriä, prosentiosuuksia ja keskiarvoja, jos ne ovat tarkastelun kannalta olennaisia.

2. KIRJEENVAIHTOILMOITUS TEKSTINÄ

Viestintä voidaan nähdä eri näkökulmista riippuen esimerkiksi sanomien siirtona. Tällaisen pelkistetyn mallin avulla voidaan tarkastella viestin lähettäjän tapaa käyttää viestintäkanavaa ja -välinettä. Lähettäjä sisäänkoodaa viestinsä, jonka vastaanottaja uloskoodaa. Shannonin ja Weaverin mallin mukaan viestintä on suoraviivainen prosessi, jonka avulla manipuloidaan tai tuotetaan propagandaa. Jos lähettäjä saa vastaanottajan reagoimaan haluamallaan tavalla, on viestintäteko onnistunut. (Fiske 2000: 14, 21.) Esimerkiksi kirjeenvaihtoilmoituksen tarkoituksena on saada sopivat kaverikandidaatit vastaamaan ilmoitukseen. Jos ilmoitus ei onnistu houkuttelemaan sopivia vastauksia tai ilmoitukseen vastaavat jollain tavalla kohderyhmään kuulumattomat, viestinnän voi katsoa tämän mallin mukaan epäonnistuneen.

Viestintä ei kuitenkaan todellisuudessa ole yksioikoisesti lähettäjältä vastaanottajalle suuntautuvaa tiedonsiirtoa. Viestinnässä tuotetaan ja vaihdetaan erilaisia merkityksiä vuorovaikutuksen avulla, ja merkitysten muodostuminen on prosessi. Kulttuurin ja yhteiskunnan jäseneksi tullaan vuorovaikutuksen ja merkityksellistämisen kautta. Epäonnistunutta viestintää voivat selittää esimerkiksi lähettäjän ja vastaanottajan kulttuurierot. (Fiske 2000: 14–15.) Kirjeenvaihtoilmoituksissa laatijan ja sen lukijan erilaiset taustat vaikuttavat siihen, mitä he pitävät esimerkiksi muodikkaina harrastuksena ja mielenkiintoisen keskustelun kohteena. Ymmärtääkseen kirjeenvaihtoilmoituksen tai kirjoittaakseen hyvän ilmoituksen on sisäistettävä tietynlainen kulttuuri.

Kielenkäyttö on tilannesidonnaista. Kieliyhteisö hyväksyy tyylinormit, eli sen, miten ja mitä on sopivaa kirjoittaa erilaisissa yhteyksissä. Näiden tekstinmuodostussääntöjen pohjalta syntyy erilaisia tyyllilajeja. Viestintä onnistuu usein parhaiten, jos se on norminmukaista. Yleisen mallin noudattaminen ei kuitenkaan sulje pois mahdollisuutta soveltaa yksilöllistä tyyliä. Viestinnän onnistumisen ratkaisee tekstin tehtävän ja tarkoituksen toteutuminen sopivan tyylivalinnan myötä. Tärkeää on tekstin vastaanottajan asemaan asettuminen ja tämän reaktion ennakoiminen. (Saukkonen 1984: 9–11.)

Erilaisia ilmoituksia on tekstien maailmassa paljon, ja ilmoitusten julkaisu ympäristöt vaihtelevat. Ilmoituksia voi löytää muun muassa internetistä, sanomalehdistä tai vaikkapa kadun varresta. Tekstit muokkautuvat eri ympäristöihin sopiviksi, ja esimerkiksi paperille kirjoitetun kirjeen kielenkäyttö voi erota tekstiviestin kielenkäytöstä. Tekstin kontekstia ja kielenulkoista ympäristöä tutkimalla voidaan saada vastauksia kysymykseen, miksi kieltä

käytetään tietyllä tavalla tietyssä yhteydessä (Saukkonen 1984: 138). Kieli sekä heijastaa että rakentaa todellisuutta. Tekstin rivienväliseltä tasolta välittyy kirjoittajan ja ympäröivän yhteisön arvomaailma. Tekstilaji vaikuttaa kielellisiin valintoihin, ja kielelliset valinnat puolestaan luonnollistavat maailmankuvan erilaisia aineksia. Tyypillisuus, hyvyys ja luonnollisuus piirtyvät lukijalle tiedostamattomasti. (Tainio 2001: 135, 145.)

Kirjeenvaihtoilmoitusten rakenne ja osin myös kielenkäyttö on yhdenmukaistunutta, ikään kuin ilmoitusten kirjoittamiseen olisi ääneen lausumattomat säännöt ja ohjeet, jotka ovat kuitenkin kaikkien tiedossa. Tekstilajista voidaan puhua, mikäli kieliyhteisö tunnistaa tekstin konventiot, ja kun viestijä voi luottaa siihen, että vastaanottajat pystyvät tulkitsemaan tekstin oikein (Saukkonen 2001: 61). Kirjeenvaihtoilmoituksia voidaan pitää omana tekstilajinaan sekä niiden konventionaalistuneen muodon vuoksi että myös siksi, että niillä on muita omia tuntomerkkejä. Kirjeenvaihtoilmoitukset esiintyvät yhtäläisissä tilanteissa eli esimerkiksi erilaisten lehtien palstoilla, ja niillä on yhtäläinen päämäärä eli kirjeenvaihtoseuran hankkiminen. Mikään ei toistu tarkkaan ottaen muuttumattomana, mutta riittävästi toisiaan muistuttavat esiintymät ovat luokiteltavissa samaksi lajiksi. Kukin tekstilaji järjestäytyy sille ominaisella tavalla tekstiksi. Kirjeenvaihtoilmoituksissa voi esiintyä vaihtelua muun muassa siitä syystä, että niiden julkaisu-ympäristö voi vaihdella esimerkiksi internetsivuista hevosharrastuslehtiin. Vaihtelusta huolimatta ilmoitusten perusrakenne ja tarkoitus pysyvät samoina.

Tekstilajeja voidaan hahmottaa eri tavoilla, ja yksi keino on jakaa ne viiteen tekstityyppiin: deskriptiiviseen eli kuvailevaan, narratiiviseen eli kertovaan, ekspositoriseen eli esittelevään, argumentatiiviseen eli perustelevaan ja instruktiiviseen eli ohjailevaan (Saukkonen 1984: 29). Kirjeenvaihtoilmoitukset voisi tämän jaon mukaan laskea instruktiiviseksi eli ohjaileviksi, sillä niiden avulla yritetään saada lukija vastaamaan ilmoitukseen. Tyyliltään nuortenlehden ilmoitukset ovat epämuodollisia ja tuttavallisia, ja ilmoituksia voisikin luonnehtia ennemminkin suhde- kuin asiakeskeisiksi teksteiksi.

Tekstilingvistiikka tutkii muun muassa tekstin hyvinmuodostuneisuutta ja sidostuneisuutta. Teksti koostuu lauseista ja virkkeistä, joiden kesken vallitsee viittaussuhteiden verkosto. Lauseet ja virkkeet ovat sidoksissa sekä keskenään että tekstin tilanneympäristön kanssa. Tekstiä voidaan arvioida sen kieliopillisuuden, hyväksyttävyyden ja kontekstiinsa soveltuvuuden kautta. (Enkvist 1975: 9–10.)

Tekstiä voidaan tarkastella myös suurempina yksiköinä kuin virkkeinä. Tekstijaksot

ovat tekstin osia, jotka voidaan määritellä lingvistiksi, ja ne eivät ole sama asia kuin kappalejako. Kappale on tekstin yksikkö, joka on erotettu muusta tekstistä kappalejaolle ominaisin keinoin, eli esimerkiksi jättämällä tyhjä rivi kappaleiden väliin. Sen sijaan tekstijaksolla tarkoitetaan sellaista tekstin yksikköä, jonka koostavana voimana on jokin tietty sidosjäsenjoukko tai muu kielellisesti määriteltävä koheesiokeino. (Enkvist 1975: 50.) Teksti voi rakentua useista funktionaalista jaksoista, joiden avulla on mahdollista esittää erilaisia merkityksiä. Tiettyjen funktionaalisten jaksoiden esiintyminen saa tekstin kuulumaan tiettyyn tekstilajiin. (Heikkinen 2002: 21.)

Tekstistrategian avulla tekstin laatija valitsee ja järjestää predikaatioita eli tekstin perusyksiköitä yhdistäen ne tekstiksi. Tekstistrategiaan vaikuttavat kirjoittajan käsitykset tekstin funktiosta, tilanteesta sekä omasta ilmaisutarpeestaan. Sidostenjoukot esiintyvät tekstissä joskus järjestyksessä, mutta myös päällekkäin ja limittyen toisiinsa, joten sidostenjoukkojen rajaamat jaksot voivat kietoutua hyvinkin monimutkaisesti toisiinsa. (Enkvist 1975: 17–19, 50.)

Aineistoni kirjeenvaihtoilmoituksissa on havaittavissa viisi erilaista tekstijaksoa. Helposti erotettavissa ovat jo pelkästään ilmoituksissa käytettyjen muotoiluvalintojen avulla esiin nousevat tervehdykset, jälkikirjoitukset ja osoitteet tai nimimerkit. Näillä kaikilla on erilainen funktio. Tervehdys puhuttelee ensimmäisenä ilmoituksen lukijaa, osoitteet tai nimimerkit ovat tarpeen yhteydenottoa varten ja jälkikirjoituksessa kerrotaan asioita, jotka ovat unohtuneet varsinaisesta ilmoitustekstistä. Ilmoituksen leipäteksti rakentuu puolestaan *minän* ja *sinän* kuvailun ympärille, ja näistä molemmat muodostavat oman tekstijaksosensa. Tekstijaksoiden rajat ovat kuitenkin veteen piirrettyjä, sillä *minän* ja *sinän* kuvailua voi löytyä myös tervehdyksistä ja jälkikirjoituksista. Vaikka ilmoitus koostuisi erillisistä lauseista, koko ilmoituksessa vallitsee koheesio, sillä ilmoituksen kokonaisfunktio on hakea kirjeenvaihtoseuraa.

Toisteen ja hajeen käsitteillä voidaan kuvata tekstin informaatiopitoisuutta. Toisteinen teksti on ennustettava, totunnainen ja vähän informaatiota sisältävä. Hajeinen teksti on heikosti ennustettavissa oleva ja informaatiopitoinen. Näiden kahden ääripään välillä levittäytyy iso skaala tekstejä, joissa toistetta ja hajetta esiintyy vaihtelevissa suhteissa. Toisteinen teksti on konventionaalisuutensa vuoksi helppo uloskoodattava, eli jos viestin lähettäjä käyttää sopivia konventioita viestinnässään, hän mahdollistaa vaivattoman kommunikaation. Myös viestintäkanavan valinta vaikuttaa tarvittavan toisteen määrään.

(Fiske 2000: 25–27.) Kirjeenvaihtoilmoitusten rakenne noudattaa toisteista kaavaa, mutta myös ilmoitusten sisällöissä on toisteisuutta. Niissä käytetään esimerkiksi monia kaavamaisia sanontoja. Lisäksi kirjeenvaihtoilmoituksen tarkoitus on lukijalle selvä, joten tekstin merkitystä ei tarvitse arvailla. Täysin yhdenmukaisia ilmoitukset eivät kuitenkaan ole, sillä esimerkiksi sanavalinnoilla leikitellään. Ilmoitukseen mahdollisesti vastaavan on myös luettava tarkasti se vähäkin informaatio, joka ilmoituksissa esitetään, sillä sen perusteella valitaan sopiva kirjeenvaihtoseura.

Viestinnän toistuvuus voidaan nähdä myös tapoina ja käyttötottumuksina. Teksteihin liittyvät odotukset voivat olla kirjoittamattomia ja julkilausumattomia. Lukija osaa reagoida tekstiin asiaankuuluvasti ja valikoiden kokemuksen karttumisen myötä, eli uloskoodaus helpottuu. Tavat voivat myös ehkäistä tarpeellistakin muutosta ja aiheuttaa tasapäisyyttä. (Fiske 2000: 79, 103, 105.) Tekstilajit sekä mahdollistavat vuorovaikutusta että rajoittavat sitä. Kirjeenvaihtoilmoitusten konventioiden tunteminen auttaa merkitysten uloskoodauksessa. Myös esimerkiksi nuorten omaan kulttuuriin kuuluvat asiat ja ilmaukset avautuvat nuorille helpommin kuin muuhun ikäryhmään kuuluville.

Kielenkäyttö voidaan jakaa rajoittuneeseen ja kehittyneeseen koodiin. Rajoittuneelle ja kehittyneelle koodille on yhteistä se, että niiden peruseriaatteet ovat käyttäjäjyhteisön hyväksymiä. Koodit sisältävät erilaisia yksiköitä, joita voidaan valita ja yhdistellä oman ilmaisutarpeen mukaan. Ilmauksista välittyy merkityksiä itsestä, suhteesta toisiin ihmisiin ja roolista sosiaalisissa tilanteissa. Käyttäjät hyväksyvät säännöt, joiden avulla yksiköitä voidaan käsitellä. (Fiske 2000: 95, 103–104.) Kirjeenvaihtoilmoituksia voidaan tarkastella rajoittuneen ja kehittyneen koodin käsitteiden avulla, vaikka alkuperäisessä tutkimuksessa käsitteitä käytettiin kuvaamaan vain puhuttua kieltä. Rajoittuneen ja kehittyneen koodin nimet vaikuttavat sisältävän arvottavan näkökulman, mutta todellisuudessa toinen ei ole toista parempi, sillä molemmilla on konteksteja, joihin ne sopivat.

Rajoittunut koodi on nimensäkin mukaisesti suhteellisen yksinkertaista ja helppotajuista esimerkiksi sanavaraston ja lauseenmuodostuksen näkökulmista. Sen käyttöaluetta ovat tilanteet, joissa vahvistetaan sosiaalisia suhteita ja yhteisöllisyyttä esimerkiksi korostamalla puhujan ja kuulijan samankaltaisuutta. Samankaltaisuus voi näkyä yhteisissä arvoissa, toiveissa ja kokemuksissa. Persoonallisuus ja yksilölliset erot eivät välttämättä nouse esiin. Rajoittunut koodi on ennakoitavaa. Se ilmaisee esimerkiksi tekstin tuottajan yhteiskunnallista asemaa ja tiettyyn ryhmään kuulumista. Koodit ja tavat kuuluvat

kulttuurin ytimeen, ja niitä käyttämällä ilmaistaan osallisuus kulttuuriin, joka siten pysyy elinvoimaisena ja jatkuvana. Kehittyneen koodin avulla voidaan ilmaista rajoittunutta koodia paremmin erilaisia yksilöllisiä aikomuksia. Se on rajoittunutta koodia monisyisempää, ja se ei ole yhtä hyvin ennakoitavissa. (Fiske 2000: 95–96, 110–111.)

Kirjeenvaihtoilmoitukset ovat suhteellisen helppotajuisia ja yksinkertaisia sekä sanavarastonsa että lauseenmuodostuksensa suhteen. Ne edustavat suurimmaksi osaksi nuorten yleistä kulttuuria, eivätkä esimerkiksi tiettyä alakulttuuria. Tästä syystä kirjeenvaihtoilmoitukset edustavat enemmän rajoittunutta koodia kuin kehittyntä koodia. Vaikka ilmoituksissa tuodaan esille yksilöllistä ja persoonallista tietoa ilmoittajasta sekä toiveita vastaajan suhteen, korostavat ilmoittajat yleensä sitä, että tietyillä eroavaisuuksilla ei ole kirjeenvaihtosuhteen muodostumiselle väliä. Kirjeenvaihtoseuraa etsiviä yhdistää se, että kummatkin haluavat uuden kirjeenvaihtokaverin. Toissijaista on, että jaetaan esimerkiksi sama mielibändi, josta he voivat kirjoittaa. Erilaiset kirjeenvaihtoilmoitusten konventiot ja ilmoittajien samantyylinen tausta tekevät ilmoituksista ennakoitavia.

Tekstiä voi tarkastella tekstijaksotason lisäksi myös sanaston tasolla. Sanojen merkityksen voi jakaa denotaatioon ja konnotaatioon. Denotaatio tarkoittaa merkin yleisesti hyväksyttyä merkitystä. Konnotaatio kuvaa merkitystä, joka syntyy vuorovaikutuksessa esimerkiksi kielen käyttäjän mielikuvien ja kulttuurin arvojen kanssa. Lukijan tulkinta riippuu yhtä lailla sekä lukijasta itsestään että kulttuurista kuin tulkittavasta merkistään. Uloskoodausta ohjaa konventio. Jos denotaatio on *mitä*, konnotaatio on *miten*. Tekstin sisällön erittelemisen denotatiivisella tasolla kuuluu empiirisiin menetelmiin. Tavoitteena olevan kuvauksen on tarkoitus olla objektiivinen ja määrällinen. Se saadaan aikaan esimerkiksi laskemalla erilaisia viestintäyksiköitä valitusta aineistosta, joka on tarpeeksi laaja. (Fiske 2000: 113–115, 179.) Käytän tässä tutkimuksessa empiiristä menetelmää siten, että lasken esimerkiksi sanoja ja muiden kielen yksiköiden esiintyvyyttä. Otan kuitenkin tarkastelussani huomioon myös sanojen konnotaation.

Nuolijärven (1988: 82) mukaan naiset tavoittelevat yleisesti ottaen prestiisin, eli arvostetun ja korkean aseman mukaista kieltä. Prestiisin mukainen kielenkäyttö vaikuttaa esimerkiksi sanavalintoihin, lauserakenteisiin ja ääntämiseen. Prestiisin mukaisen kielenkäytön tavoittelu voi johtua siitä, että naisten asema on yhteiskunnassa epävarmempi, joten naisten täytyy olla miehiä tietoisempia kielenkäytöstään. Muita selitysmalleja prestiisin mukaiselle kielenkäytölle ovat soveliaisuus, statustietoisuus ja erilaiset naisiin

kielenkäyttäjryhmänä osoitetut vaatimukset. Kielenkäyttöön vaikuttaa myös kuuluminen tiettyyn ryhmään ja sosiaalisiin verkoistoihin. Solidaarisuuden osoittaminen tietylle ryhmälle kielenkäytön avulla on tutkimusten mukaan enemmänkin miesten kielenkäytön piirre. Esimerkiksi käyttämällä norminvastaisia ja prestiisistä poikkeavia kielenmuotoja miehet osoittavat kuuluvansa tiettyyn ryhmään, olkoonpa se sitten miesten ryhmä yleisesti tai pienempi, esimerkiksi työporukka. Naiset puolestaan suosivat sellaista puhetapaa, joka ei leimaa heidän puhettaan alueellisesti tai alempiin sosiaaliryhmiin. (mts. 82–84.) Aineistoni kirjeenvaihtoilmoituksista lähes kaikki ovat tyttöjen kirjoittamia, joten vertailua poikien ja tyttöjen kielenkäytön eroavaisuuksista on hankala tehdä.

Kirjakielistä puhetapaa pidettiin Suomessa 1900-luvun alussa pitkään sivistyneenä puhekielenä ja sillä oli prestiisiasema. Puhuttua suomen kieltä tutkinut Paunonen (2008: 76, 91) on todennut, että nuoremmat sukupolvet pyrkivät irtautumaan vanhempensa kirjakielisen puhekielen mallista. Nuoret eivät välttämättä miellä samanlaista kielenkäyttöä prestiisin mukaiseksi ja tavoiteltavaksi kuin heidän vanhempansa. Tämä on osa kulttuurin murrosta ja nuorempien sukupolvien kielellistä protestia, joka alkoi Suomessa 1950-luvulla. Myös kirjoitettu kieli muuttuu, sillä puhekielinen kirjoittamistyyli ja tekstiviestikieli valtaavat itselleen lisää käyttöalaa.

Kirjoitetussa asioimiskielessä odotuksenmukaista on huolitellun yleiskielen käyttäminen. Kirjeenvaihtoilmoitukset ovatkin pääosiltaan hyvin yleiskielisiä. Tähän saattaa vaikuttaa myös se, että ilmoitukset esiintyvät julkisessa painetussa tekstiympäristössä, jonka muut tekstit ovat yleiskielisiä. Kirjeenvaihtoilmoituksissa prestiisin vastaista kielenkäyttöä voisi siten olla esimerkiksi liiallinen puhekielisyys. Muista kielenkäyttäjistä eroava kielellinen käyttäytyminen kuitenkin myös korostaa ja vahvistaa nuorten ryhmäluonnetta. Nuorten kieli on omanlaistansa ja alati muuttuvaa, eikä se välttämättä avaudu helposti ryhmän ulkopuolisille kuten nuorten vanhemmille. Esimerkiksi tekstiviestien ja muiden pikaviestien lyhenteet muodostavat oman kielimaailmansa. Kirjeenvaihtoilmoitukset ovat eräänlainen välimuoto nuorten puhekielen ja virallisen asiointitekstin välillä, ja niistä on löydettävissä elementtejä molemmista. Nuoret kirjoittavat nuorille, mikä vaikuttaa tekstiin.

3. KIRJEENVAIHTOILMOITUSTEN RAKENNE JA JAKSOT

Aineistoni kirjeenvaihtoilmoitukset on toimituksessa muotoiltu ulkoisesti tiiviiksi paketeiksi, jotta useampi ilmoitus kerrallaan mahtuu palstalle. Sekä Girlsin että Systerin kirjeenvaihtoilmoituksissa tervehdys aloittaa ilmoituksen ja on lihavoituna omalla rivillään. Girls-lehdessä tervehdyksen jälkeinen teksti ja mahdollinen jälkikirjoitusosio alkavat omilta riveiltään, mutta osoite on kirjoitettu suoraan ilmoituksen perään. Systerissä tervehdyksen jälkeen erotetaan leipäteksti ja jälkikirjoitus omille riveilleen. Lisäksi nimimerkki tasataan ilmoituksen oikeaan kulmaan omalle rivilleen. Kummankaan lehden ilmoitusten leipätekstissä ei käytetä kappalejakoja. Lihavointia käytetään molemmissa lehdissä tervehdyksen lisäksi osoitteen tai nimimerkin korostamiseen. Girlsissä jälkikirjoitukset on kursivoitu. Lehden toimitus on käyttänyt Systerin ilmoitusten tervehdyksissä eri fonttikokoja mahdollisesti tuodakseen elävyyttä palstan visuaaliseen ilmeeseen. Alla esimerkit Girlsin (1) ja Systerin (2) ilmoituksista muotoiluineen:

1) **Moikkista!**

Olen -93 syntynyt tyttö joka kaipaa tyt-
töjä ja poikia kirjeenvaihtoon. Iältäsi voi-
sit olla 11–13-vuotias. Harrastuksillasi tai
musamaullasi ei ole väliä. Kerron itsestäni
kirjeessä lisää. Jos napsahti osoite on **(nimi),
(katuosoite), (postinumero ja kaupunki)**.
*PS. Toivoisin, että olet luotettava ja pitkäai-
kainen kirjekaveri.*

2) **Hejssan!**

Olen 13-vuotias tyttö Liedosta.
Harrastan yleisurheilua 5 kertaa viikos-
sa (+kivat). Musamakuuni kuuluu mm.
Katy Perry, Britney Spears, Lady GaGa
jne... Haluaisin k-kamuks 11–13-vuotiaita
tyttöjä ja poikia. Jos kolahti, kirjoita!

Ssarza

PS Kuva olis kiva.

Ilmoituksissa voi havaita erilaisia tekstijaksoja. Tekstin osan sidostuminen jaksoksi tapahtuu sidosjäsenjoukon avulla, eikä se ole varsinaisesta kappalejaosta riippuvainen. Esimerkiksi itsen kuvailussa teksti kiertyy *minän* ympärille, kun taas puhuteltavan kuvailussa *sinän*. Tekstijaksot voidaan jakaa pakollisiin ja valinnaisiin osioihin. Pakolliset osiot toistuvat jokaisessa ilmoituksissa, kun taas valinnaiset osiot voi ilmoitusta laadittaessa jättää pois.

Osioiden keskinäinen järjestys toistuu ilmoituksesta toiseen melko samanlaisena. Jaksojen selvärajaus vaihtelee, ja osa jaksoista voi esiintyä myös limittyneenä toisen jakson kanssa. Olen jakanut kirjeenvaihtoilmoitusten jaksot seuraavasti:

TERVEHDYS

ITSEN KUVAILU

PUHUTELTAVAN KUVAILU

VASTAAMISPYYNTÖ JA OSOITE TAI NIMIMERKKI

JÄLKIKIRJOITUS

Lihavoidut kohdat tarkoittavat, että kyseessä olevien jaksoiden paikka ilmoituksessa on staattinen. Sen sijaan itsen kuvailun ja puhuteltavan kuvailun jaksot voivat limittyä keskenään. Ne voivat siirtyä myös osaksi tervehdyksen, vastaamispyynnön ja jälkikirjoituksen tekstijaksoja. Itsen kuvailu, puhuteltavan kuvailu ja vastaamispyyntö muodostavat leipätekstin, josta muut tekstijaksot sekä osoite tai nimimerkki erottuvat tekstin muotoilun avulla myös visuaalisesti. Tekstijaksoiden pituus ja sisältö voivat vaihdella yhdestä sanasta monivirkkeiseen kertomukseen.

Seuraavissa alaluvuissa esittelen tarkemmin ilmoitusten eri jaksot ja niiden tyypillisimpiä piirteitä. Aineistonani käytän Systerin vuoden 2010 ja Girlsin vuoden 2005 kirjeenvaihtoilmoituksia. Aineistoesimerkkien yhteydessä käytän Systeristä lyhennystä S ja Girlsistä lyhennystä G. Näin ollen esimerkiksi G4/6 viittaa Girlsin vuonna 2005 ilmestyneeseen numeroon 4 ja kirjeenvaihtoilmoitukseen, jonka järjestysnumero kirjeenvaihtopalstan alusta laskien on 6.

3.1. Tervehdys

Ilmoituksen aloittaa aina tervehdys, ja se on kirjeenvaihtoilmoituksen tekstilajissa pakollinen osio. Tervehdykset ovat rutiininomaista puhetoimintaa, sillä ne esiintyvät toistuvissa ja rituaalistuneissa tilanteissa, ja niissä esiintyy kiteytyneitä lausumatyyppisiä (VISK 2019 § 1021). Tervehdykset sijaitsevat ilmoituksissa selvästi omalla rivillään ennen leipätekstiä. Ne ovat yleensä huudahdusmaisia, ja päättyvät yhteen tai useampaan huutomerkkiin tai muuhun välimerkkiin. Muita välimerkkejä, kuten pisteitä ja kysymysmerkkejä, käytetään niukemmin.

Tervehdykset koostuvat yhdestä tai muutamasta sanasta, mutta niissä ei ole täydellisiä, eli predikaatin sisältäviä lauseita.

Tervehdyksen funktio on puhutella eli kiinnittää puhuteltavan huomio. Se on ensimmäinen askel kontaktin hakemisessa mahdolliseen tulevaan kirjeenvaihtokaveriin ja kutsu lukemaan ilmoitusta eteenpäin. Tervehdyssanan lisäksi ilmoituksissa voidaan käyttää sanoja, joilla viitataan puhuteltavaan eli toivotunlaiseen kirjeenvaihtoseuraan. Puhuteltavan nimeäminen yhdistää tervehdyksen tekstijaksoa *sinän* kuvailun jaksoon. Siten jo tervehdyksessä on mahdollista rajata toivottua vastaajaryhmää. Suuri osa kirjeenvaihtoilmoitusten tervehdyksistä ei kuitenkaan ole kovin informatiivisia, ja ne voivat olla irtonaisia verrattuna muuhun ilmoitustekstiin. Erilaisilla tervehdyksillä voidaan hakea vaihtelevuutta ja omaperäisyyttä, mutta ne eivät välttämättä ole siinä mielessä tehokkaita tai erottelevia, että ne auttaisivat erottautumaan muista ilmoituksista.

Girls-lehdessä samalla palstalla olevat ilmoitusten otsikot ovat keskenään samankokoisia, mutta Systerissä tervehdysten kirjasinkoko vaihtelee huomattavasti. Fontin koko ei ole ilmoittajien päätävävallassa, vaan lehden toimitus vastaa tervehdysten ulkoasusta, sillä tarkoituksena on saada palstalle visuaalisesti vaihtelevaa ilmettä. Erilaiset koot otsikoissa voivat ohjata lukijan katsetta.

3.1.1. Tervehdyssanat

Puhutun kielen tervehdyssanoina toimivat interjektiot, erilaiset adverbit ja muut pragmaattistuneet sanamuodot ja ilmaukset (esim. *hei, anteeksi, kuule / kuulkaa*) (Yli-Vakkuri 1989: 44). Tervehdykset voivat olla sävyltään esimerkiksi tuttavallisia, puhuttelevia tai neutraaleja. Riippuu osin myös kuulijasta, millaisia mielikuvia ja tuntemuksia tervehdyssanat herättävät. Kirjeenvaihtoilmoitusten konteksti on tuttavallinen puhuttelutilanne, ja ilmoituksissa käytetään erityisesti nuorten puhekieleen sopivia ja hauskalta kuulostavia tervehdyksiä. Kirjeenvaihtoilmoitukset ovat kuitenkin kirjoitettua kieltä, joten puhuttuun kieleen ja esimerkiksi virallisiin asiointitilanteisiin verrattuna näissä tervehdyksissä on käytetty erilaisia tyylikeinoja, jotka sopivat kirjoitetulle ja tyyliltään rennommalle tekstille.

Girlseistä keräämässäni aineistossa ilmoittajien eniten suosima tervehdys on *moi*. Yksinään tai puhuttelusanan kanssa (esim. *Moi kaikki!* [esim. G4/6]) se esiintyy 32 kertaa. Myös Systerissä suosituimpia tervehdyksiä ovat *moi*-pohjaiset tervehdyssanat. *Moi!* (esim.

S1/3) esiintyy 16 kertaa yksinään ja 10 kertaa puhuttelusanojen edellä, esimerkiksi *Moi kaikki Systerin lukijat!* (S4/18). Hanna Lappalainen (2009) on tutkinut kioskiasioinnissa käytettäviä tervehdyksiä. Selvästi tyypillisin kioskitervehdys oli hänen aineistossaan *hei*. Tervehdys *moi* esiintyi neljänneksessä vuorovaikutustilanteista. Lappalaisen mukaan *moi*-tervehdys olisi epämuodollisempi kuin neutraalimpi *hei*-tervehdys. Lappalainen kokosi myös kyselyaineistoa, jonka avulla hän selvitti tervehdyssanojen nostattamia mielikuvia. Kyselyn tuloksista kävi ilmi, että vastaajien mielestä *moi*-sanaa luonnehti parhaiten adjektiivi 'rento'. Sanaan liitetyt mielikuvat niputtavat sen osaksi nuorisokieltä. (mts. 60, 63–64, 70.) *Moi*-tervehdyksen epämuodollisuus ja rentous selittävät varmasti myös kyseisen tervehdyksen suosiota tutkimissani nuorten kirjeenvaihtoilmoituksissa.

Kirjaimilla leikittely on kirjeenvaihtoilmoituksissa yleistä. Tervehdysten *Moiiii!* (G1/6), *Mooui!* (S2/14), *Moi!* (G12/2) ja *Zmoi!* (G13/4) juurena on *moi*. Perustervehdystä voidaan siis varioida ja elävöittää esimerkiksi venyttämällä eri vokaaleita tai liittämällä kirjaimia sanan eri osiin. Vokaaleita venyttämällä saadaan tervehdyksiin puheenomaisia painotuksia, ja ylimääräiset kirjaimet toimivat myös katseenvangitsijoina. Tervehdyksissä *i* voi houkutella ympäristöönsä puhuttaessa äänteellisesti lähellä olevia *j*-kirjaimia: *Mmoij.* (S1/16) ja *MJOIJ!* (S5/19).

Perustervehdysten muokkaaminen johtamalla on myös suosittua, ja *moi*-tervehdyksen perään voidaan liittää esimerkiksi huokauksenomainen *-h* tai ryhdikkäämpi *-p(s)*, kuten esimerkiksi *Moih!* (esim. S5/14), *Moip!* (S4/13), *MOIPS!* (S3/11) ja *Moohh...* (S4/14). Esimerkiksi *Moips!* (esim. G1/11) on suosittu johdos, joka esiintyy eri variaatioineen 14 kertaa. *Moipz!* (G4/5) ja *Moibz!* (G13/2) leikittelevät vaihtamalla soinnittomat konsonantit soinnillisiin. Mahdollista on myös pidemmälle viety perustervehdyksen muokkaaminen, esimerkiksi *Muix!* (G4/2) ja *Muih!* (G9/11). Tällaisia tervehdyksiä ei välttämättä käytetä puheessa, vaan niitä näkee pelkästään esimerkiksi internetkielessä ja tekstiviesteissä. Kirjeenvaihtoilmoituksen konteksti auttaa lukijaa oudompientenkin sanaväännösten tunnistamisessa tervehdyksiksi.

Suosituksi tervehdykseksi erottuu *moikka*, jota käytetään Girlsin ilmoituksissa 22 kertaa. Tässä perustervehdyksestä *moi* on johtimen avulla muodostettu uusi ja nykyään vakiintunut sana. Tervehdys *moikka* on tullut käyttöön 1970-luvulla (Paunonen 2000), eikä se ole yhtä neutraali ja arkinen kuin *heippa*. Se esiintyy ilmoituksissa esimerkiksi yksinään (*Moikka!!!* [G4/15]), puhuttelusanan kanssa (*Moikka everybody!* [G10/11]), pariutuneena toisen

tervehdyssanan kanssa (*Moikka moi!* [G6/16]), murteellisena (*Moekka!* [G6/4]), erikoisesti lyhennettynä (*Moikk.* [G11/8]) ja johdettuna (*Moikkista!* [G10/5]). Suuressa osassa *Moikka!*-tervehdyksistä on kuitenkin päädytty käyttämään tavallisen *k*-kirjaimen sijaan *c*:tä: *Moicca!* (esim. G1/10). Kummatkin versiot lausuttaisiin puhuttuna samalla tavalla, mutta kirjaimilla leikkittely lisää tervehdyksen visuaalista erottumista ja ehkä myös nuorekasta tuntua. Systerissä *moikka*-tervehdyssanoja (esim. S3/22) käytetään vain seitsemän kertaa, eli suhteessa vähemmän kuin Girlsissä. Lyhennettynä *moikka* voi muuttua muotoon *MOIK!* (S5/4). Girlsissä suosittua *moicca*-varianttia ei esiinny Systerissä ollenkaan. Johdin *-is* on käytössä Girlsin tapaan vain yhdessä tervehdyksessä: *Moikkis vaan kaikki!* (S5/9). Sen sijaan *-is* liitetään eri sanavartaloon kahdesti: *Moikkelis!* (S3/16) ja *Moikkelis koikkelis!* (S1/13).

Tervehdyssanat *Moro!* (f 5, esim. G4/7) ja *Morjens!* (f 2, esim. G11/1) eivät välttämättä ole murteellisia, vaan ne ovat yleistyneet tervehdyksinä nuorten kielessä ympäri Suomen. Nämä tervehdykset yhdistetään mielikuvissa erityisesti Tampereeseen, maalaisuuteen ja humoristisuuteen (Lappalainen 2009: 77). Aineistossani kyseisiä tervehdyssanoja käyttävät myös sellaiset kirjeenvaihtoseuran hakijat, jotka asuvat esimerkiksi Espoossa, Turussa ja Iissä. Näistä tervehdyksistä *Moro!* (esim. S3/4) esiintyy Systerissäkin kolmessa ilmoituksessa. *Moiro!* (S5/10) voisi puolestaan olla variaatio joko *moro*- tai *moido*-tervehdyksistä. *Moekka!* (G6/4) vihjaa murteelliseen taustaan. Variaatioita näihinkin tervehdyssanoihin saa esimerkiksi venyttämällä loppuvokaalia (*Moroo!* [G2/8]) ja johtamalla (*Morotus!* [G9/3]).

Hanna Lappalaisen (2009: 76–77) teettämän mielikuvakyselyn perusteella *moro* ja *morjens* olisivat miesten kesken käytettyjä tervehdyksiä. Kyselyn vastaajat luonnehtivat näitä tervehdyksiä sanoilla 'vähän karski, miehekäs' ja 'sopii maalla asuvalle miehelle'. Lappalaisen tutkimuksessa kioskillä asioivista vain miesasiakkaita lähestyttiin kyseisillä tervehdyssanoilla. Omassa aineistossani kaikkia näitä tervehdyssanoja käyttävät tytöt, jotka eivät myöskään kohdista ilmoituksiaan vain erityisesti pojille. Tässä voi olla kyse puhutun ja kirjoitetun kielen erilaisista normeista.

Interjektio *hei*, joka on tavallinen ja neutraali tuttavallisen tilanteen puhuttelussa, esiintyy Systerissä ja Girlsissä verrattain harvoin (f 14). Sanakirjoissa (NS; PS) *hei*-sanaa luonnehditaan tuttavalliseksi tervehdys- ja hyvästelysanaksi. Lappalaisen (2009: 63) aineiston mukaan yleisin tervehdyssana kioskiympäristössä on *hei*, ja kyselyn tuloksista kävi myös ilmi, että sanaa *hei* pidettiin yleisesti ja muihin tervehdyssanoihin verrattuna neutraalina. *Hei* (esim. G2/2) esiintyy Girlsissä yksinään kuusi kertaa ja kahdesti toisen tervehdyssanan

kanssa: *Heipä hei!* (G13/10) ja *Hepuli hei!* (G4/8). Näissä esimerkeissä kysymys on myös osittaisesta toistosta. Girlsissä pelkkää *hei*-tervehdystä suosittumpi on yhdeksän kertaa esiintyvä *Heips!* (esim. G4/3) ja tästä kerran esiintyvä *i:nj:llä* korvaava variaatio *Hejps!* (G2/7). Kyseessä on samanlainen johtamisprosessi kuin *moi – moips* -sanojen yhteydessä. Johdinten määrä tervehdyksessä voi olla enemmän kuin yksi, kuten esimerkissä *Heipsis!* (G11/2). Siinä *hei* on ensin saanut peräänsä johtimen *-ps (heips)* ja sitten *-is (heipsis)*. *Hei* esiintyy Systerin ilmoituksissa kymmenen kertaa, ja melkein yhtä suosittuja ovat *heips* (f 9) ja *heip* (f 1). Tervehdys *Hebulistaheips!* (S5/7) on samaa kantaa kuin Girlsin *Hepuli hei!* (G4/8).

Tervehdys-tervehdyssana on hieman virallisempi keskustelunavaus, eikä se ole saanut suurta suosiota kirjeenvaihtoilmoituksissa. Se esiintyy kerran Girlsissä (G7/4) ja kolmesti Systerissä (esim. S2/8). Myös *Terve!* (S2/9 ja S3/17) on virallisempi kuin puhekielisemmät *Terse!* (G4/1 ja S3/10) ja *Terppa!* (G13/9). *Tere!* (G9/5) voi olla yksi variaatio näistä huudahduksista, mutta se on toki myös alunperin vironkielinen tervehdys.

Muitakin kuin varsinaisia tervehdyssanoja käytetään tervehdyksenomaisesti otsikoimaan ilmoituksia. Näistä esimerkkeinä ovat *Seis!* (f 2, esim. G7/3) ja *Katseet tänne päin!* (f 4, esim. G1/4) -huudahdukset. Kummassakin huudahduksessa on käytetty imperatiivia käskemään ilmoituksia selailevat lukijat pysähtymään juuri tämän ilmoituksen ääreen. Myös Systerissä on kaksi *Katseet tänne!* -tervehdystä (esim. S2/1), mutta *Seis!*-huudahdusta ei esiinny Systerissä. Muita harvemmin esiintyviä tervehdyssanoja ovat esimerkiksi *kukkuu* ja *hoi: Kukkuu!* (G8/8), *Heps kukkuu!* (G12/5) ja *Anime- & manga-tytöt, hoi!* (G7/7).

Suurin osa tervehdyksistä on yksisanaisia (f 210). Kaksi- tai useampisanaisissa tervehdyksissä tervehdyssana on usein liitetty puhuttelusanaan, esimerkiksi *Moi kaikki!* (esim. S1/2). Puhuttelua käyn tarkemmin läpi luvussa 3.1.2. Myös useampien kuin yhden tervehdyssanan yhdistely on mahdollista tervehdyksen ensimmäistä sanaa osittain toistamalla, esimerkiksi *Moikka moi!* (S5/3), *Heipä hei!* (G13/10), *Moikkelis koikkelis!* (S1/13) ja *Moips ja heips!* (G10/1). Ison suomen kieliopin mukaan toisto on yleistä erityisesti tervehdys- ja hyvästelyilmauksissa. Toisto on näissä tapauksissa kuitenkin konventionaalistunutta, eikä sillä tavoitella esimerkiksi affektista sävyä kuten interjektioiden tai dialogipartikkelien toistolla. (VISK 2019 § 1738.) Kirjeenvaihtoilmoitusten tervehdyksissä ei käytetä täysiä toistorakenteita, kuten *hei hei*. Yhdistelmätervehdyksissä ei sovitella yhteen mitä tahansa tervehdyssanoja, vaan sanat joko rimmaavat alkusointunsa perusteella (*Moikka moi!*) tai niissä on käytetty samaa johtamistapaa (*Moips ja heips!*).

Eräs ilmoittajien keino kiinnittää huomio on käyttää isoja ja pieniä kirjaimia totutusta poikkeavalla tavalla. Girlsissä tätä ei esiinny, mutta Systerissä pelkillä suuraakkosilla tervehdyksensä kirjoittaa 23 ilmoittajaa, esimerkiksi *HEI KAIKKI!* (S5/12), *MOIKKA!* (S2/3) ja *HEIP!* (S3/9). Perinteisesti internetkielessä suuraakkosten käyttäminen tarkoittaa huutamista, ja tämä tietysti sopiikin tervehdysten huudahdusmaiseen luonteeseen. Huutaminen suuraakkosilla voidaan tulkita kuitenkin myös epäkohteliaaksi ja aggressiiviseksi.

Huutomerkki on yleisin tervehdyksissä käytetyistä välimerkeistä. Useimmiten tervehdyksen jäljessä on yksi huutomerkki, mutta neljä Girlsin kirjoittajaa ja yksi Systerin ilmoittaja haluaa tervehdykselleen lisää huudahdusmaisuuutta ja huomioarvoa ylimääräisiä huutomerkkejä lisäämällä: *Hellou, kaikki Ashley Tisdale -fanit!!* (S5/18) ja *Moikka!!!* (G2/3). Suoraa huutoa pohtivamman vaikutelman antavaan kolmeen pisteeseen päättyy kolme tervehdystä: *Moips...* (G5/8), *MOI KAIKKI...* (S4/15) ja *Moohh...* (S4/14). Kolmesta pisteestä välittyy hiukan erilainen pohdiskelleva tunnelma kuin reippaista huutomerkkiloppuisista tervehdyksistä. Kielikellon (2006) artikkelin mukaan kolme pistettä voi merkitä sitä, että lause jäi kesken tai että ilmauksesta puuttuu jotain. Sävy on vihjaileva ja tunnelmoiva, ja antaa lukijalle tulkinnanvaraa. Tervehdyksissä huutomerkkin käyttö saatetaan kokea neutraalimpana kuin kolmen pisteen, eikä ilmeisesti useammakaan huutomerkkin tai suuraakkosten käyttöä pidetä liiallisena huutamisena.

Huutomerkkien ja pisteiden lisäksi ilmoituksissa käytetään myös kysymysmerkkiä. Yksi ilmoittaja kysyy tervehdyksessään *Kamuja?* (S3/1) pohdiskellen ilmeisesti sitä, löytyisikö hänelle tältä palstalta kirjeenvaihtoseuraa. Kysymysmuoto tekee tervehdyksestä lukijaa aktivoivan, mutta viestii kuitenkin jonkinlaisesta epävarmuudesta. Pistettä tervehdyksessä käyttää kaksi kirjoittajaa: *Mmooij.* (S1/16) ja *Moikk.* (G11/8). *Mmooij.* päättyy yllättäen kirjaimilla venyttelevän alun jälkeen, ja *Moikk.* -tervehdyksen piste voi olla tarkoitettu joko lyhennyksen merkiksi tai tervehdyksen päättäväksi välimerkiksi. Tervehdys voi olla myös välimerkitön kuten *MOI* (S5/8).

3.1.2. Puhuttelu

Kirjeenvaihtoilmoitusten tervehdyksissä esiintyy tervehdyssanojen lisäksi tervehdyssanan ja puhuttelusanan yhdistelmiä. Puhuttelusanoilla tarkoitetaan sanoja, joiden funktio on

puhuteltavan huomion herättäminen, ja puhuttelusubstantiivina voi toimia appellatiivi eli yleisnimi (Yli-Vakkuri 1989: 44–45). Puhuttelu tervehdyksessä voi lisätä tervehdyksen informatiivisuutta, jos se paljastaa lukijalle, mitä odottaa varsinaisen ilmoitustekstin sisällöstä. On esimerkiksi mahdollista käyttää puhuteltavasta asiaan liittyvää nimitystä eli puhuttelusanaa, jolloin puhuttelemalla merkitään tiettyjä yksilöitä tai ryhmiä vastaanottajiksi (Iisa, Kankaanpää & Piehl 1999: 263–264). Tällöin puhuttelu kohdistetaan tietyille ryhmälle, johon puhuteltava kuuluu esimerkiksi ikänsä, sukupuolensa tai harrastuksensa perusteella. Suurimmassa osassa kirjeenvaihtoilmoitusten tervehdyksiä *sinään* viitataan kuitenkin erilaisilla yleisnimillä, jotka eivät rajaa kovinkaan paljon vastaajien joukkoa. Puhutteluun käytetään erilaisia substantiiveja ja pronomineja.

Useiten toistuva puhuttelusana on pronomini *kaikki*, joka esiintyy ilman muita attribuutteja Systerissä 14 kertaa ja Girlsissä kerran (ks. esimerkit [3] ja [4]). Nämä tervehdykset puhuttelevat jokaista lukijaa ja niiden sävy on neutraali, positiivinen ja yhteisyyttä korostava. *Kaikki* voi esiintyä myös attribuuttina toiselle puhuttelusanelle, jolloin toinen puhuttelusana voi rajata vastaajien joukkoa enemmän. Esimerkin (5) puhuttelusana *kaikki girlit* rajaa vastaajajoukoksi tytöt. Esimerkin (6) tervehdyksen kohdistaminen *kaikille Systerin lukijoille* ei välttämättä rajaa niin paljon vastaajajoukkoa, koska muut kuin Systerin lukijat tuskin vastaavat kyseisen lehden kirjeenvaihtoilmoituksiin.

3) Moro *kaikki!* (G9/4)

4) Heips *kaikille!* (S2/13)

5) Mooi *kaikki girlit!* (S2/15)

6) Tervehdys *kaikille Systerin lukijoille!* (S1/10)

Yleisluontoinen puhuttelusana *kaikki*-pronominin lisäksi on esimerkiksi substantiivi *tytöt* (S1/7). Yli-Vakkurin (1989: 44) mukaan naispuolisiin henkilöihin viittaavista sanoista neutraalein ja emotionaaliselta sävyltään positiivisin, yhteisyyttä korostava ilmaus on *tyttö*. Valitsemalla *tyttö* puhuttelusubstantiiviksi ei välttämättä tietoisesti haluta rajata pois mahdollisten vastaajien joukosta, vaan taustalla on oletus lehden lukijoiden sukupuolijakaumasta. *Tytöt/pojat!* -tervehdys (S4/10) ei rajaa pois mitään ryhmää, vaan pikemminkin korostaa, että vastaaja saa olla kumpaa sukupuolta vain.

Osa puhuttelusanoista rajaa vastaajajoukkoa vain hieman. Esimerkiksi *Etanakirjoittajat!* (S5/1) rajaa pois pelkkään sähköpostikirjeenvaihtoon halajavat ja *musiikin ystäviä* (G10/9) tervehtivä toivoo tulevan kirjeenvaihtokaverinsa pitävän musiikista. Sen sijaan

puhuttelusanoina *anime- & manga-tytöt* (G7/7) ja *kaikki Ashley Tisdale -fanit* (S5/18) ovat jo paljon täsmällisempiä ja määrittelevämpiä. Näistä puhuttelusanoista voi tehdä myös päätelmän, että ilmoituksen laatijat kuuluvat itsekin näihin nimettyihin anime- ja mangatyttöihin ja Ashley Tisdale -faneihin. Tervehdyssanat voivat jäädä kokonaan pois tervehdyksestä. Esimerkiksi tervehdyksissä *Kirjeenvaihtoystiksi!* (S5/16) ja *Kamuja?* (S3/1) ei ole interjektioita. *Katseet tänne!* (S1/9) ja *Katseet tännepäin!* (G5/6) viittaavat nimettömään joukkoon, jonka katseita ilmoittajat pyrkivät ohjailemaan oman ilmoituksensa suuntaan.

Puhuttelusanojen käyttäjät kohdistavat tervehdyksensä yleensä joukolle käyttämällä useampaan ihmiseen viittaavia pronomineja (kuten pronomini *kaikki*) tai kirjoittamalla substantiivit monikossa (*girlit, musiikin ystävät*). Puhuttelu on näissä tapauksissa kollektiivista, eli se osoitetaan suurelle joukolle, eikä yksittäiselle henkilölle, kuten *hei sinä*. Vain muutamassa ilmoituksessa puhuttelu kohdistetaan yksilölle, esimerkiksi *Ciao, tuleva k-kamuni!* (S5/11). Tällainen yksikön toisessa persoonassa tapahtuva puhuttelutyylä korostaa läheisyyttä. Se ikään kuin nostaa yksilön esiin massasta, ja on hyvin tehokas. Toisaalta puhuttelu viittaa potentiaalisesti kaikkiin ilmoituksen lukijoihin, koska se ei rajaa mitään tiettyä ryhmää pois vastaajien joukosta.

Tervehdyksien puhuttelusanat aktivoivat lukijaa miettimään, sopiiko hän ilmoituksen kohderyhmään. Selvästi kohderyhmää rajaavien tervehdyksien kohdalla päätös olla jatkamatta ilmoituksen lukemista eteenpäin voi olla helppo, jos ei kuulu puhuteltuun ryhmään. Tervehdyksissä käytetty tyyli ja sanavalinnat voivat vaikuttaa mielikuvaan ilmoittajasta ja tämän hakemasta kirjeenvaihtoseurasta. Esimerkiksi puhuttelussa *kaikki ihanat tytsy!* (S2/16) on adjektiivin käytöllä saatu aikaan affektiivinen sävy. Tällaiseen ilmoitukseen vastaavan pitää ensinnäkin hyväksyä itsensä *tytsyksi* ja vieläpä *ihanaksi*. Jos lukija päätyy vastaamaan ilmoitukseen hän ikään kuin sovittautuu annettuun rooliin.

Puhuttelusanoja esiintyy huomattavasti enemmän Systerissä (f 27) kuin Girlsissä (f 5), joten tässä on ehkä huomattavissa jonkinlainen kirjeenvaihtoilmoitusten otsikoimisessa muuttunut trendi. Kaiken kaikkiaan puhuttelusanoja on tervehdyksissä verrattain vähän, ja *kaikki*-sanana lisäksi muita puhuttelusubstantiiveja löytyy vain kourallinen.

3.1.3. Vieraskielisyydet

Tervehdyksissä on nähtävissä vieraiden kielten vaikutusta. Vieraista kielistä lainautuvat

lähinnä yksittäiset sanat tai lyhyet fraasit, ja kielikavalkadissa ovat mukana ainakin englantia, italiaa, ruotsia, espanjaa, japania, viroa, havaijin kieli ja saksa. Näistä käytetyimpiä ovat englantia (f 35), italiaa (f 17) ja ruotsia (f 5) yhteensä melkein kuudellakymmenellä esiintymällään, kun taas muista kielistä on kustakin yksi tai kaksi tervehdystä. Girlsin aineistossa vieraskielisiä tervehdyksiä on yhteensä 45 ja Systerissä 17. Kärkisijaa pitää englannissa *Hello!* (esim. S2/6) ja sen variantit, italiassa *Ciao!* (esim. G4/9) eri kirjoitustapoineen ja ruotsissa *Hejsan!* (G13/6) suomalaistuneine muotoineen. Espanjaa edustaa *Hola!* (S1/8), japania *Konnichiwa!* (G8/7), viroa *Tere!* (G9/5), havaijin kieltä *Aloha!* (S3/18) ja saksa *Tsüss!* (G4/10) (joka kirjoitettaisiin alkuperäiskielessään *tschüss*).

Englannin kielen oikeinkirjoitussääntöjä kunnioittaen *hello*-tervehdystä käyttää 11 ilmoittajaa. Suositujia ovat kuitenkin myös ääntämisen perusteella mukautetut ja suomalaistuneet kirjoitustavat, kuten *Helou!* (esim. G5/1) *Hellou!* (esim. G10/6) ja *Hellouh!* (S2/4). Ilmaisuihin *Hallo!* (S4/9) on mahdollisesti saksankielinen. Italiankielisiä *Ciao!* (esim. G2/11) tai mukautettuja *Chao!* (esim. S1/5) -tervehdyksiä käyttää 8 ilmoittajaa. Italiasta suomalaiseen ääntämistapaan ovat mukautuneet *Tsau!* (esim. G5/5) ja *Zau!* (esim. G8/3). *Isjohtimen* peräänsä ovat saaneet *Tsaukkis!* (G6/9) ja *Zaukkis!* (G12/8). *Zaukki daukki!* (G12/6) -tervehdyksessä on käytetty osittaista toistoa. Näitä mukailtuja italiankielisiä tervehdyksiä on yhteensä 9 eli enemmän kuin alkuperäiskielen norminmukaisia versioita.

Italiasta on käytössä siis yksi perustervehdys eri kirjoitusmuotoineen, mutta englannin kielestä on Girlsin ilmoituksissa ammennettu myös muita tervehdyksiä kuin *hello*. Näitä ovat esimerkiksi *Heyah!* (G13/8), *What's up!* (G9/2), *Wanted* (G11/7), *Haudi!* (esim. G2/6) ja *Stop!* (esim. G7/2). *Wanted*-tervehdys tuo mieleen etsintäkuulutuksen, joihin kirjeenvaihtoilmoitukset ovatkin tavallaan rinnastettavissa. Kirjeenvaihtoilmoituksissakin haetaan tiettyä ihmistä, kirjeenvaihtokaveria, mutta toki eri syistä kuin etsintäkuulutuksessa. *What's up!* -fraasia voidaan käyttää tuttavallisena tervehdyksenä ja myös kuulumisten kyselyyn. *Stop!* -huudahduksen avulla viisi ilmoittajaa kääntää lukijaa pysähtymään juuri heidän ilmoituksensa kohdalla. *Haudi!* tulee englannin tervehdyksestä *howdy*, joka pidemmälle muokattuna saa muodon *Houde!* (G1/1).

Ruotsia edustavat *Hejsan!* (G13/6), *Heissan!* (esim. G1/9) ja *Hejssan!* (S1/11), joista ensimmäinen on alkuperäiskielellä oikea muoto. Loput esimerkeistä ovat mukautuneet suomenkieliseen ääntämykseen, ja *i:n* ja *j:n* äänteellinen samankaltaisuus näkyy kirjoitusasun vaihtelussa. Ruotsista vaikutteita saaneita tervehdyksiä ja alunperin vironkielistä tervehdystä

Tere! (G9/5) yhdistää se, että niitä ei välttämättä ajatella vierasperäisinä. Ne ovat levinneet varsinkin epämuodolliseen kielenkäyttöön ja nuorten käyttämään kieleen, ja sanojen alkuperä on siten hämärtynyt.

Vieraskielisyys tervehdyksissä rajoittuu yleensä pelkkään tervehdyssanaan. Esimerkiksi *Ciao, tuleva k-kamuni!* (S5/11) ei jatka tervehdyssanan jälkeen italiaksi, eikä *Hello kaikki ihanat tytsyt!* (S2/16) englanniksi. Muutamassa ilmoituksessa tervehdyssana on suomeksi ja puhuttelusana vieraalla kielellä, esimerkiksi *Moikka everybody!* (G10/11). Venäläisen tytön tervehdys *Hi, people!* (G1/6) ja ghanalaisen pojan *Hello!* (G11/9) ovat englanniksi kuten heidän koko ilmoitustekstinsäkin.

Girlsissä on suhteessa huomattavasti enemmän vieraskielisiä tervehdyksiä kuin Systerissä. Syitä vieraskielisten sanojen tai fraasien käyttöön muuten suomenkielisessä tekstissä voi olla monia. Vieraskielisiä tervehdyksiä voidaan käyttää puhekielessä, eikä niiden valinnan taustalla ole erityistä huomionhakuisuutta. Jotkin näistä tervehdyksistä ovat ehkä sopeutuneet puhekieleen niin hyvin, ettei niitä enää ajatella varsinaisesti vierasperäisinä. Vieraalla kielellä voidaan hakea myös tarkoituksellisesti huomiota. Vieraan kielen käyttäminen voi mahdollisesti kertoa ilmoittajasta itsestään jotain. Esimerkiksi harvinaisemman japaninkielisen tervehdyksen, *Konnichiwa!* (G8/7), valinnut kirjoittaja saattaisi olla kiinnostunut japanilaisesta kulttuurista, tosin tämä ei käy ilmoituksesta varsinaisesti ilmi.

3.1.4. Pohdintaa

Kirjeenvaihtoilmoituksen tervehdys on ensimmäinen lausahdus, jonka lukija ilmoituksesta kohtaa. Tervehdyksellä on siis mahdollisuus asettaa tietynlainen sävy koko ilmoitukselle. Tervehdykset ovat kuitenkin suurimmaksi osaksi muusta ilmoitustekstistä irrallisia, ja ne toimivat ensisijaisesti katseen kiinnittäjinä. Niinpä niiden sisällöllä ei välttämättä ole suurempaa merkitystä. Nuoret kirjoittavat nuorille, joten kielenkäytössä ei ole tarvetta jäykistelyyn. Tervehdykset ovat kirjeenvaihtoilmoitusten osa, jossa käytetään eniten puhekielisyyksiä. Mahdollista prestiisin mukaista huolitellumpaa kielenkäyttöä voi havaita ilmoitusten muissa tekstijaksoissa. Tervehdyksistä välittyy tuttavallisuus ja iloinen kokeilunhalu. Vaihtelun kaipaaminen ja muista erottuminen voivat olla taustalla erilaisiin kielellisiin valintoihin, joiden avulla tervehdyksistä tehdään toisistaan poikkeavia ja

mielenkiintoisia. Erilaisilla keinoilla kuten hauskoilla sanavalinnoilla, vieraskielisyyksillä ja sanojen kirjoitusasun varioinnilla saadaan aikaiseksi tietynlainen leikkisä pohjavire. Tätä voisi kutsua vaikka hyväntuulisuuden tekstistrategiaksi.

Tervehdyksissä esiintyvät puhuttelut harvemmin rajaavat kohderyhmää puhuttelemalla vain tietynlaisia ihmisiä, vaan suurin osa puhutteluista kutsuu kaikkia lukemaan pidemmälle. Puhuttelu voi olla neutraali tai yrittää herättää kiinnostusta poikkeavuudellaan. Puhuttelemalla tiettyä ryhmää voidaan kertoa jo heti alussa, että muiden on turha vaivautua lukemaan eteenpäin. Tervehdyksen informatiivisin osa on toivotun vastaajajoukon luokittelussa. Puhuttelun avulla voidaan määritellä sopivien kirjeenvaihtokaveriehdokkaiden luokkaa, mutta sinällään pelkkä tervehdys ei anna kaikkea informaatiota, ja lukijan pitää lukea myös loput ilmoituksesta. Kyseessä on myös tekstin jaksojen osittainen päällekkäisyys, sillä tervehdys, joka kohdistetaan tietylle ryhmälle, määrittelee vastaajalta toivottavia ominaisuuksia ja limittyy siten tämän jakson kanssa.

3.2. Itsen kuvailu

Tervehdyksen jälkeen kirjeenvaihtoilmoituksessa seuraa varsinainen ilmoitusteksti, jossa sekä esitellään kirjeenvaihtoseuran hakijaa että tämän mahdollisiin vastaajiin kohdistamiaan toivomuksia. Alusta alkaen läsnä ovat *minä* ja *sinä*. Ilmoittajalle oma *minä* on tuttu, ja *minä* esiintyy aktiivisena toimijana. *Sinä* ja *te* ovat läsnä tekstissä, vaikka nämä ovat ilmoituksen kirjoittamisen aikaan vielä tuntemattomia ja myös mahdollisesti *minää* epämääräisemmin kuvailtuja. Nämä kaksi tekstijaksoa eivät ole tekstin pintatasolla täysin selvärajaisia, ja eri ilmoituksissa ne voivat olla eri järjestyksessä. Tekstijaksot voivat myös mennä limittäin, kun *minän* ja *sinän* kuvailua esiintyy samassa virkeessä tai jopa samassa lauseessa. Tässä kappaleessa tarkastelen *minän* kuvailun eri puolia.

Kirjeenvaihtoilmoituksissa itsestä esitetään lyhyt kertomus, jossa itsestä tuodaan valikoituja puolia esille. Kirjeenvaihtoilmoituksen laatija ei ole pelkästään toimija, vaan myös kohde, jonka seuraa hän toivoo tavoiteltavan. Merkitykset eivät liiku vain yhteen suuntaan, ja myös ilmoitusten lukijat osallistuvat merkityksenantoon. Kirjeenvaihtoilmoitusta voidaan tarkastella esimerkiksi myynti- ja ostokontekstista käsin tai markkinoinnin termejä apuna käyttäen. Itsestä esitettävän tarinan sekä erilaisten kielellisten keinojen avulla yritetään saada lukija tarttumaan juuri tähän tarjoukseen, eli vastaamaan tekstin laatijalle. Pienessä tilassa

pitää kertoa itsestä sellaiset olennaiset seikat, jotka vaikuttavat lukijan vastaamis- tai vastaamattajättämispäätöksiin. Ilmoituksissa rakennetaan kuva itsestä ja omasta identiteetistä tai sen osasta. Kirjeenvaihtoilmoituksen pituus on rajattu, joten ilmoittajan on tehtävä valintoja siitä, mitä asioita hän haluaa itsestään kertoa. Joitain asioita jätetään tietoisesti tai tiedostamattomasti mainitsematta. Myös kirjeenvaihtoilmoituksen konteksti ja konventiot ohjaavat näitä valintoja.

3.2.1. Tervehdyksen jälkeiset lauseet ja tahdon ilmaukset

Kirjeenvaihtoilmoituksissa tervehdyksen jälkeen tekstin aloittavat lauseet ovat siinä mielessä tärkeässä osassa, että niissä voi olla jo paljon sellaista informaatiota, joka vaikuttaa lukijan vastaamis- tai vastaamattajättämispäätökseen. Tervehdyksen jälkeen esitellään yleensä oma ikä ja sukupuoli. Nämä seikat voidaan nähdä perustietona, jonka varaan lähdetään loppuilmoituksessa lisäämään erilaisia persoonallisempia ominaisuuksia, esimerkiksi lempiasioita tai musiikkimakua. Ilmoitusten lukijoiden valintakriteereissä saattaa korostua iän merkitys, ja saatetaan hakea esimerkiksi samanikäistä kirjeenvaihtoseuraa. Siten tällainen ilmoituksen aloitusmalli palvelee myös lukijaa, joka voi tehdä valintansa jatkaa lukemista pidemmälle jo ensimmäisten rivien aikana.

Kirjeenvaihtoilmoituksissa mainitaan yleensä jo ensimmäisessä virkkeessä siitä, että ilmoittaja on hakemassa kirjeenvaihtokavereita. Kirjoittajan intentioiden luulisi kuitenkin olevan kontekstin (tekstin esiintyminen kirjeenvaihtopalstalla) perusteella arvattavissa. Enkvistin (1975: 47) mukaan itseriittoiset eli autosemanttiset tekstit, kuten hautakirjoitukset ja lyhyet sanomalehti-ilmoitukset, eivät viittaa yhtä paljon ulkopuolelleen ympäröivään tekstiin tai tilanteeseen kuin riippuvaiset, eli synsemanttiset tekstit, joiden ymmärtämiseksi on tulkittava myös kontekstia. Kirjeenvaihtoilmoitukset voidaan nähdä suhteellisen itseriittoisina teksteinä, vaikka täydellinen kontekstittomuus lienee mahdotonta. Kirjeenvaihtoilmoitusten merkitys ja funktio ovat kuitenkin ymmärrettävissä, vaikka ne irrotettaisiin erilleen muista ilmoituksista ja kirjeenvaihtopalstasta. Aikomusten eksplisiittinen toteaminen asettaa kehyksen koko loppuilmoitukselle. Kirjoittajasta voidaan jatkossa tuoda esiin uutta tietoa, koska tiedon ymmärretään liittyvän kirjeenvaihtoilmoitukseen tekstilajina ja alussa asetettuun kehykseen.

Sekä Girlsin että Systerin ilmoituksista suuri osa (f 157) jatkaa tervehdyksen jälkeen

itsen esittelyä *olla*-verbin avulla. Girlsin ilmoituksista tällaisia aloituksia on noin kaksi kolmasosaa (f 98) ja Systerin ilmoituksista puolestaan noin puolet (f 59). Suurin osa tällaisista lauseista alkaa suoraan *olla*-verbin yksikön ensimmäisellä persoonamuodolla, mutta muutamassa ilmoituksessa verbin edessä käytetään itsen viittaavaa persoonapronominia, esimerkiksi *meikä*, *mä* ja *mie*. Yleensä asiatekstissä 1. ja 2. persoonan verbimuotojen yhteydessä ei tarvita persoonapronominia, mutta jos sitä kuitenkin käytetään, sen voi tulkita jonkinlaiseksi vastakkainasetteluksi ja korostamiseksi. *Minä*-sanankäyttö erityisesti kirjoitetussa kielessä on siten painokasta (Seppänen 1989: 205). Toisaalta puhekielen ominaisuuksiin kuuluu, että 1. ja 2. persoonan pronomina käytetään yleisesti verbin kanssa (Saukkonen 1970).

Joissain tapauksissa ilmoittaja esittelee itsensä ilmoituksen alkuosassa ja vasta myöhemmin siirtyessään kuvaamaan toista kertoo eksplisiittisesti hakevansa kirjeenvaihtoseuraa. Vain harvoissa kirjeenvaihtoilmoituksissa ollaan mainitsematta kirjeenvaihtokaveriuteen viittaavia sanoja. Nämä sanat voivat olla kirjeenvaihtoon toimintana viittaavia substantiiveja (esim. *haluaisin* - - *k-vaihtoon* [G4/13] ja *joka haluaisi* - - *meilinvaihtoon* [S3/14]) tai henkilöihin viittaavia substantiiveja (esim. *kaipailisin kirjeystävää* [G6/16] ja *olen etsimässä k-kamua* [S4/13]). Yleensä itsen esittely ja kirjeenvaihtoseuran hakemisesta kertominen seuraavat toisiaan kuten esimerkeissä (7), (8) ja (9). Itsen esittely ja toivotunlaisen kirjeenvaihtokaverin ominaisuuksista kertominen saattavat esiintyä sekä samassa virkkeessä (ks. esimerkki [10]) että samassa lauseessa (ks. esimerkki [11]), jolloin itsen kuvailun ja puhuteltavan kuvailun tekstijaksot menevät vielä enemmän limittäin.

7) Olen 11-vuotias tyttö. Haluaisin 10–12-vuotiaita tyttöjä kirjekamuiksi. (G5/12)

8) Toivoisin kirjeenvaihtokaveria noin 9–12-vuotiaista. Itse olen 10 v. (G4/16)

9) Olen 11-vuotias tyttö, Janita. Toivoisin kirjekaveria. (S4/3)

10) Olen 11-vuotias tyttö ja tahtoisin pitkäaikaisia ja luotettavia kirjekamuja. (G5/1)

11) Mä olen 11-vuotias tyttö vailla 10–14-vuotiasta kirjekamua. (S3/3)

Olla-verbin lisäksi toinen suosittu kirjeenvaihtoilmoituksen aloituskeino on käyttää *täällä olisi*-rakennetta. Rakennelma luo kuvan fyysisestä täällä–siellä -asetelmasta. Useimmiten rakenne esiintyy konditionaalissa, mutta muutaman kerran myös indikatiivissa (ks. esimerkit [12], [13] ja [14]). Harvemmin käytetty *täällä kirjoittelee* -rakenne (ks. esimerkki [15]) on suosituimpi Systerin kuin Girlsin ilmoituksissa. Tutkimusaineistossa esiintyy myös muutama passiivin konditionaalissa oleva *täällä kaivattaisiin* -yhdistelmä (ks.

esimerkki [16]). *Täällä olisi* -muotoon liittyy usein myös relatiivipronominin *joka* käyttö kuten esimerkeissä (12) ja (15). *Täällä olisi* -päälauseen ja relatiivilauseen yhdistelmää käyttää 30 ilmoittajaa. Näitä aloitusrakenteita käyttämällä kirjoittaja puhuu itsestään kolmannessa persoonassa ja ikään kuin ulkopuolisena, jolloin erilaiset haluamisen ilmaukset eivät vaikuta niin voimakkailta. Myös passiivi häivyttää tekijää.

12) Täällä ois yks 12-vuotias likka joka kaipais 11-14-vuotiaita tyttöjä ja poikia kirjekamuiks. (G2/05)

13) Täällä olisi yksi vuonna 1990 syntynyt girlie. (G2/05)

14) Täällä on 13-vuotias tyttö vailla monta kirjekaveria. (G9/5)

15) Täällä kirjoittelee 11 wee tyttö, joka haluis pitkäaikaisen ja luotettavan kirjekaverin. (S4/8)

16) Täällä kaivattaisiin kirjekavereita. (S5/21)

Muita kuin *olen j* a *täällä olisi* -aloituksia kirjeenvaihtoilmoituksista löytyy 42 kappaletta. Näissä aloituksissa käytetään esimerkiksi verbejä *etsiä, toivoa, hakea, odottaa, haluta ja tahtoa*. Ottamalla subjektin paikan ilmoittaja asettautuu aktiiviseksi toimijaksi, joka on vailla jotain, tai tahtoo ja toivoo jotain, eli tässä tapauksessa siis kirjeenvaihtoseuraa. Werlichin (1983: 122) mukaan instruktiivisissa teksteissä käytetään usein kirjoittajan tahtoon liittyviä verbejä, kuten *haluta, tahtoa, pyytää, toivoa, odottaa* ja *anoa*, ja yleensä näitä verbejä käytetään väitelauseissa konditionaalimuodossa, jolloin ilmaus vaikuttaa kohteliaammalta. Kirjeenvaihtoilmoitusten kirjoittajan tahtoon liittyvät verbit ovatkin yleisemmin konditionaalissa kuin indikatiivissa. Nämä verbit esiintyvät samassa ilmoituksessa yleensä vain kerran. Eri verbeillä voi ilmaista erilaisia sävyjä. Vaikka tahtoa ilmaisevat verbit kuvaavat kirjoittajan haluamista ja tunteuksia esimerkiksi jonkin asian pakollisuuden suhteen, niitä käytetään yleensä toivotunlaisen kirjeenvaihtoseuran kuvailuun. Samassa lauseessa tai virkkeessä saattaa siis olla kahden eri tekstijakson aineksia, sekä *minän* että *sinän* kuvailua.

Verbi *etsiä* on kirjeenvaihtoilmoituksissa suosittu, sillä se esiintyy 51 kertaa ilmoittajan hakutoiveiden esittelyn yhteydessä. *Etsiä* ja *hakea* (f 1) korostavat ilmoittajan toimijuutta ja aktiivisuutta, ja ne esiintyvät useimmiten indikatiivissa (ks. esimerkit [17] ja [18]). Verbistä *etsiä* esiintyy myös frekventatiivinen verbijohdos *etsiskellä*, (f 3) joka on johdettu johdinaineksen *-skele-* avulla (ks. esimerkki [19]). Frekventatiivinen verbijohdos ilmaisee usein toistuvaa tai jatkuvaa tilannetta, ja *etsiskely* ei kuulosta aivan yhtä päämäärätietoiselta toiminnalta kuin *etsiminen*. Frekventatiivijohdosta on käytetty myös esimerkin (20) verbissä *odotella* (f 1), jossa on käytetty johdinaineista *-ele*. *Odotella* korostaa vastapuolen aktiivisuutta. Esimerkin (20) ilmoittaja käyttää aloituksessaan toistakin

frekventatiiviverbiä *kirjoitella*.

- 17) Etsin 8-11-vuotiasta tyttöä kirjekaveriksi. (G10/05)
- 18) Haen samanhenkisiä. (G10/05)
- 19) Täällä olis tällainen 12-vuotias tyttö, joka etsiskelee k-kamuksi 11–13-vuotiaita tyttöjä ja poikia. (S3/23)
- 20) Täällä kirjoittelee 12-vuotias neitonen, joka odottelee juuri sinun kirjettäsi. (G12/05)

Toivoa (f 5) ja *kaivata* (f 19) ovat sävyltään hieman varovaisemman halun ilmauksia. *Toivoa* esiintyy kirjeenvaihtoilmoituksissa välillä konditionaalissa ja välillä indikatiivissa (ks. esimerkit [21] ja [22]). Konditionaalimuoto esimerkissä (22) korostaa toiveen eihdottomuutta. *Kaivata*-verbistä esiintyy myös sen frekventatiivinen verbijohdos *kaipailla* (f 7). Verbit *kaivata* ja *kaipailla* ovat yleensä konditionaalissa (ks. esimerkit [23] ja [24]).

- 21) Olen 9-v. tyttö, joka toivoo k-kamuja! (S2/2)
- 22) Toivoisin vielä, että tykkäisit Robbie Williamsista, mutta ei ole pakko. (G11/05)
- 23) Mulla alkaa olla tekemisen puutetta, joten kaipaisin uusia kirjekavereita. (G8/05)
- 24) Kaipailisin kirjeystävää, pitkäaikaista ja huumorintajuista sellaista. (G6/16)

Tahtoon liittyvistä verbeistä *tahtoa* (f 3) ja *haluta* (f 38) ovat indikatiivimuodossaan melko voimakkaita, ja kirjeenvaihtoilmoituksissa ne esiintyvät useimmiten konditionaalissa (ks. esimerkit [25] ja [26]). Tässä muodossa ne ovat sävyltään hiukan pehmeämpiä. Vain *haluta*-verbi esiintyy kahdesti indikatiivissa (ks. esimerkki [27]). Konditionaalin lisäksi tahtomisen ilmausta voidaan pehmentää kirjoittamalla tahtomista ja haluamista ilmaisevat verbit kolmannessa persoonassa. Voidaan esimerkiksi aloittaa virke päälauseella, jonka jälkeen seuraa *joka*-pronominin aloittama relatiivilause. Esimerkin (27) päälauseessa kirjoittajaa esittelee itsensä *tytöksi*, ja sivulauseessa hän jatkaa tästä *tytöstä* kertomista kolmannessa persoonassa. Näin haluaminen ei kohdistu suoraan kirjoittajasta lukijaa kohti, vaan sivulauseen käyttö ikään kuin etäännyttää. Tätä keinoa käyttää yhteensä 38 ilmoittajaa. Lisäksi voidaan käyttää jo aiemmin esiteltyä *täällä olisi* -rakennetta. On myös mahdollista välttää voimakkaiden verbien käyttämistä kokonaan. Neljä ilmoittajaa vaihtaa kirjekavereiden haluamisen jotakin vailla olemiseksi (ks. esimerkki [28]).

- 25) Olen 11-vuotias tyttö ja tahtoisin pitkäaikaisia ja luotettavia kirjekamuja. (G5/1)
- 26) Haluaisin myös, että hän asuisi Tampereella (ja aika keskustassa). (S2/12)
- 27) Olen 1992 syntynyt tyttö, joka haluaa 92–90 syntyneitä k-kamuiksi. (G11/5)
- 28) Olen 11-vuotias tyttö vailla kirjekamua. (S1/1)

Kysymyksellä leipätekstin aloittaa harvalukuisempi ilmoittajajoukko, joista kuusi on Girlsin ilmoittajaa ja yksi Systerin ilmoittaja. Kysymys voi muotoutua joko *sinän* (ks. esimerkki [29]) tai kummankin kirjeenvaihtosuhteen osapuolen (ks. esimerkit [30] ja [31]) ympärille. Esimerkki (29) voidaan lukea retorisenä kysymyksenä, sillä vastaus siihen on luultavasti kyllä. Näin ollen aloitus toimii eräänlaisena positiivisen vaikuttamisen keinona, koska jos aluksi on saatu myöntävä vastaus, lukijan mieli saattaa olla avoimempi ilmoituksessa seuraaville osioille. Esimerkissä (30) ilmoituksen kirjoittaja nousee subjektiksi, kun taas esimerkissä (31) valta valita on enemmänkin ilmoituksen lukijalla, vaikka katkelmassa kuvaillaan runsaasti myös ilmoittajien ominaisuuksia.

29) Oletko vailla kirjekamua? (esim. G10/6)

30) Löytyisikö tältä planeetalta tällaiselle 15-vuotiaalle suurin piirtein samanikäisiä k-kamuja? (G9/3)

31) Oletko sinä 12–14-vuotias marsilainen (no, ehkä ihminenkin kelpaa), joka tahtois kirjekaverikseen kaksi 13-vuotiasta omassa kaukaisessa aurinkokunnassaan asustelevaa tyttölasta, jotka harrastavat lentopalloa ja yleisurheilua? (G12/4)

Leipätekstin aloittaminen huudahduksella on kysymysten lisäksi eräs keino kiinnittää lukijan huomiota. Huudahdusta käyttää aineistossa vain kolme kirjoittajaa. Esimerkeissä (32) ja (33) kirjoittajat kärkevät imperatiivin avulla. Sen sijaan esimerkissä (34) huudahduksen tekee huudahdukseksi vain lauseen perään liitetty huutomerkki. Esimerkkien (32) ja (33) ilmoittajat myös aloittavat ilmoituksensa *Stop!* -tervehdyksellä, joka imperatiiviin liitettynä lisää kärkevää tai kehottavaa vaikutelmaa.

32) Kaikki Tenho Saurén -fanit, lukekaa tämä! (G4/4)

33) Kaikki 9–14-vuotiaat tytöt ja pojat! Kääntäkää katseenne tänne! (G6/15)

34) Täällä olisi yksi 14-vuotias kesälapsi vailla monta uutta k-kamua! (G12/15)

Girls-lehdessä ilmoittajan oma kotipaikka tai toive vastaajan asuinalueesta mainitaan 28 kertaa, ja Systerissä vastaavasti 50 kertaa. Asuinpaikka mainitaan yleensä kirjeenvaihtoilmoituksen ensimmäisessä virkkeessä, kuten esimerkeissä (35) ja (36). Asuinpaikkakunta mainitaan yleensä yhdistelmänä, jossa on *olla*-verbi sekä paikkakunnan nimestä joko elatiivi (*-stA*) tai ablatiivi (*-ltA*). *Olla*-verbin lisäksi ilmoituksissa käytetään harvemmin *asua*-verbiä. Tällöin sijamuoto on joko inessiivi (*-ssA*) tai adessiivi (*-lla*). Girlsissä vain yhdessä ilmoituksessa käytetään *asua*-verbiä, kun taas Systerissä tätä verbiä käytetään seitsemän kertaa (ks. esimerkit [37] ja [38]). *Asua*-verbiä käyttävät lauseet sijoittuvat leipätekstissä yleensä myöhemmäksi kuin *olla*-verbin avulla tapahtuvat esittelyt.

Yleensä asuinpaikkakunnaksi mainitaan kaupunki ja muutamassa tapauksessa lääni. Välillä sijainti on enemmänkin suuntaa-antava, ja kirjeenvaihtotoveria hakee muun muassa *likka Leppälahden suunnalta* (G11/8) ja *tyttö Jyväskylän kupeesta* (S3/15). Yksi ilmoittaja kertoo olevansa *rovaniemeläinen* (S3/7).

35) Olen 15-vuotias tyttö Vaasasta. (G8/05)

36) Olen Jenna (10v.) Kirkkonummelta. (S2/17)

37) Itse olen syntynyt vuonna 1997 ja asustelen Satakunnassa. (S4/20)

38) Mie asun Lappeenrannassa. (S2/7)

Girlsien ja Systerin välisiä eroja asuinpaikkakunnan mainitsemisessa selittää se, että Systerissä ei julkaista osoitteita, joten asuinpaikkakunnan kertominen leipätekstissä on ainoa keino saattaa se ilmoituksen lukijan tietoon. Girlsissä tätä tarvetta ei periaatteessa olisi, sillä asuinpaikkakunnan voi helposti tarkistaa osoitteesta. Ehkä asuinpaikkakunnan mainitsemisen yleisyyttä selittää se, että kyseinen seikka mainitaan yleensä eräänlaisena konventiona itsen esittelyn yhteydessä. Saatetaan myös mahdollisesti toivoa kirjeenvaihtokavereita joko samalta paikkakunnalta tai mahdollisimman kaukaa (ks. luku 3.3.2.).

3.2.2. Itseen viittaavat nimitykset ja iän määreet

Kirjeenvaihtoilmoituksissa esitetään valikoitu kertomus itsestä. Oma identiteettiä voi määritellä monista eri näkökulmista, ja siihen kuuluvat esimerkiksi ikä, sukupuoli, kansallisuus ja sosiaaliset roolit kuten ryhmäjäsenyys (Salokoski & Mustonen 2007: 55–56). Identiteetti sekä erottaa että yhdistää ihmisiä. Sosiaalisia identiteettejä ja rooleja voi samalla ihmisellä olla monia, kuten esimerkiksi roolit koulussa, kotona tai harrastusten parissa. Käyttäytyminen ja suhde muihin vaihtelee roolien välillä. Identiteetti muokkautuu elämänkaaren aikana, kun kokemus itsestä muuttuu vuorovaikutuksessa muiden ihmisten kanssa. Myös uusia roolimahdollisuuksia avautuu. (Hall 1999: 20–22.) Tässä luvussa käyn läpi ilmoittajien itsestään käyttämiä nimityksiä. Toivotunlaisen kirjeenvaihtoseuran kuvailun tekstijakson yhteydessä paneudun muista käytettyihin nimityksiin (ks. luku 3.3.1.).

Identiteetin rakentumiseen kuuluu kysymys siitä, kuka minä olen. Kirjeenvaihtoilmoituksissa itseen viitataan erilaisilla sanoilla, jotka osaltaan vastaavat tähän kysymykseen. Tyttöihin tai poikiin viittaavat sanat eivät ole keskenään täysin synonyymisiä tai yhdenveroisia, vaan niissä on tyylieroja. Osa niistä on merkitykseltään neutraalimpia kuin

toiset. Sanoilla voi olla niiden peruserkityksen (denotaatio) lisäksi myös erilaisia lisämerkityksiä (konnotaatio), jotka vaihtelevat tilanteen ja kielenkäyttäjien mukaan. Samat sanat eri yhteyksissä tai eri puhujan lausumina voivat olla positiivisia tai negatiivisia. Esimerkiksi *muija* voi olla tytön itsestään käyttämänä slangisanana positiivinen, mutta sillä on myös halventava konnotaatio (KS 2019 s.v. *muija*).

Feministisessä sorron tutkimuksessa ajatellaan, että yksilö ei välttämättä pysty täysin vaikuttamaan käyttämänsä kielen merkityksiin. Kieli on ollut olemassa ennen yksilöä, ja siinä on monia kerrostumia ja siihen latautuneita merkityksiä. Kieleen on koodattuna yhteiskunnan arvo- ja valtajärjestelmät, ja kieli määrittää, mistä ja miten voidaan puhua. Todellisuuteen on mahdotonta päästä suoraan käsiksi, sillä sitä tulkitaan representaatioiden, eli kielenkäytön ja ajattelutapojen, kautta. Representaatio näyttää todellisuudesta vain valikoidun ja epätäydellisen osan. Representaatiot sekä mahdollistavat ja rajoittavat asioista puhumista. (Koivunen 1996: 48, 51.) Naissubjektit rakentuvat historiallisessa, poliittisessa, kulttuurisessa ja sukupuolittuneessa ympäristössä. Naiseksi tuleminen on kytköksissä kielen oppimisen prosessiin ja siihen, kuinka minän saa asetettua kieleen. (Kosonen 1996: 187.)

Ylivoimaisesti suosituin omaan itseen ja samalla omaan sukupuoleen viittaava substantiivi Systerin ilmoituksissa on *tyttö*. Se on neutraali ilmaisu, kun sitä käytetään naispuolisesta henkilöstä, joka ei ole vielä ehtinyt aikuisikään. Muita vastaavia substantiiveja ovat kahdesti esiintyvä *tytsy* (esim. S1/5) sekä kerran esiintyvät *typy* (S4/1), *likka* (S4/17) ja *poika* (S1/4). *Tytsy* ja *likka* ovat puhekielisiä variantteja, kun taas *poika* on neutraali ilmaisu. *Typy* on esiintynyt Helsingin slangissa 1980-luvulta alkaen (Paunonen 2006: 350). Girlsin ilmoituksissa itseen viittaavissa substantiiveissa on enemmän variaatiota. *Tyttö* (f 105) on edelleen ylivoimaisesti suosituin itseen viittaava sana toiseksi suosituimman *likka*-substantiivin (f 21) jäädessä yleisyydessä kauas jälkeen. *Likasta* esiintyy kerran variaatio *flikka* (G7/6) ja *tyttö* taipuu myös muotoihin *tytsy* (esim. G4/2) ja *tytzki* (G1/12). *Tyttölapsi* (G12/4) ja *manga-tyttö* (G7/7) ovat aineiston ainoita itseen viittaavia yhdyssanoja. Itseen viittaavana ilmauksena *manga-tyttö* antaa lisätietoa ilmoittajan harrastuksista ja mieltymyksen kohteista.

Muita itseen viittaavia sanoja esiintyy kerran tai kaksi muodoissa *gimma* (esim. G4/9), *kimma* (G10/8), *beibi* (G1/6), *girlie* (G2/7), *mimmi* (G8/7) ja *neitonen* (G12/11). Paunosen (2006: 347) mukaan *gimma* / *kimma* ja *likka* / *flikka* ovat slangisanoja, joiden juuret ovat ruotsin kielessä. *Gimma* / *kimma* on alunperin tarkoittanut vanhempaa naista, mutta sen

merkitys on muuttunut 1940-luvulta lähtien tarkoittamaan tyttöä ja nuorta naista. *Likka / flikka* -sanat ovat tulleet slangiin suomen murteiden kautta. Myös *mimmi* on esiintynyt Helsingin slangissa pitkään, ja sen merkitys palautuu henkilönimeen. *Beibi* palautuu puolestaan englannin kieleen, ja sen merkitys voi olla 'tytön' lisäksi myös 'tyttöystävä'. (Paunonen 2006: 347, 352.) *Beibi* onkin ikään kuin miehisestä näkökulmasta katsottu naiseen viittaava sana.

Sekä *Girls*issä että *Syster*issä ilmoittaa yksi poika. *Girls*issä yhden kirjoittajan ilmoituksesta ei selviä sukupuolta, sillä kirjoittaja ei kuvaile itseään tiettyyn sukupuoleen viittaavalla sanalla ja yhteystiedoksikin on annettu pelkkä sähköpostiosoite. *Syster*issä vastaavia sukupuoleen viittaamattomia ilmoituksia on neljä. Näissä ilmoituksissa ei esimerkiksi nimimerkin valinnasta pysty suoraan erottamaan, onko kyseessä tyttö vai poika. Kyseessä voi olla tietoinen valinta häivyttää sukupuoli tai tiedostamaton oletus siitä, että suurin osa tyttöjenlehtiin kirjoittavista on tyttöjä, eikä sitä siksi tarvitse sanoa ääneen. *Syster*issä yksi kirjoittaja on poika ja hän kuvailee itseään seuraavasti: *Olen 7-v. poika ja luen Systeriä, vaikka moni ei sitä uskokaan* (S4/4). *Syster*in sisällöt näyttävät olevan suunnattuja ensisijaisesti tytöille, joten tämä kirjoittaja tunnistaa toimivansa odotetun käyttäytymisen vastaisesti.

Semanttisesti yhteen kuuluvien sanojen ryhmässä, kuten aineistossani näissä tyttöä tarkoittavissa sanoissa, vain harvoja piirteitä sisältävä yleiskäsitteinen sana, eli *tyttö*, on yleisin. Niemikorven (1998: 42) mukaan mitä enemmän merkityspiirteitä sana sisältää, sitä harvemmin sitä käytetään. Kirjeenvaihtoilmoituksissa käytetyt tyttöihin viittaavat sanat ovat merkitykseltään suhteellisen neutraaleja tai positiivissävytteisiä. *Tyttö* on neutraali ilmaus erityisesti tässä ikäryhmässä, mutta jos sitä esimerkiksi käytettäisiin viittaamaan varttuneempiin naisiin erityisesti miesten toimesta, sanaan latautuisi muunlaisia lisämerkityksiä.

*Girls*in kirjeenvaihtoilmoituksissa esiintyy enemmän variaatiota tyttöihin viittaavissa sanoissa kuin *Syster*in ilmoituksissa. Tämä saattaa johtua siitä, että *Girls*-lehdistä tarkastelemiani ilmoituksia on enemmän ja useimmat nimitykset esiintyvät vain kerran. Toisaalta *Girls*iin kirjoittelevat hieman vanhemmat tytöt kuin *Syster*iin, mikä voi osaltaan vaikuttaa käytettyyn sanastoon. Kirjeenvaihtoseuraa hakevat *Girls*issä 9–18-vuotiaat ja *Syster*issä 7–13-vuotiaat. *Girls*in itsen viittaavissa nimityksissä on paljon sellaisia, jotka voivat viitata erityisesti vanhempiin tyttöihin. Eri-ikäiset luultavasti suhtautuvat eri tavalla

näihin tyttöihin ja poikiin viittaaviin sanoihin, ja sanat herättävät erilaisia mielikuvia. Tietyt valinnat voivat olla myös muodinmukaisia, ja niitä voidaan omaksua muita kirjeenvaihtoilmoituksia lukiessa.

Omaa sukupuolta ei ilmoituksissa tuoda yksittäin esille (esim. *olen tyttö*), vaan se liittyy muuhun itsen kuvailuun. Yleensä sukupuoleen viittaavaan sanaan liitetään iän kertominen. Ikä vaikuttaakin olevan yksi tärkeimmistä itsestä kerrottavista seikoista, sillä se mainitaan lähes joka ilmoituksessa. Oma ikä voidaan ilmoittaa eri tavoilla. Yleiskielisin vaihtoehto on ilmoittaa ikä muodossa *x-vuotias*, esimerkiksi: *Olen 12-vuotias tyttö* (S4/12). Ikä on useimmiten ilmoitettu numeroilla, mutta se voidaan myös kirjoittaa kirjaimin (ks. esimerkki [39]). Ikä voidaan ilmoittaa syntymävuoden avulla (ks. esimerkit [40]–[41]). Joskus ilmoittaja näkee tarpeelliseksi laittaa samaan ilmoitukseen sekä syntymävuoden että ikävuoden (ks. esimerkki [42]). Lyhenteet ovat suosittuja iästä kertomisen yhteydessä, sillä *vuotias*-sana voi muuttua muotoon *v.*, *w.* tai *wee* (ks. esimerkit [42]–[44]). Syntymävuosi voidaan ilmoittaa myös hieman humoristisemmin vuosimallina, kuten esimerkiksi autojen vuosimallit (ks. esimerkki [45]).

39) Olen yhdeksänvuotias tyttö. (G8/2)

40) Olen vuonna 1991 syntynyt tyttö. (G/8)

41) Minä itse olen v. -97 syntynyt h-tajuinen tyttö Espoosta. (S2/10)

42) Olen 13-v. vuonna 1996 syntynyt tyttö Vantaalta. (S5/19)

43) Olen 11-w. tyttö Porin suunnalta (S4/11)

44) Täällä kirjoittelee 10 wee tyttö. (S2/3)

45) Kirjeitänne odottelee vuosimallia -93 oleva tyttö Nuorgamista (G13/8)

Käyttämämme kieli heijastelee maailmankuvaamme. Valitulla nimisanalla eli substantiivilla nimetään kohde. Valinta kielii suhtautumisestamme tähän kohteeseen, ja itsen viittaavan substantiivin valinnalla vaikutetaan itsestä annettavaan kuvaan. Kirjoittajan näkökulma asiaan paljastuu annetuista nimityksistä, vaikka kirjoittajat tekisivätkin kielellisiä valintoja tiedostamattomasti (Kalliokoski 2002: 107). Pelkän kirjeenvaihtoilmoitusaineiston perusteella ei ole havaittavissa erityisiä syitä sille, miksi kirjoittaja on valinnut juuri tietyn käyttämänsä nimityksen tai että onko kirjoittaja tietoinen nimitykseen liittyvistä merkityksistä. Erilaisten henkilöihin viittaavien sanojen käyttö voi johtua esimerkiksi halusta välttää toistoa. Kuitenkin valinnat herättävät mielikuvia, ja osallistuvat osaltaan koko ilmoituksen tyylin luomiseen.

3.2.3. Itseen liitetyt adjektiivit ja muut luonteen kuvailut

Tarkastelemalla sitä, miten tytöt itse esittäytyvät kirjeenvaihtoilmoituksissa, voidaan saada käsitys heidän naiskuvastaan. Itsen kuvailu voi paljastaa perinteisiä käsityksiä tyttöjen tyypillisistä ominaisuuksista tai ihannetytön mallista. Kontakti-ilmoituksia aineistonaan käyttänyt Pesonen (2005: 173) huomasi, että hänen tutkimissaan ilmoituksissa adjektiiveilla on sekä ilmoittajan että tämän etsimän henkilön kuvailemisessa aivan keskeinen rooli. Kirjeenvaihtoilmoituksissa nuori saa käyttää omia sanojaan kuvailemaan itseään ja omaa persoonallisuuttaan. Luonnehdinnat itsestä syntyvät kuitenkin vuorovaikutuksessa ympäristön kanssa. Esimerkiksi media muokkaa kuvaa tyttöjen ja poikien roolista sekä siitä, millaisia nämä voivat olla, ja tämä saattaa näkyä myös ilmoituksissa.

Kulttuuri ja viestintä ovat erilaisten piilevien syvärakenteiden kyllästämiä, eivätkä nämä järjestelmät ole satunnaisia tai yhteiskunnasta erillisiä. Valta on rakenteissa, ja se voi olla sekä luokka- että sukupuolisidonnaista. Yhteiskunnan arvoja ja vallan jakautumista voidaan tulkita esimerkiksi myyttien avulla. (Fiske 2000: 176–177.) Myyttien avulla selitetään ja ymmärretään maailmaa, sillä ne ovat kuin kertomuksia. Alkukantaisiin myytteihin kuuluu esimerkiksi myytti hyvästä ja pahasta. Nykyaikaisemmat myytit voivat määrittää esimerkiksi mieheyttä ja naiseutta. Mieheydestä ja naiseudesta voi olla olemassa useita myyttejä, sillä esimerkiksi alakulttuurit tuottavat vastamyyttejä. Myyttejä tulkitsemalla voidaan tutkia myös yhteiskunnallisia arvoja. (mts. 116–119, 176.) Kirjeenvaihtoilmoituksia tarkastelemalla voidaan tulkita tytön myyttiä.

Ihmisten luonnetta voidaan kuvailla ensisijaisesti adjektiivien avulla. Kirjeenvaihtoilmoituksissa kaikista yleisin adjektiivi liittyy iän ilmaisuun, sillä se esiintyy melkein joka ilmoituksessa. Ikä voidaan ilmoittaa eri muodoissa, kuten *12-vuotias*, *14 wee* tai *13-v*. Adjektiivin tavoin käytetään myös verbien partisiippimuotoa: *Olen -92 syntynyt tyttö* (G1/11). Käsittelen iän ilmaisemista tutkielman kohdassa 3.2.2. Muita adjektiiveja kuin iän ilmaisuja ilmoituksissa käytetään yllättävän harvoin. Jopa neljä viidestä (f 128) Girlsin ilmoituksesta ei sisällä muita adjektiiveja. Systerissä adjektiiveja on enemmän, ja niitä esiintyy noin puolessa ilmoituksista, jolloin adjektiivittomia ilmoituksia on 59. Girlsin ja Systerin ilmoitusten välisiä eroja voi selittää mallin mukaan tekemisen lisäksi myös käytettävissä oleva tila. Systerin ilmoitukset ovat usein pidempiä kuin Girlsin, joten niihin mahtuu kirjoittamaan asioita, jotka ehkä muuten jätettäisiin toissijaisina pois.

Kirjeenvaihtoilmoitusten adjektiivija tutkimalla ei saa koko kuvaa ilmoittajien tekemistä luonteenkuvauksista, sillä itseä voi kuvailla muutenkin. Esimerkiksi ilmaus *Puhun paljon ja asiaa tulee myös paperille* (G11/8) voitaisiin sanoa adjektiivin avulla siten, että ilmoittaja on *puhelias*. Virkkeen ensimmäinen puolisko (*puhun paljon*) kuvaa luonteenpiirrettä, ja jälkimmäinen osio (*asiaa tulee myös paperille*) puolestaan viittaa enemmänkin harrastukseen, eli kirjoittamiseen. Olenkin ottanut tähän tutkimuksen kohtaan mukaan myös muut kuin adjektiivin sisältävät ilmaisut, jos ne suhteellisen selkeästi kuvaavat luonnetta.

Tarkastelen erikseen luvussa 3.2.4. harrastuksiin, musiikkimakuun ja muihin tykkäyksen kohteisiin kuuluvia predikaatioita, vaikka näiden rajat luonteenpiirteisiin eivät välttämättä ole täysin selkeät. Kuuntelevatko *hiphopmimmi* (G8/7), *räppäri* (S1/5) ja *hoppari* (2/4) pelkästään tietynlaista musiikkia vai onko ilmauksilla yhteyttä yleisemmin esimerkiksi elämäntapoihin, asenteeseen ja jopa luonteeseen? Kirjeenvaihtoilmoitukset ovat myös täynnä luetteloita siitä, mistä ilmoittaja tykkää. Näitä en ole laskenut luonteenpiirteiksi. Tykkäyksen kohteet voivat vaihtua, luonteenpiirteet ovat pysyvämpiä. Toisaalta tässäkin kohtaa rajan vetäminen on hankalaa. Onko eläimistä tykkääminen harrastuksenomaista, mutta eläinrakkaus luonteenpiirre? Myös esimerkiksi sekoilusta voidaan kirjoittaa sekä harrastuksena että luonteenpiirteenä: *Harrastan myös sekoilua* (G5/4) ja *Olen h-tajuinen ja hieman sego* (G8/3).

Ilmoitusten vähäistä adjektiivien määrää voidaan selittää esimerkiksi sillä, että halutunlaisen kirjeenvaihtokaverin luonnetta kuvatessa kirjoittaja antaa vihjeitä, millainen itsekkin on (ks. esimerkki [46]). Monessa ilmoituksessa kuvaillaan monisanaisesti esimerkiksi harrastuksia ja musiikkimakua, joten niiden saatetaan ajatella sisältävän tarpeeksi informaatiota myös luonteesta. Joskus voi olla myös hankalaa kuvailla omia luonteenpiirteitään (ks. esimerkki [47]). Varhaisnuoruus on vielä oman minäkuvan etsimisen aikaa. Toisaalta kirjeenvaihtosuhteessa luonteenpiirteillä ei välttämättä ole niin suurta merkitystä, vaan yhteenkuuluvuutta haetaan enemmän ulkoisista asioista, joista voi olla helppo jutella ja kirjoittaa. Kirjeenvaihtoystävyyden laatu on ilmoittajille tärkeää (ks. esimerkki [48]). Adjektiivien määrä vaihtelee ilmoituksissa. Usein itseä kuvaillaan yhdellä adjektiivilla (ks. esimerkki [47]), mutta joissain ilmoituksissa on luonteenkuvauksen rypäksiiä (ks. esimerkit [49] ja [50]).

46) Sinun tulisi olla myös huumorintajuinen, luotettava ja sellainen, että kanssasi voisi keskustella kaikesta. Toivottavasti kirjoitat pitkiä kirjeitä. Kuvalla eikä käsialalla ei ole väliä. Olisi kyllä kiva saada kuva. Täytän itse nuo kriteerit. (G6/17)

- 47) Luonnettani en osaa kuvailla, mutta olen pirteä 24/7. (G11/8)
 48) Minusta ei ole välttämättä tärkeää, oletko samanlainen kuin mä, mutta se että olis paljon puhuttavaa olis tärkeää, sekä se, että ei tulis mollaustuttuja. (S5/1)
 49) Luonteeltani olen levoton, hauska, villi ja huumorintajuinen. (G13/10)
 50) Minä olen huumorintajuinen, kiva, luotettava, mukava, auttavainen ja hyvä kamu. (S2/12)

Iän jälkeen kaikista suosituin itseen liitetty adjektiivi on *eläinrakas*. Se esiintyy Girlsin ilmoituksissa kahdeksan kertaa ja Systerin ilmoituksissa 19 kertaa. Eläinrakkautta painotetaan usein erilaisten prosenttilukujen avulla, kuten *100% eläinrakas* (G10/5) tai *1000% eläinrakas* (S4/1). Ilmoittajilla saattaa myös olla joitain inhokkieläimiä, jolloin tykkäämisen prosenttiluvuksi ilmoitetaan alhaisempi numero (ks. esimerkki [51]). Toisaalta voidaan kertoa myös rakkaudesta tiettyä eläinlajia kohtaan (ks. esimerkki [52]). Rakkaus voidaan ilmaista myös *fani* ja *ihminen* -liitteillä, kuten esimerkeissä (53) ja (54), jolloin ilmaus on substantiivi. Toisaalta myös soraääniä kuuluu, sillä kaikki eivät pidä eläimistä, kuten esimerkin (55) ilmoittaja.

- 51) Olen 98% eläinrakas, sillä en pidä käärmeistä. (S5/20)
 52) Oon 100% koirarakas. (S4/18)
 53) Olen kissa- ja heppafani. (G5/13)
 54) Olen kissaihminen ja toivoisin, että sinäkin olisit. (G11/3)
 55) Pidän Antti Tuiskusta **enkä ole mikään eläinfrööri**. (5/13)

Huumorintaju on seuraavaksi yleisin adjektiivi, joka mainitaan ilmoituksissa. Girlsissä huumorintaju mainitaan 12 kertaa ja Systerissä 15 kertaa. Huumorintajuutta voidaan myös korostaa prosenttiluvulla: *100% huumorintajuinen* (S1/15). Toisaalta myös väittämää voidaan lieventää: *Olen mielestäni* luotettava ja huumorintajuinen (S1/10). Huumorintajuinen voi myös lyhentyä muotoon *h-tajuinen* (f 5, esimerkiksi G11/4). Jotkut kirjoittajat kuvailevat itseään myös *hauskoiksi* (esim. G13/10) tai *hassuiksi* (esim. S3/23). *Hassu* voi tarkoittaa huumorintajuutta tai vitsailua, mutta myös positiivista sekavuutta. Huumorintajuisuus voi tarkoittaa sitä, että itse ollaan hauskoja ja vitsaillaan, toisaalta se voi tarkoittaa toisten vitseille nauramista (ks. esimerkit [56] ja [57]). Kaikkien huumorintaju ei ole samanlaista, ja esimerkiksi alituinen vitsailu ja nauraminen ei ole kaikille mieleen. Esimerkissä (58) ilmoittaja ikään kuin varoittaakin tulevaa kirjeenvaihtokaveriaan hänen huumorintajuunsa sopeutumisen vaatimuksesta.

- 56) Rakastan huumorintajua ja vitsailenkin koko ajan... (S5/8).
 57) Emilian lempiasiat: Emilia on nimeni, suklaa intohimoni (noin runomuodossa). – – Emilia on naurattaja ja Heli nauraja. (G7/4)

58) Rakastan huumorintajua ja vitsailenkin koko ajan... siihen pitäisi tottua. (S5/8)

Ilmoituksissa voidaan mainita oma huumorintajuisuus tai osoittaa se esimerkiksi hyväntuulisilla sanavalinnoilla. Huumorintajuinen kirjoittaminen on tyyli- ja huomiokeino, mutta valittu tyyli kertoo myös kirjoittajasta. Jos ilmoitukseen valitut hauskoiksi tarkoitettut sanaleikit eivät saa lukijalle hymyä suupieleen, lukija voi jättää vastaamatta ilmoitukseen. Kirjeenvaihtoilmoituksissa huumoria edustavat monesti erilaiset liioittelua tai vääntelyä sisältävät tai yllätyksenomaiset sanavalinnat. Esimerkiksi ilmoituksen vanhenemisesta puhumisen sijaan voidaan ilmoittaa, että *ilmoitus ei homehdu* (G1/2). Ilmoittajat kelpuuttavat kirjeenvaihtokaveriikseen myös tavallisten ihmisten lisäksi esimerkiksi *ufo t* (G8/5), *ihmissudet* (G11/2) ja *kirput* (G11/2), kunhan nämä ovat esimerkiksi luotettavia tai asuvat Keski-Suomessa. Joissain ilmoituksissa kirjoittaja selventää huumorin keinoin, miksi on päättänyt lähteä etsimään uutta kirjeenvaihtokaveria: esimerkiksi *postilaatikkoni näkee nälkää* (G5/6) tai *kirjoituskäteni on toiminnan puutteessa* (G4/14). Joissain ilmoituksissa näkyy kirjoittajan tietoisuus sanavalinnoista ja tietynlainen huumorintajuinen suhtautuminen niihin: *Jos kolahti (toivottavasti ei sattunut), niin lähetäpä postia!* (S2/16).

Huumorintajua ja iloisuutta voidaan viestittää myös hymiöillä. Erityisesti sähköisessä viestinnässä, internetkeskusteluissa ja niin sanotussa tekstiviestikielessä käytetään paljon erilaisia hymiöitä. Hymiöitä on käytetty kolmessa Girlsin ja neljässä Systerin ilmoituksessa. Kirjeenvaihtoilmoitukset ovat lyhyitä ja siten voisi ajatella, että niissä tekstiviestikielen ja hymiöiden käyttö olisi yleisempää. Toisaalta taas kirjeenvaihtoilmoitusten konteksti on painetussa lehdessä, joka tekstiympäristönä on sellainen, että siinä ei perinteisesti ole käytetty hymiöitä. Hymiöiden avulla voidaan korvata ilmeitä, eleitä ja äänensävyjä, eli ne ovat nonverbaalista viestintää kirjoitetussa ympäristössä. Esimerkissä (59) ilmoittajaa kertoo käyttävänsä hymiöitä kirjeissä, mutta hänen ilmoitukseensa ei ole osunut yhtään hymiötä. Esimerkeissä (60) ja (61) hymiöiden käyttö luo iloisen sävyn lausahdukseen. Kummassakin esimerkissä asetetaan pyyntö lukijalle, joten hymiöllä voidaan säilyttää hyväntuulisuus ehdoista huolimatta.

59) Nauran paljon ja käytän takuuvarmasti hymiöitä kirjeessä. (G9/1)

60) Harrastan kilpatanssia ja olisi ihanaa jos se olisi myös sinun harrastukseksi, jotta voisimme jakaa tanssin ilot :) (G2/05)

61) Kuva olis kiva => (G2/05)

Luotettavuus on kirjeenvaihtosuhteessa tärkeää, sillä kirjeenvaihtoystävälle halutaan

kertoa omia salaisuuksia. Itsen kuvailussa luotettavuus onkin kolmanneksi yleisimpänä adjektiivien listalla (f 13). Luotettavuutta saatetaan myös korostaa: *takuulla luotettava* (S4/2) ja *tosi luotettava* (S4/12). Itseä voidaan kuvailla sellaiseksi, että *kanssani voi jutella mistä vain* (G10/5) ja *kanssani voi keskustella kaikesta* (G6/17). Luottavuuden lisäksi enemmänkin kirjeenvaihtosuhteeseen kuin ilmoittajan luonteeseen liittyvät ilmaukset *pitkäaikainen kirjekaveri* (G4/16) ja *jaksan kirjoittaa kauan* (S5/11).

Systerin ja Girlsin ilmoituksissa käytetyillä adjektiiveilla on myös eroa. Systerin ilmoituksissa on monia positiivisesti kuvailevia adjektiiveja, kuten *kiltti* (S2/6), *mukava* (S2/12) ja *auttavainen* (S2/12). Ilmoittaja voi olla myös *hyvä kamu* (S2/12). Sekä Systerissä että Girlsissä esiintyvät muutaman kerran *iloinen* (esim. S2/6) ja *kiva* (esim. S2/12). Sen sijaan Girlsissä itseä kuvataan adjektiiveilla, jotka liittyvät niin sanottuun sekoiluun ja hauskanpitoon. Ilmoittaja voi olla esimerkiksi *villi* (G13/10), *crazy* (G2/10), *hullu* (G8/7), *ihan hullu* (G6/7), *pikkaisen seko* (G13/3), *hieman sego* (G8/3), *sekopää* (G10/5) tai *levoton* (G13/10). Valittuihin adjektiiveihin saattavat vaikuttaa kirjeenvaihtoilmoituksissa kulloinkin vallitseva muoti, mutta myös ympäröivä yhteiskunta. Girlsissä ilmoittavat ovat myös hieman vanhempia kuin Systerin ilmoittajat, mikä saattaa vaikuttaa adjektiivien valintaan. Girlsissä ilmoittavat ovat 9–18-vuotiaita ja ilmoittajien keski-ikä liikkuu 11–14 vuodessa, kun taas Systerin ilmoittajat ovat 7–13-vuotiaita ja heidän keski-ikänsä hieman nuorempi kuin Girlsissä, noin 10–12 vuodessa.

Ilmauksessa *Olen blondi ja aika hullu* (G4/1) hiustenvärin mainitseminen antaa olettaa jotain henkilön luonteesta. Perusmerkityksen ohella sanalla on assosiatiivisia lisämerkityksiä. Näiden tulkintaan vaikuttavat sekä tilanne että kielenkäyttäjät. Blondia saatetaan usein käyttää haukkumanasana, jolloin sen assosiatiivinen merkitys liittyy tyhmyyteen. Paunosen (2000 s.v. *blondi*) mukaan blondi voi olla yksinkertainen ja tyhmä tyttö tai nainen. Sen sijaan sijaan tässä yhteydessä ilmoittaja luultavasti hakee jotain positiivisävyistä. Yleensä kirjeenvaihtoilmoituksissa ei kuvailla ulkonäköä. Vastaavanlaiseen kuvastoon pohjaa Systerien ilmoituksissa vain yksi ilmoittaja: *luonteeltani olen vähän lissu ihQ* (S4/14). Myös itsensä kuvailu sanalla *poikamainen* (S1/14) voi viitata sekä ulkonäköön että yleisesti käyttäytymiseen.

Puheliaisuudesta on ilmoituksissa yksittäisiä kuvauksia, sillä ilmoittaja voi olla *pölpöttäjä* (S1/5), *puhelias* (S4/2) tai *suorasanainen* (S5/8). Myös ilmaus *puhun paljon* (G11/8) viestittää samasta asiasta, vaikka siinä ei ole käytetty adjektiivia. Yksi ilmoittaja on

ihan tavallinen (G1/14). Horoskooppimerkki ilmoitetaan kahdessa ilmoituksessa: *Horoskooppimerkkini on vesimies* (S3/6) ja *Horoskoopiltani olen vesimies* (S3/12). Horoskooppien ajatellaan yleensä kertovan ihmisen luonteesta niiden tulevaisuuden ennustamisen kyvyn lisäksi. Adjektiivina sanaa *kingi* on käytetty seuraavassa esimerkissä: *Saisit olla kingi tyyppi, kuten meitsi* (G8/7)! Kingi voi tarkoittaa esimerkiksi ryhmän, joukon tai luokan johtajaa, ja se on leikkilinen ilmaisu (KS 2019 s.v. *kingi*).

Kirjeenvaihtoilmoitusten laatijat eivät välttämättä halua kehua itseään liikaa, sillä jonkin verran ilmoituksissa myös vähätellään ja liudennetaan merkityksiä (ks. esimerkit [62] ja [63]). Positiivisilla adjektiiveilla itsen kuvaaminen voi vaikuttaa jonkun mielestä liian itserakkaalta, joten omia väittämiä itsestä ikään kuin pehmennetään. Toisaalta myös niin sanottuja negatiivisia adjektiiveja voidaan lieventää, jolloin ne muuttuvat suorastaan positiivisiksi ominaisuuksiksi (ks. esimerkit [64] ja [65]). Sen sijaan kirjeenvaihtosuhteeseen vaikuttavaa luotettavuutta halutaan korostaa esimerkeissä (66) ja (67).

62) Olen huumorintajuinen ja kiva, **tai ainakin niin väitetään**. (G6/14)

63) Olen **mielestäni** luotettava ja huumorintajuinen. (S1/10)

64) Muita vaatimuksia minulla ei ole, kunhan olet **pikkuisen** seko, kuten minä! (G13/3)

65) Olen blondi ja **aika** hullu. (G4/1)

66) Olen h-tajuinen, puhelias ja **takuulla** luotettava (S4/2)

67) Luonteeltani olen huumorintajuinen ja **tos**i luotettava (S4/12)

Kieli antaa raamit itseilmaisulle, ja esimerkiksi kielen sanasto voi rajoittaa sitä. Eräs keino käyttää kieltä konventioiden vastaisesti on käyttää sanoja alkuperäisestä poikkeavissa merkityksissä. Adjektiivit, joita *minään* liitetään, voivat olla denotaatioltaan negatiivisia tai esimerkiksi yleensä poikiin liitettyjä. Kirjeenvaihtoilmoituksissa ei yleensä tuoda esille negatiivisia asioita ilmoittajasta, ja käytetyt negatiivisetkin adjektiivit on esitetty kirjeenvaihtoilmoituksissa mieluumminkin positiivisessa valossa tai ainakaan niitä ei häpeillä. Avoimuus on tietysti keino vaikuttaa rehelliseltä, mutta omien särmiensä esiintuomisen avulla voidaan myös rajata vastaajiksi sellaisia, joita eivät ilmoittajan erikoisuudet haittaa.

Kirjeenvaihtoilmoituksissa itsen kuvailu adjektiiveilla ei näyttäisi olevan yhtä korostunutta kuin vaikka Pesosen (2005) tutkimissa kontakti-ilmoituksissa. Myös Muikku-Wernerin (2005: 117) tutkimissa kontakti-ilmoituksissa monet itsestä käytetyt adjektiivit ovat vähintäänkin ylistäviä, eikä suomalaisesta vaatimattomuudesta näy jälkeäkään. Muikku-Wernerin (2005: 227) mukaan hänen aineistossaan naiseutta ja mieheyttä kuvataan perinteisesti ja sovinnaisesti. Kirjeenvaihtoilmoituksissa ei ole havaittavissa täysin vastaavaa,

sillä ilmoituksissa käytetyt adjektiivit eivät ole kaikilta osin erityisen sovinnaisia. Eroihin erilaisten ilmoitustyyppien välillä voi olla monia syitä, ja kirjeenvaihtoilmoituksella on tarkoitus hakea lähinnä kirjeenvaihtoseuraa, ei esimerkiksi elämänkumppania. Erilaisissa tilanteissa ja konteksteissa itseä luonnehditaan eri sanoin tuoden itsestä esille erilaisia puolia. Ilmoituksissa on käytetty sellaisia itsen luonnehdintoja, jotka on sillä hetkellä koettu tärkeiksi. Myös sosiaaliset odotukset tai genren sisäinen intertekstuaalisuus voivat olla selittävinä tekijöinä tietynlaisen kuvaston toistuvuuteen (mts. 226). Itseä kuvataan niin kuin ajatellaan, että on tapana. Voidaan tietoisesti tai tiedostamattomasti kopioida vanhoja ilmoituksia, joista siirtyy omaan ilmoitukseen sanoja ja muotoja, joiden ajatellaan olevan hyviä.

3.2.4. Itseen liitetyt harrastukset, musiikkimaku ja tykkäämisen kohteet

Kirjeenvaihtoilmoituksissa kuvataan yleensä runsaasti ilmoittajan harrastuksia, musiikkimakua ja muita tykkäämisen kohteita. Tämä saattaa johtua siitä, että ilmoituksissa on tapana kertoa näistä asioista, ja ilmoitukset on tehty aikaisemman mallin mukaan. Toisaalta ilmoittajan kertomien mielenkiinnon kohteiden perusteella voidaan ilmoittajasta muodostaa erilaisia mielikuvia, jolloin mielenkiinnon kohteista kertominen on aivan yhtä hyvä tapa itsen esittelyyn kuin vaikkapa luonteenpiirteiden luetteleminen. Harrastukset ja musiikkimaku voivat luonteenpiirteiden tapaan yhdistää ja erottaa ilmoittajaa ja lukijaa. Kasvokkain tapahtuvaan tutustumiseen verrattuna kirjeenvaihdon välityksellä tapahtuva tutustuminen voi olla erilaista ja vaatia erilaisia asioita onnistuakseen. Yhteisten harrastusten kautta voidaan saada aikaan mukavasti jutunjuurta. Sellaiset harrastukset, jotka eivät osu yksiin oman mielenkiinnon kanssa, voivat saada aikaan vastaamattajättämispäätöksen.

Itsestä kertomisen sanajärjestys ja lauserakenne ovat melko vakiintuneita, eikä niitä juurikaan varioida. Yksinkertainen lauserakenne on eräs rajoittuneen koodin tunnusmerkeistä. Sanajärjestys on useimmiten neutraali, eli yleensä muotoa subjekti, predikaatti ja objekti. Kirjoittajan presuppositiot, eli olettamus kontekstista, jossa tietty virke on hyvinmuodostunut ja luonteva, sekä kirjoittajan olettamukset yhteisestä tiedosta vaikuttavat sanajärjestykseen ja lausepainoon (Enkvist 1974: 16). Lauseet alkavat *minästä* kerrottaessa tyypillisesti esimerkiksi sanoilla *olen*, *tykkään*, *harrastan* ja *musamakuni*, ja jatkuvat asioiden luetteloinnilla. Lauseet etenevät siis teema–reema -strategialla, jossa lauseen alkuun sijoitetaan tuttu tieto eli teema ja lauseen loppuun uusi tieto eli reema. Ilmoituksissa lauseiden

väliset viittaussuhteet etenevät teemasta teemaan kietoutuen päähenkilöiden *minän* ja *sinän* ympärille, joten kerronta etenee selkeästi ja ennalta-arvattavasti. Kirjeenvaihto-ilmoituksissa alun esittelyn jälkeen tuttua on ilmoituksen kirjoittaja, joka esiintyy lauseen alussa (esimerkiksi *harrastaN*). Lauseen loppuun sijoitetut tiedot kertovat lisää tästä ilmoituksen kirjoittajasta.

Noin kaksi kolmasosaa Systerin ja Girlsin kirjeenvaihtoilmoitusten ilmoittajista mainitsee jotain harrastuksistaan. Ylivoimaisesti suosituin keino ilmoittaa omista vapaa-ajan viettotavoistaan on käyttää verbiä *harrastaa* → *harrastan* (f 139), jonka jälkeen seuraa eripituisia luetteloita (ks. esimerkit [68]–[70]). Kirjeenvaihtoilmoituksissa huomiota herättävä tyyllinen seikka on pitkienkin luetteloiden käyttö harrastuksista, musiikkimausta ja tykkäämisen kohteista kerrottaessa. Lyhyessä tilassa luettelo on kätevä keino listata asioita, joiden perusteella ilmoittaja ja lukija saattaisivat löytää jotain yhteistä kirjeenvaihtosuhteen muodostamisen pohjaksi. Harrastuksista kertominen muuten kuin *harrastaa*-sanaa käyttämällä on ilmoituksissa harvinaisempaa. Voidaan käyttää esimerkiksi tiettyyn harrastukseen liittyviä verbejä: *pelaan joskus jalkapalloa* (G11/1), *luen paljon* (G13/8), *piirrän mangaa* (S5/10) ja *katson animea* (S4/21).

68) Harrastan meikkausta, shoppailua, musiikkia ja taekwondo. (G11/10)

69) Harrastan lukemista, piirtämistä, poikia, shoppailua ja koiria. (G9/7)

70) Harrastan salibandyä, pyöräilyä, piirtelyä, sekoilua, uintia, mangaa ja futista. (G7/6)

Systerissä yhdeksän ilmoittajaa käyttää verbin edellä yksikön ensimmäiseen persoonaan viittaavaa persoonapronominia kuten *mie* ja *mä* (ks. esimerkit [71] ja [72]). Girlsissä tätä käyttää vain yksi ilmoittaja (ks. esimerkki [73]). Kirjoittaja voi viitata itseensä persoonapronominin lisäksi myös pronominilla *itse*. Tällöin *itse* ottaa lauseen subjektin paikan, ks. esimerkit (74) ja (75). *Itse* on korostava, ja se lisää erottelua jonkin muun joukon kanssa (Kielitoimiston ohjepankki). Kirjeenvaihtoilmoituksissa *itse*-sanaa käytetään yleisimmin silloin, kun on ensin kuvailtu ilmoitukseen vastaavan toivottuja ominaisuuksia. Näin korostuu ero siitä, että nyt puhutaan kirjeenvaihtoilmoituksen kirjoittajasta itsestään. Lisäksi *itse*-sanaa voidaan käyttää silloin, kun halutaan välttää *minä*-pronominia esimerkiksi toiston takia.

71) Mie harrastan uintia, siun harrastuksella ei ole väliä. (S2/7)

72) Mä harrastan sirkusta. (S4/22)

73) Mä harrastan laskettelua, hiihtoa ja tanssia. (G4/13)

74) Harrastuksilla ei ole väliä. *Itse* harrastan tanssijumppaa ja piirtämistä. (G6/11)

75) Musamaullasi ja harrastuksillasi ei ole väliä. *Itse* harrastan tanssia, k-vaihtoa, lukemista ym. (G9/13)

Kirjeenvaihtoilmoituksissa *harrastaa*-verbin jälkeen voidaan käyttää myös kaksoispistettä ennen luetteloa. Norminmukaisesti kaksoispistettä käytetään, kun kaksoispisteen jälkeen tuleva tekstin osa perustelee tai täydentää edellä olevaa. Kaksoispistettä käyttävien kirjeenvaihtoilmoitusten lauseissa johdantolauseet jäävät kuitenkin vajaiksi, kuten esimerkeissä (76) ja (77). Myös englanninkielinen ilmoittaja käyttää kaksoispistettä luettelon edellä (ks. esimerkki [78]). Harrastukset voidaan luetella myös ilman verbin käyttöä, kuten esimerkissä (79).

76) Harrastan: tanssia ja jalkapalloa. (S3/11)

77) Harrastan: tanssia, piirtämistä, laulamista ja muutakin musiikkiin liittyvää. (S4/7)

78) My hobbies are: football, table tennis, listening to music and writing to friends. (G11/9)

79) Harrastukset: cheerleading, partio, jousiammunta ja saksofonin soitto sekä talvella lumilautailu, laskettelu, luistelu, hiihto yms. (S1/14)

Yleensä harrastuksia ei mainita vain yhtä tai kahta, vaan luettelo harrastuksista on pitkä lista. Moninaisia harrastuksia sisältävät listat antavat lukijalle enemmän kosketuspinta-alaa. Tällöin on todennäköisempää, että ilmoittajalla ja lukijalla on ainakin joitain yhteisiä kiinnostuksen kohteita. Jo sinänsä pitkät luettelot saattavat päättyä lyhenteisiin *yms.* (ks. esimerkki [80]) tai *jne.* (ks. esimerkki [81]) indikoiden, että ilmoittajan harrastamien puuhien lista jatkuisi vielä. Kolmen pisteen käyttö ilmaisee esimerkiksi lauseen tai ilmauksen keskeneräisyyttä ja jonon keskeneräisyyttä (Kielikello 2006). Esimerkissä (82) kolmen pisteen jälkeen on lisätty vielä huutomerkki, joka lisää painokkuutta edeltäville sanoille ja välimerkeille. Harrastusten suuren määrän huomaa myös yksi ilmoittaja, joka toteaa, että vaikka hän luetteleekin monia harrastuksia, niin aikaa riittää silti myös kirjekavereille (ks. esimerkki [83]).

80) Harrastan ratsastusta, laskettelu, sekoilua, hengailua, shoppailua *yms.* (G13/10)

81) Harrastan kitaransoittoa, taidetta, musankuuntelua, lukemista *jne.* (G8/3)

82) Harrastan tanssia ja paljon muuta...! (G1/11)

83) Mä harrastan korista, näytelmäkerhoa, partiota ja show-tanssia. Se kuulostaa paljolta, mutta hyvin mä ehdin myös kirjoittamaan. (S5/17)

Yleensä harrastuksista kerrotaan ilmoitusten alkupuolella itsen kuvailun ohessa, mutta kerronta voi limittyä myös toiselta vaadittavien ominaisuuksien listaamisen lomaan. Samaan virkkeeseen voidaan yhdistää monenlaista itsen kuvailua kuten esimerkeissä (84) ja (85).

Myös jälkikirjoitusosioon on mahdollista sujauttaa harrastuksesta kertominen. Harrastusten mainitseminen jälkikirjoituksessa saattaa johtua siitä, että kyseinen harrastus unohtui mainita varsinaisessa ilmoituksessa. Tämä tuo ilmoitukseen vaikutelman siitä, että se on yhdellä istumalla laadittu, kenties eräänlaista tajunnanvirtaa, eikä ole nähty tarpeelliseksi muokata jo kirjoitettua. Jälkikirjoituksen asettelu nostaa myös sen sisällön esiin, joten kyseessä voi olla myös jonkin tietyn asian, tässä tapauksessa siis harrastuksen, korostaminen.

84) Olen rovaniemeläinen ja harrastan näytelmäkerhoa, partiota, pianonsoittoa ja kavereiden kanssa oleskelua. (S3/7)

85) Olen huumorintajuinen ja harrastan uintia ja ratsastusta. (S1/2)

86) PS. Harrastan myös sekoilua. (G5/4)

Omia harrastuksia voidaan esitellä myös käyttämällä kolmatta persoonaa. Esimerkissä (87) kahden kirjoittajan yhteisilmoituksen relatiivilause on monikon kolmannessa persoonassa. Relatiivipronimini *jotka* viittaa sanaan *tyttölasta*. Ilmoitus jatkuu myöhemmin monikon ensimmäisessä persoonassa (*me pidämme ja kanssamme*). Toisessa ilmoituksessa relatiivipronomini viittaa substantiiviin *tyyppi* (ks. esimerkki [88]). Tässä ilmoituksessa kirjoittaja viittaa aiemminkin itseensä kolmannessa persoonassa (– – *tytsy etsii ja tarvitsee hyvää ja luotettavaa kirjekamua*). Osassa ilmoituksia koko teksti on kirjoitettu kolmatta persoonaa käyttäen. Esimerkin (89) kirjoittaja viittaa harrastuksista puhuessaan itseensä sanoilla *tän mimmin*, ja muuten hän etsii kirjeenvaihtokavereita *tällaiselle 15-vuotiaalle*.

87) – – kaksi 13-vuotiasta omassa, kaukaisessa aurinkokunnassaan asustelevaa tyttölasta, jotka harrastavat lentopalloa ja yleisurheilua? (G12/4)

88) Olen iloinen, välillä vähän hassu tyyppi, joka harrastaa lukemista ja kirjoittamista. (S5/2)

89) Tän mimmin harrastuksiin kuuluu mm. kitaransoitto ja musiikinkuuntelu. (G9/3)

Harrastuksista voidaan kertoa myös *harrastuksiini kuuluu* -predikatiivirakenteella (ks. esimerkki [90]). Yleensä suomen kielessä lauseen predikaatti on samassa luvussa kuin subjekti. Luettelo harrastuksista ei ole kuitenkaan tässä yhteydessä muuttanut *kuulua*-verbiä monikkoon. *Harrastuksiini kuuluu* aloittaakin niin sanotun eksistentiaalilauseen, jossa subjekti on monikossa mutta predikaatti yksikössä. Hakasen (1997) mukaan eksistentiaalilauseetta sanotaan myös esittelylauseeksi. Esittelylauseessa subjektin tarkoite esitellään uutena asiana tekstissä. Kielenkäyttäjän valitsemassa tekstikehyksessä subjektin tarkoite on uusi ja ennalta rajaamaton. Possessiivisuffiksin käyttö unohtuu ilmoittajilta

yleensä silloin, kun he lisäävät persoonapronominin substantiivin edelle (ks. esimerkit [91] ja [92]). Persoonapronominin ja possessiifisuffiksin puuttuminen saa esimerkissä (93) kertovan äänen tuntumaan passiiviselta ja ulkopuoliselta.

- 90) Harrastuksiini kuuluu jalkapallo, kavereiden kanssa pelleily, kuvataidekoulu, lukeminen, k-vaihto ja musan kuuntelu. (G12/15)
- 91) Mun harrastuksiin kuuluu ainakin yleisurheilu ja paljon muuta. (G2/3)
- 92) Minun harrastuksiin kuuluu lähinnä laulaminen ja soittaminen. (G4/15)
- 93) Harrastuksiin kuuluu ratsastus ja partio. (S3/13)

Myös harrastuksien puuttuminen saa ilmoituksissa mainintoja. Yhteensä kymmenen Systerin ja Girlsin ilmoittajaa kertoo, ettei harrasta mitään. Harrastusten uupuminen voi olla määrittelemättömän kestoinen tila (ks. esimerkki [94]) tai tilanne voi koskea vain nykyhetkeä (ks. esimerkki [95]). Jokainen tekee varmasti vapaa-ajallaan jotain, mutta nämä toiminnot eivät välttämättä vastaa niin sanotusti virallisen harrastuksen määritelmää (ks. esimerkit [96] ja [97]). Nykyään on normaalia, että kaikilla on jonkinlainen harrastus. Siksi tästä normista poikkeaminen voi kaivata selittelyjä. Itsestä annetaan mahdollisesti myös aktiivisempi kuva, kun kerrotaan, että vaikei harrastuksia tällä hetkellä olisikaan, niin tulevaisuudessa niitä meinataan hankkia (ks. esimerkit [96] ja [98]). Eräs kirjoittaja haluaa tuoda esille oman aktiivisuutensa kertomalla harrastavansa *vaikka mitä* (G6/6), muttei ilmeisesti näe tarpeelliseksi eritellä harrastuksiaan, koska omien sanojensa mukaan hän ei valitse kirjeenvaihtokavereita harrastusten perusteella.

- 94) Harrastuksia ei ole. (G6/2)
- 95) En harrasta tällä hetkellä mitään. (S2/3)
- 96) En virallisesti harrasta mitään, mutta aloitan ehkä joskus koripallon pelaamisen. (S1/5)
- 97) Harrastuksiini ei kuulu mitään kauhean erityistä. (G5/7)
- 98) En harrasta mitään, mutta harkitsen jonkun aloittamista. (S4/20)

Harrastusten määritelmä ja se, mikä lasketaan harrastukseksi, vaihtelee ilmoittajien välillä. Monet puuhut, joita nuoret suorittavat säännöllisesti, eivät välttämättä lukeudu harrastuksiin. Esimerkiksi joissain ilmoituksissa mainitaan kavereiden kanssa hengailun kuuluvan ilmoittajan harrastuksiin (ks. esimerkki [99]), mutta vaikka luultavasti ainakin suurimmalla osalla muistakin ilmoittajista on kavereita, nämä eivät mainitse heitä harrastustensa joukossa. Harrastaa voidaan myös *pojista puhumista* (esim. G8/8), *sekoilua* (esim. G7/6), *kylällä hillumista* (G2/1) ja *kämäilyä* (S4/4). Harrastukseksi kelpaa sellainen

asia, jota tehdään tarpeeksi usein ja josta pidetään. Harrastuksista puhumisen sijaan voidaankin käyttää *pitää*, *tykätä* ja *rakastaa* -verbejä mielenkiinnon kohteista kertomiseen (ks. esimerkit [100], [101] ja [102]).

- 99) Harrastan kavereiden kanssa hengailua. (G9/11)
- 100) Pidän esim. uimisesta. (G6/8)
- 101) Mä tykkään lukemisesta, pyöräilystä ja musiikista. (S5/14)
- 102) Itse rakastan laulamista, joten saisit olla musatyypä. (G8/7)

Kirjeenvaihtoilmoitusten kieli on suurimmaksi osaksi hyvin yleiskielistä ja huoliteltua, mutta sanastollisesti siinä esiintyy joitain arkisia ilmauksia. Harrastuksista kertomisen yhteydessä esimerkiksi voidaan harrastaa *shoppailua* (esim. G5/11), *hengailua* (esim. G4/9) ja *lätkää* (S4/4) sekä *järkätä juhliä* (G10/1). Slangisanoista harrastusten yhteydessä esiintyy sana *futis* (S4/16). Vieraskielisten sanojen tekstiin mukauttamisen kanssa on joskus hankaluuksia, ja ilmoituksessa voidaan harrastaa esimerkiksi *cheerleaderia* (esim. G1/15). *A*-loppuiset vokaaliyhtymät assimiloituvat muutamassa ilmoituksessa pitkiksi monoftongeiksi (ks. esimerkit [103] ja [104]). Esimerkissä (103) on lisäksi *a*:n loppuheitto sanassa *lukemista*.

- 103) Harrastan laskettelu, lukemist, pyöräily yms. (G1/16)
- 104) Mä harrastan laskettelu, hiihtoo ja tanssii. (G4/13)

Kirjeenvaihtoilmoituksissa harrastusten lisäksi myös musiikkimaku on tärkeä asia, josta ilmoittajat kertovat. Yhteensä 59 Girlsin ja 37 Systerin ilmoittajaa aloittaa musiikkimaustaan kertovan lauseen perusrakenteella *musamakuuni kuuluu*. Suurimmaksi osaksi musiikkimausta kerrotaan mainitsemalla yhtyeitä, joita kuunnellaan (ks. esimerkki [105]). Välillä luetellaan myös erilaisia musiikkityylejä (ks. esimerkki [106]). *Musamakuuni kuuluu* -tyylisessä eksistentiaalilauseessa subjekti on monikossa ja predikaatti yksikössä, mutta jotkut ilmoittajat kirjoittavat myös verbin monikkoon (ks. esimerkki [107]). Suurin osa ilmoittajista puhuu *musamausta*, mutta jotkut kirjoittajat käyttävät sanaa *musiikki* (ks. esimerkki [108]). Possessiivisuffiksin pois jättäminen esimerkin (108) lauseessa saa aikaan sen, että kirjoittaja puhuu itsestään passiivisesti. Suurin osa kirjoittajista kuitenkin käyttää omistusliitteitä. Yleisesti omistusliite jää pois, kun käytetään persoonapronominin genetiivimuotoa ennen substantiivia (ks. esimerkki [109]). Toisaalta jotkut kirjoittajat muistavat omistusliitteen käytön tällaisessakin yhteydessä (ks. esimerkki [110]).

- 105) Musamakuuni kuuluu Leevi and the Leavings. (G4/10)
 106) Musamakuun kuuluu teinirokki, hevi ja hiphop. (G7/6)
 107) Musamakuuni kuuluvat Uniclubi, Eminem, Jonne, Avril ja Negative. (G6/3)
 108) Musiikkimakuun kuuluu kaikki, mutta etenkin Apulanta! (S5/7)
 109) Mun musiikkimakuun kuuluu Lady GaGa, Green Day ja paljon muuta. (S4/22)
 110) Mun musiikkimakuuni kuuluu Miley Cyrus/Hannah Montana, Ashley Tisdale, The Cheetah Girls, Vanessa Hudgens ja Jonas Brothersiakin kuuntelen joskus... (S1/8)

Musiikkimieltymyksistä kertomisessa toistuu samanlainen luettelorakenne kuin harrastuksista kerrottaessa. Luettelot voivat alkaa lyhenteillä sanoista *muun muassa* tai *esimerkiksi* (ks. esimerkit [111] ja [112]). Luettelot päättyvät usein lyhenteisiin *jne.*, *ym.* ja *yms.* (ks. esimerkit [113], [114] ja [115]). Lyhenteitä voidaan käyttää sekä luettelon alku- että loppupuolella, kuten esimerkeissä (111) ja (115). Luettelot voidaan päättää myös muilla ilmauksilla, joilla halutaan kertoa luettelon vielä jatkuvan. Musiikkimakuun voi kuulua kirjoittajan mainitsemien lisäksi *vaikka mitä muita* (G6/6), *paljon muuta* (esim. S4/22) ja *kaikki muukin käy* (S5/10). Kuten harrastuksista kerrottaessa myös musiikkimaun luettelemisen yhteydessä voidaan käyttää kaksoispistettä ennen luetteloa (ks. esimerkit [113] ja [114]).

- 111) Musamakuuni kuuluu *mm.* Kelly Clarkson, Christina Aguilera, Hilary Duff, Lindsay Lohan, Green Day, The Black Eyed Peas *jne.* (G12/14)
 112) Musamakuuni kuuluu *esim.* Eminem ja Christina Aguilera. (S3/8)
 113) Mun musamakuun kuuluu: Avril Lavigne, Black Eyed Peas, Celine Dion *jne.* (S3/4)
 114) Musamakuuni kuuluu: Green Day, Good Charlotte, Uniclubi *ym.* (G9/11)
 115) Mun musamakuun kuuluu *mm.* Lady GaGa, Anna Abreu, Cheek, Aste, AC/DC *yms.* (S4/8)

Toinen suosittu rakenne *musamakuuni kuuluu* -rakenteen lisäksi on *musamakuni on*, jota käyttää 11 Systerin ja 14 Girlsin ilmoittajaa. Tämän rakenteen käytön yhteydessä kuvaillaan musiikkimakua, joka voi olla esimerkiksi *laaja* (esim. [S3/7]), *aika laaja* (S3/5), *melko laaja* (S1/5), *todella laaja* (esim. [G7/5]), *HYVIN laaja* (S5/5) tai jopa *toosi laaja* (S3/9). Musiikkimaku voi olla myös *laidasta laitaan* (G12/1), *vaihteleva* (S2/19) tai *aika sekalainen* (S5/14). Musiikkimakua laajuuden kuvailemisen lisäksi osa tätä rakennetta käyttävistä ilmoittajista kertoo joko suoraan lempiyhteistensä nimet (ks. esimerkki [116]) tai antaa esimerkin niistä (ks. esimerkki [117]). Musiikkimaun kuvaileminen vaikuttaa olevan kirjeenvaihtoilmoitusten kontekstissa sen verran tärkeää, että vaikka ilmoittajalla ei ole ehdottomia mieltymyksiä musiikin suhteen, niin sekin pitää mainita (ks. esimerkit [118] ja [119]). Tämä ehkä kannustaa myös erilaisia musiikkityylejä kuuntelevien vastaamaan ilmoitukseen, eikä rajaa siten vastaajia pois.

- 116) Musamakuni: Britney Spears, K-Maró, Alcazar jne. (G10/7)
 117) Musamakuni on laaja, mutta 50Cent on hyvä. (G11/12)
 118) Musamakuni on laaja, yhtä artistia en osaa nimetä. (S3/13)
 119) Musamakuuni kuuluu vaikka mitä! (S1/6)

Musamakuuni kuuluu ja musamakuni on -rakenteiden lisäksi suosittu keino kertoa musiikkimaustaan on *kuuntelen jotakin* -rakenne. Sen avulla voidaan kertoa musiikkimausta laveasti kuten esimerkissä (120) tai avata musiikkimakua muutamien esimerkkien kautta kuten esimerkissä (121). Persoonapronominia ei yleensä käytetä tämän verbin yhteydessä, mutta pronomiinilla *itse* voidaan korostaa sitä, että toivotusta kirjeenvaihtokaverista puhumisen jälkeen kerronta siirretään taas ilmoittajan itsensä kuvailuksi (ks. esimerkki [123]). Musiikkimaun kuvailemisen yhteydessä on myös mahdollista rajata pois musiikkityylejä, joista ei pidetä (ks. esimerkit [124] ja [125]).

- 120) Kuuntelen kaikkea mitä radiosta sattuu tulemaan. (G2/11)
 121) Kuuntelen mielelläni pop- ja rockmusiikkia, esim. Akonia ja GaGaa. (S4/12)
 123) Musamaullasi ei ole väliä. *Itse* kuuntelen kaikkea, mitä NRJ:ltä tulee. (G11/3)
 124) Kuuntelen melkein mitä vaan, mutta ihan kaikki (kuten reggae) ei uppoa. (G2/8)
 125) Kuuntelen vähän kaikkea, yleensä jotain hip hoppia, räppiä ja poppia – kaikki menee (paitsi klassinen). (S5/22)

Musiikkimausta voidaan kertoa myös *tykkätä / pitää* -verbeillä. *Tykkätä*-verbiä käyttää yhteensä 15 Systerin ja Girlsin ilmoittajaa ja *pitää*-verbiä kaksi ilmoittajaa (ks. esimerkit [126] ja [127]). Ilmoituksissa voi korostua musiikin tärkeys ylipäätään ilmoittajan elämässä, kuten esimerkeissä (128) ja (129). Samaan virkkeeseen ovat näissä esimerkeissä mahtuneet sekä *minästä* että *sinästä* kertovat tekstijaksot. Kahden henkilön jakamassa kirjeenvaihto-ilmoituksessa kertojanääni vaihtuu välillä monikon ensimmäisestä persoonasta yksikön kolmanteen. Näin tapahtuu esimerkiksi silloin, kun ilmoittajien musiikkimaut eroavat toisistaan (ks. esimerkki [130]). Eräs muitakin slangisanoja viljelevä ilmoittaja käyttää musiikkimieltymyksistään kertoessaan *digata* -verbiä (ks. esimerkki [131]).

- 126) Tykkään Indicasta ja t.A.T.u.:sta. (G9/9)
 127) Pidän monenlaisesta musasta, mm. popista, R&B:stä, hiphopista jne. (S2/13)
 128) Tykkään paljon musiikista, ja toivoisin, että sinäkin olisit ainakin vähän kiinnostunut. (S1/15)
 129) Mä tykkään ihan mistä vaan musiikista, ei haittaa, jos sinulla on eri musiikkimaku kuin mulla. (S4/15)
 130) Helin musiikkimaku on ehdottomasti hevi, Emilia taas tykkää kaikesta, erityisesti discomusasta. (G7/4)
 131) Diggaan siis: Usher, Alicia Keyes, Mariska, Illi, Ruslana, Firevision jne. (G8/7)

Edellä mainittujen rakenteiden lisäksi muutama ilmoittaja puhuu myös jonkin artistin tai yhtyeen fanituksesta. Ilmoittaja voi olla esimerkiksi *ihan mieletön Antti Tuisku -fani* (G11/4). Voidaan kertoa myös *lempimusasta* (esim. G10/13), *lempilaulajista* (esim. S3/3) tai *lempparilaulajista* (S3/1). Musiikkimaku tulee lukijalle selville myös, kun ilmoittaja kertoo, että *iPodissani soi yleensä Avril Lavigne, Green Day ja Good Charlotte* (G9/3). Ilmoittaja voi olla myös *kaikkiruokainen musankuluttaja* (S5/2).

Kirjeenvaihtoilmoituksissa kolmanneksi eniten harrastusten ja musiikkimaun jälkeen kerrotaan ilmoittajan eläinrakkaudesta. Systerin ilmoittajista 57 ja Girlsin ilmoittajista 35 mainitsee jotain eläimiin liittyvää. Suosituinta on kertoa, mitä lemmikkejä itse tai perhe omistaa (ks. esimerkit [132] ja [133]). Yleisimmin omista lemmikeistä kerrottaessa mainitaan, mikä eläin on kyseessä. Rakkaiden lemmikkien nimiä saatetaan myös mainita ilmoituksessa (ks. esimerkki [134]). Toisaalta lemmikit saatetaan vain ikään kuin ohimennen mainita, mutta ilmoittaja lupaa kertoa niistä lisää tulevassa kirjeenvaihdossa (ks. esimerkit [135] ja [136]). Pari ilmoittajaa käyttää *omistaa* -verbiä lemmikeistään kertoessaan (ks. esimerkki [137]).

132) Mulla on kaksi kilpikonaa ja noin 35 sauvasirkan munaa. (G4/8)

133) Meillä on kaksi kisua ja n. 30 kalaa. (S4/1)

134) Minulla on 2 koiraa (Oiva ja Pomo), sekä 3 gerbiiliä (Elmeri, Jalmari ja Ilmari). (S3/15)

135) Mulla on paljon kotieläimiä, kerron niistä lisää kirjeessä. (S5/15)

136) Mulla on kani, siitä lisää sähköpostissa. (S2/16)

137) Omistan 2-vuotiaan poikakoiran, siitä lisää kirjeessä. (S4/21)

Ilmoittajat olettanevat, että lemmikit kiinnostavat heidän kohdeyleisöään, jolloin lupaus siitä, että lemmikeistä kerrotaan lisää, toimii houkuttimena vastaamaan. Vastaavasti tällaisesta ilmoituksesta käy ilmi, että ilmoittaja haluaa puhua eläimistä ja lemmikeistään, joten vastaajista karsiutuu pois sellaisia, jotka eivät eläimistä jostain syystä välitä. Lemmikki saatetaan ottaa myös mukaan kirjeenvaihtokumppaniksi, jonka kanssa yhdessä haetaan kirjeenvaihtoseuraa, kuten esimerkissä (138). Kirjeenvaihtoilmoituksen laatija saattaa jopa aloittaa myös eräänlaisen roolileikin, ja hakea kirjeenvaihtoseuraa lemmikkinsä nimissä. Nimimerkki *Puppelispuu* esittelee itsensä 2-vuotiaaksi pupuksi (ks. esimerkki [139]).

138) Minulla on musta kani ja toivoisimme yhdessä, että olisit Japani-fani ja suuri sellainen! (G7/7)

139) Katse tänne tytsy! Täällä olisi yksi 2-v. pupu vailla ystävää! Nimeni on Ninni ja haluaisin kirjeystävän! -- (S2/20)

Ilmoittaja voi myös kertoa olevansa *eläinrakas* (esim. [S2/9]) tai korostaakseen

tunnettaan ilmoittaa olevansa *100% eläinrakas* (esim. [S1/9]). Eläimistä voidaan *pitää*, *tykätä* tai niitä voidaan *rakastaa* (ks. esimerkit [140]–[142]). Eläimiä voidaan myös fanittaa kuten musiikkityylejä (ks. esimerkki [143]). Monesti eläimistä pitäminen niputetaan yhteen muiden tykkäysten kohteiden kanssa ikään kuin samaan luetteloon, kuten esimerkeissä (144) ja (145). Luettelomaisuus ja eri asioista kertovien päälauseiden yhdistäminen johtunee siitä, että kerrotaan asioita, jotka konvention mukaan tulee kirjeenvaihtoilmoituksessa itsestä esitellä.

- 140) Pidän eläimistä ja minulla on koira. (G12/8)
- 141) Tykkään Antin lisäksi tosi paljon kissoista ja koirista. (G12/10)
- 142) Rakastan eläimiä. Mul on marsu, sen nimi on Mikki. (G4/16)
- 143) Olen eläinfani. (G12/9)
- 144) Mä tykkään pojista, kissoista ja melkein kaikista eläimistä yleensä. (S4/15)
- 145) Tykkään kissoista ja kuuntelen mieluiten Miley Cyrusia. (S3/17)

Itsestä kerrottaviin asioihin kuuluvat kirjeenvaihtoilmoituksissa myös erilaiset pitämisen kohteet, kuten elokuvat, TV-sarjat, värit ja pojat. Asioista voidaan *pitää* tai *tykätä* (ks. esimerkit [146] ja [147]). Tykkääminen voi olla hyvinkin palavaa, jolloin asiasta kertomiseen käytetään verbiä *rakastaa* (ks. esimerkit [148] ja [149]). Kielitoimiston sanakirjan (2019 s.v. *rakastaa*) mukaan *rakastaa*-verbiä voidaan käyttää eroottisen rakkauden lisäksi myös merkityksessä 'tuntea syvää mieltymystä johonkin' tai 'pitää jostakin hyvin paljon'. Esimerkissä (148) tunnetta on lisäksi alleviivattu huutomerkillä ja esimerkissä (149) verbin jälkeen on liitetty painottava *yli kaiken*.

- 146) Pidän: j-rockista & popista, rockista, eläimistä, uinnista ja hissasta. En pidä koulusta enkä ötököistä. (S5/16)
- 147) Tykkään Hello Kittystä ja skottiruuduista. (S3/24)
- 148) Rakastan jätkiä! (G1/6)
- 149) Rakastan yli kaiken Duudsoneita. (S3/14)

Kirjeenvaihtoilmoituksissa luetellaan myös erilaisia *lempiasioita*, kuten *lempinäyttelijöitä* (esim. [G11/1]), *lempiohjelmia* (S5/5) ja *lempielokuvia* (S4/4). Aiemmin mainittujen *lempieläimien* lisäksi voidaan luetella myös *lempivärejä* (esim. [S3/24]). Tietyt asiat voivat olla ilmoittajan *sydäntä lähellä* (esim. [G11/7]) tai *hivellä sydäntä* (G4/14). Perheestään kertoo neljä Systerin ilmoittajaa. Kerronnassa voi olla mukana ripaus huumoria (ks. esimerkki [150]). Toisaalta taas perhe voi olla asia, joka mainitaan, mutta siihen ei aiota kirjeenvaihdossa sen enempää paneutua (ks. esimerkki [151]). Eri lehtien välillä on hieman eroa siinä, mitä asioita itsestä kerrotaan. Esimerkiksi vain Systerin ilmoittajat kertovat

lempiväreistään ja perheestään.

150) Perheeseemme kuuluu: isä, äiti ja 2 ärsyttävää siskoa. (S4/9)

151) Mun perheeseen kuuluu äiti, isä, pikkuveli, mä ja mun koira. Mun koirasta sitten tarkemmin, jos otat yhteyttä... (S3/9)

Itsestä kertovassa jaksossa käytetään myös kaavamaisia sanontoja. Yhteensä 26 ilmoituksessa käytetään *kirjeessä lisää* -predikaatiota. Ilmaisua voidaan käyttää ilmoituksen tai oman kuvauksen lopettavana lausahduksena ja kehotuksena kirjoittamaan ja ottamaan selvää (ks. esimerkki [152]). Toisaalta ilmausta voidaan käyttää myös kiinnostuksen herättäjänä, kun ei kerrota itsestä heti kaikkea (ks. esimerkki [153]). Myös lemmikeistä luvataan kirjoittaa kirjeissä enemmän kuin mitä ilmoituksissa niistä kerrotaan (ks. esimerkit [154] ja [155]). Tämä toiminee sekä kiinnostuksen herättäjänä että varoituksena siitä, että jos lemmikin kuulumiset eivät kiinnostaa, niin ei ehkä kannata vastata ilmoitukseen.

152) Kirjeessä enemmän, eli kaikki mukavat tyypit kirjoittelemaan! (G9/3)

153) Jos kaipaat lisätietoja, niin kirjoita: -- (G7/4)

154) Mulla on koira ja hamsteri, mutta kerron niistä lisää kirjeessä. (G1/11)

155) Olen 100% eläinrakas ja haluaisin koiran. Sitä en kuitenkaan saa, kerron asiasta lisää kirjeessä. (S1/9)

3.2.5. Pohdintaa

Kirjeenvaihtoilmoituksen laatija rakentaa ilmoituksessa itselleen sellaisen identiteetin, jota hän haluaa esitellä tässä yhteydessä muille. Hyvin henkilökohtaisia asioita nostetaan esille niukasti, ja ilmoitusten itsen kuvailut keskittyvät ulkoisiin seikkoihin. Maininnan arvoista merkitystä katsotaan olevan esimerkiksi tietyillä positiivisilla luonteenpiirteillä, harrastuksilla ja musiikkimaulla. Kirjeenvaihtoilmoituksessa rakentuva identiteetti saattaa olla vain yksi useista eri identiteeteistä ja rooleista, joita kirjoittaja eri yhteyksissä ja tilanteissa omaksuu. Identiteetit voivat olla myös ristiriitaisia keskenään tai joitain niistä saatetaan haluta piilotella.

Kirjeenvaihtoilmoituksissa rakentuvat identiteetit edustavat myös tiettyä ikäryhmää, sillä voidaan esimerkiksi olettaa, että aikuisten kontakti-ilmoituksissa identiteetin esittelyyn käytettäisiin erilaisia keinoja. Kirjeenvaihtoilmoituksissa ei esimerkiksi mainita muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta opiskeluista, sillä Systerissä ja Girlsissä ilmoittavat ovat sen ikäisiä, että he luultavasti käyvät peruskoulua, jolloin sitä ei tarvitse mainita erikseen. Sen sijaan yli 16-vuotiaat saattaisivat kertoa ilmoituksissaan enemmän koulutukseen liittyviä

seikkoja, kuten lukiossa tai ammattikoulussa opiskelun. Aikuisten kontakti-ilmoituksissa voisi puolestaan olla tärkeää opiskelualan tai ammatin täsmentäminen.

Kirjeenvaihtoilmoitusten kirjoittajat luettelevat usein harrastuksiaan ja tykkäämisen kohteitaan, mutta niitä mainitsemalla ei välttämättä haluta rajata pois toivottavia kirjeenvaihtokavereita, jotka eivät näitä asioita harrasta tai eivät tykkää niistä. Harrastukset voivat kertoa ilmoittajan persoonallisuudesta tai ne mainitaan, koska niin on kirjeenvaihtoilmoituksissa tapana tehdä. Tätä tulkintaa tukee se, että monesti ilmoittaja toteaa, ettei vastaajan harrastuksilla tai musiikkimaulla ole väliä.

Toisaalta taas voidaan ajatella, että omista harrastuksista ja tykkäämisen kohteista kertomisella on sittenkin kyse jonkinasteisesta erillistymisestä ja ryhmäytymisestä. Esimerkiksi sktrukturalistinen teoria painottaa kieltä luokittelujärjestelmänä (Fiske 2000: 152). Maailmaa ymmärretään käsitteellisten luokittelujärjestelmien avulla. Binaariset vastakohtaparit muodostavat järjestelmän ytimen. Kaikki oliot kuuluvat joko luokkaan A tai B, ja nämä luokat ovat riippuvaisia toisistaan siten, ettei kumpaakaan ole olemassa ilman toista. A on olemassa vain siksi, että se ei ole B. Esimerkiksi musiikkimakuun liittyvät median luomat mielikuvat voivat luoda ennakkokäsityksiä myös tiettyä musiikkia kuuntelevaa ihmistä kohtaan (Salokoski & Mustonen 2007: 56). Tämä näkyy kirjeenvaihtoilmoituksissa siinä, että joissain ilmoituksissa esimerkiksi Antti Tuiskusta tykkäävät nähdään ihmisryhmänä, jonka kanssa ilmoittaja ei halua olla missään tekemisissä. Myös harrastusten avulla voidaan määritellä erilaisia sisäryhmiä.

3.3. Puhuteltavan kuvailu

Tervehdyksen ja itsen esittelyn jälkeen kirjeenvaihtoilmoituksissa on kolmas tekstijakso, jossa esitetään toiveita mahdolliselle kirjeenvaihtokaverille. Tekstijaksoista erityisesti itsen esittely ja toiveet ilmoitukseen vastaajan ominaisuuksista menevät tekstin pintarakenteessa limittäin. Toiveita tulevalle kirjeenvaihtokaverille voi lisäksi löytyä myös tervehdyksistä ja jälkikirjoituksista.

3.3.1. Toivottuun kirjeenvaihtoseuraan viittaavat nimitykset ja ikä

Ilmoitukset rakentuvat *minän* ja *sinän* sekä näiden välisen suhteen ympärille. Itsestä kerrotaan

yleensä enemmän kuin mitä asetetaan toiveita *sinälle*. Tyypillisessä ilmoituksessa tervehdyksen jälkeen itsestä kerrotaan iän ja sukupuolen lisäksi se, että ollaan hakemassa kirjeenvaihtokavereita. Tämän lyhyen, niin sanotun minimiesittelyn jälkeen kerrotaan vähimmäisvaatimukset kirjeenvaihtoseuralle (ks. esimerkit [156] ja [157]). Toisaalta on mahdollista myös olla kuvailematta halutunlaista kirjeenvaihtoseuraa, kuten esimerkissä (158). Tässäkin ilmoituksessa *sinä* on kuitenkin läsnä mahdollisena *kirjekamuna*, jonka ilmoittaja toivoo vastaavan.

156) Moi! Olen 10-vuotias tyttö. Etsin hartaasti k-kamua. Saisit olla iältäsi 8-12-vuotias, tyttö tai poika. (G6/05)

157) Moicca! Olen 14-vuotias tyttö ja haluaisin kirjekavereita, mieluiten 12-16-vuotiaita. Sukupuolella ei ole väliä. (G5/05)

158) Hello! Olen 9-w. ja etsin kirjekamuja! Toivottavasti vastaat. (S4/11)

Huomattavassa osassa ilmoituksia toivotun kirjeenvaihtoseuran sukupuolta ei mainita (Girls f 81, Systeri f 59). Syynä voi olla se, että lehtien kohderyhmän huomioiden oletettavaa on, että vastaaja on tyttö. Ilmoituksissa myös viitataan toiseen muilla substantiiveilla kuin sukupuoleen viittaavilla, esimerkiksi etsitään *kirjeenvaihtokavereita* tai *11–12-vuotiaita*. Joissain ilmoituksissa oletetaan melko suoraan, että vastaajat ovat tyttöjä, esimerkiksi *Toivottavasti tykkäät jutella pojista, koska itse olen hulluna poikiin!!!!* (G4/15). Toisissa ilmoituksissa kuitenkin toivotaan erityisesti poikia kirjeenvaihtoon, joten osa ilmoittajista ajattelee, että myös pojat seuraavat tyttöjenlehtien kirjeenvaihtoilmoituksia.

Girlsin ilmoituksista 42:ssä mainitaan erikseen, että halutaan *tyttöjen ja poikien* kanssa kirjeenvaihtoon, kun taas Systerin ilmoituksissa vain 11:ssä mainitaan erikseen kumpikin sukupuoli (ks. esimerkit [159] ja [160]). Sanajärjestys menee yleensä niin, että kirjeenvaihtoseuraa toivotaan *tytöistä ja pojista*, joten muoto *pojista ja tytöistä* (esim. G11/3) kiinnittää enemmän huomiota *poika*-sanaan. Muutamassa ilmoituksessa haetaan ensisijaisesti tietyn sukupuolen edustajaa, mutta muutkin käyvät (ks. esimerkit [161] ja [162]). Osassa ilmoituksista mainitaan erikseen, että *ilmoitus koskee kumpaakin sukupuolta* (G1/4) tai *on ihan sama, oletko tyttö vai poika* (G10/7). Girlsissä on seitsemän ilmoitusta, joissa mainitaan, että *sukupuolella ei ole väliä* (esim. G4/7). Monessa ilmoituksessa mainitaan, että tärkeämpää ovat muut seikat kuin sukupuoli (ks. esimerkki [163]).

159) Etsin v. 1994–97 syntyneitä tyttöjä ja poikia kirjekavereiksi. (S1/16)

160) Saat olla tyttö tai poika. (G5/4)

161) Olisit mieluiten tyttö, mut ei haittaa jos oot poika. (G2/5)

162) Täällä olis 12-vuotias tytsy, joka kaipaa kipeästi 11-12-vuotiaita poikia (tytötkin käy) pitkäaikaisiksi k-kamuiksi. (G10/1)

163) Ulkonäölläsi ja sukupuolellasi ei ole väliä, mutta toivottavasti et ole Antti Tuisku -fani (G4/7)

Osassa ilmoituksista suositaan vain toisen sukupuolen edustajia. Toivottu kirjeenvaihtoseura voi olla vain *tyttöjä* (Girls f 18, Systeri f 29), esimerkiksi *Tämä koskee vain tyttöjä* (S3/4). Asia saatetaan ilmaista hyvinkin painokkaasti, esimerkiksi *Sun pitäis olla 9–11-v. TYTTÖ Jyväskylästä* (S1/14). Kuten ilmoittajaan itseensä viittaavissa nimityksissä (ks. luku 3.2.2.), myös toiseen viittaavissa sanoissa vain harvoja piirteitä sisältävä yleiskäsitteinen sana, eli *tyttö*, on yleisin. Vain yhdessä ilmoituksessa etsitään kirjeenvaihtoseuraksi *likkoja* (G11/4) ja kahdessa ilmoituksessa joko pelkkiä *gimmoja* (G2/10) tai kumpiakin *gimmoja tai kundeja* (G4/9). Näissä ilmoituksissa omaan ja muiden sukupuoleen viitataan samoilla tai samaa tyyliä edustavilla sanoilla. Myös *isosiskoa* (S1/3) ja *pikkusiskoa* (S3/24) toivotaan. *Isosisko* ja *pikkusisko* viittaavat myös ilmoittajaan itseensä, sillä substantiivit sisältävät toiveen vastaajan iästä, jonka pitäisi olla joko nuorempi tai vanhempi kuin ilmoittajan.

Minään viittaaviin substantiiveihin verrattuna *sinään* viittaavissa sanoissa on huomattavan vähän variaatiota. *Minään* voidaan lisäksi viitata erityyillisellä substantiivilla kuin *sinään*. Tyyllilliset synonyymit eivät Enkvistin (1975: 35) mukaan yleensä esiinny samassa tekstissä tai tekstin osassa, mutta kirjeenvaihtoilmoituksissa näkyy tällaista vaihtelua (ks. esimerkit [164] ja [165]). Kyse voi olla siitä, että *minän* ja *sinän* kuvailut kuuluvat eri tekstijaksoihin, vaikka ne voivatkin tekstin pintarakenteessa sijaita samassa tai perättäisissä virkkeissä. Lisäksi saattaa olla kyse halusta välttää toistoa.

164) Olen 12-vuotias *likka* ja etsin 12–14-vuotiaita *tyttöjä* kirjekamuiksi. (G10/2)

165) Täällä olisi yksi vuonna 1992 syntynyt *girlie*. Haluaisin '91-'93 vuosimallia olevien *tyttöjen* ja *poikien* kanssa kirjeystäväksi. (G2/7)

Halutunlaisen kirjeenvaihtoseuran sukupuoleen viittaamisen lisäksi suosittua on *sinään* viittaaminen *kirjekaverina* (Girls f 43, Systeri f 20) tai *kirjekamuna* (Girls f50, Systeri f36). Kolmanneksi yleisin ilmaus on *k-kamu* (Girls f 28, Systeri f 24), jossa sana *kirje* tai *kirjeenvaihto* on lyhennetty. Muutaman kerran esiintyvät myös *k-kaveri* (esim. S4/12) ja *kirjeenvaihtokaveri* (G10/10). *Kaverin* ja *kamun* lisäksi *kirje*-alkuisissa yhdyssanoissa käytetään muutaman kerran *kaveria* tarkoittavia substantiiveja *ystävä*, *toveri* ja *frendi*. Haetaan

esimerkiksi *kirjeystäviä* (esim. S2/6), *kirjetovereita* (S2/12) ja *k-frendejä* (S4/2). Osassa luonnehdinnoista *kirje*-attribuutti on jätetty pois, jolloin ilmoittajat etsivät esimerkiksi *frendejä* (G11/7), *ystäviä* (esim. S2/20), *kavereita* (G4/14) ja *kamuja* (esim. S2/5). Samassa ilmoituksessa voidaan käyttää kirjeenvaihtokaverista tyyllisesti erilaisia substantiiveja (ks. esimerkki [166]). Kirjeenvaihtokaveriin viittavaa sanaa ei tarvita, jos käytetään esimerkiksi substantiivia, joka viittaa kirjeenvaihtoon (ks. esimerkki [167]).

166) Olen v. 1998 syntynyt tyttö Tuusulasta ja etsin *k-kamuja!* – – Haluaisin *kirjekaverin*, joka harrastaa suunnistusta! (S3/8)

167) Olen 13-vuotias tyttö Vaasasta ja haluaisin, että joku 12–15-vuotias tyttö voisi alkaa kanssani *kirjeenvaihtoon*. (G8/6)

Keräsin Systerin aineiston vuoden 2010 lehdistä, ja ne on siten julkaistu viisi vuotta myöhemmin kuin Girlsin ilmoitukset. Kieli heijastelee yhteiskunnan ja tapojen muutosta, ja aineistossa onkin nähtävissä uusien viestintäkanavien suosion kasvu. Systerin ilmoituksissa toivotaan entistä enemmän seuraa kirjeenvaihdon sijasta tai lisäksi myös Messenger-viestien tai sähköpostien vaihtoon. Myös Girlsin ilmoittajissa on muutamia, jotka toivovat *mailikamuja* (esim. G2/5) tai *meilikamuja* (esim. G4/15). Yksi ilmoittaja haluaa *e-mailkamun* (G5/8) ja toinen *mesekamun* (G13/4). Sen sijaan 12 Systerin ilmoittajaa toivoo *mesekamuja* (esim. S3/10), yksi *meilinvaihtokamua* (S3/16), kolme *sähköpostikamua* (esim. S1/2) ja kaksi *sähköpostikaveria* (esim. S1/8). Jotkut ilmoittajat ovat valmiita kirjoittelemaan sekä sähköisesti että perinteisillä tekniikoilla, ja etsitään esimerkiksi *9–13-vuotiaita tyttöjä ja poikia sähköposti- tai k-kamuiksi* (S1/9).

Ihmisiä haetaan ilmoituksissa kirjeenvaihtoseuraksi muutaman kerran. Kyseistä sanaa voidaan käyttää esimerkiksi toiston välttämiseksi, mutta sillä voidaan välttää myös tiettyyn sukupuoleen viittaaminen. Muita vastaavia sanoja ovat *tuttavuus* (G10/8), *tyyppi* (esim. S2/1) ja *henkilö* (S5/8). Myös *bestis* (S5/8) voi viitata kumpaankin sukupuoleen. Toivottuun kirjeenvaihtoseuraan viittaavissa nimissä on mukana myös humoristisuutta. Kirjeenvaihtoseuraksi kelpuutetaan ihmisten lisäksi myös *ufot* (G8/5), *marsilaiset* (G12/4), *ihmissudet* (G11/2), *kirput* (G11/7) ja muut *luontokappaleet* (G4/14). Huumorin lisäksi sanavalinnoilla voi olla syvempää merkitystä. Esimerkiksi joissain ilmoituksissa eräänlainen toiseus nähdään tavoiteltavana ominaisuutena (ks. esimerkki [168]). Toisissa ilmoituksissa taas halutaan korostaa, että ilmoittaja ei tuomitse mahdollisia vastaajaa tämän ulkoisten ominaisuuksien takia (ks. esimerkki [169]).

168) Oletko sinä 12-14-vuotias marsilainen (no, ehkä ihminenkin kelpaa), joka tahtoi kirjekaverikseen kaksi 13-vuotiasta omassa, kaukaisessa aurinkokunnassaan asustelevaa tyttölasta, jotka harrastavat lentopalloa ja yleisurheilua? (G12/4)

169) Puolestani voit olla vaikka ihmissusi, kunhan olet luotettava sellainen. (G11/2)

Tulevien kirjeenvaihtokavereiden toivottu ikä on mainittu suurimmassa osassa ilmoituksista. Luvussa 3.2.2. olen käynyt läpi kirjoittajan itsensä kuvailuun liittyviä iän määreitä, ja samantyyllisiä keinoja käytetään myös toivotunlaisen vastaajan iän kuvailussa. Yhteensä 35 Girlsin ja Systerin ilmoittajaa jättää kuitenkin kokonaan vastaajan toivotun iän mainitsematta, ja kahdeksan ilmoittaa suoraan, että *iällä ei ole väliä* (esim. S4/5). Muutama ilmoittaja hakee *kaikenikäisiä* (G13/5) kirjeenvaihtokavereikseen. Samantyylinen toive syntyy, kun antaa toivotunlaisen vastaajan ikähaarukaksi *0–100-vuotias* (G9/5). Toivottu sukupuoli ja ikä määritellään usein jo siinä yhteydessä, kun kerrotaan haettavan kirjeenvaihtokavereita: *Haluaisin 12–14-vuotiaista tytöistä ja pojista kirjekamuja* (G1/7).

Suurimmaksi osaksi kuitenkin haetaan tietyn ikäisiä kirjeenvaihtokavereita mallilla *x–x-vuotias* (ks. esimerkki [170]). Systerissä tällaisia ilmoituksia on 39 ja Girlsissä peräti 100. Systerissä käytetään sen sijaan runsaasti enemmän vuodesta lyhennettyä muotoa *x–x-v*. (ks. esimerkki [171]). *Vuosi* voidaan tyyllitellä myös *w:n* avulla: *8–12 wee* (S2/3) ja *9–12-w*. (S4/10). Kuten oman iän kuvailussa, voidaan kirjeenvaihtoilmoituksissa hakea tietynä vuonna syntyneitä tai tiettyä *vuosimallia* olevia vastaajia (ks. esimerkit [172] ja [173]).

170) Toivoisin, että olisit 11–14-vuotias. (G11/3)

171) Sä voisit olla 9–13-v. (S1/4)

172) Etsin v. 1994–97 syntyneitä poikia ja tyttöjä kirjekavereiksi. (S1/16)

173) Haluaisin '91–'93 vuosimallia olevien tyttöjen ja poikien kanssa kirjeystäväksi. (G2/7)

Usein kirjeenvaihtokaverilta toivottu ikä näyttää suunnilleen vastaavan ilmoittajan omaa ikää. Ikätoive voidaan esittää myös numeroiden sijaan sanallisesti, jolloin halutaan kirjeenvaihtoon esimerkiksi *saman ikäisten* (esim. G1/5), *suurin piirtein samanikäisten* (esim. G2/2) tai *itseni ikäisten* (G4/14) kanssa. Kuvailuun voidaan yhdistää numeroita, kun toivotaan, että kirjeenvaihtokaveri olisi *vähintään 12 vuotta* (G11/8), *yli 10 ja alle 15 wee* (S3/14), *kymmenestä ylöspäin* (S3/10) tai *ei alle 11-vuotias* (S4/19). Ikä saattaa nousta yksittäisissä ilmoituksissa muita toivottavia ominaisuuksia tärkeämmäksi hakukriteeriksi. Saatetaan esimerkiksi kertoa, että vastaajan mieltymyksillä ei ole väliä, kunhan hän vain on tietyn ikäinen (ks. esimerkit [174] ja [175]). Samassa ikäluokassa voi sen jäsenten sosiaalipsykykinen etäisyys voi olla pieni, jolloin yhteenkuuluvuutta löydetään, vaikka jäsenten

musiikkimausta ja harrastuksista löytyisi eroavaisuuksia.

174) Sun musamaulla tai millään muullakaan ei ole väliä, kunhan olet suunnilleen saman ikäinen kuin minä. (S4/8)

175) Iältäsi voisit olla 13–15-vuotias. Millään muulla ei ole väliä. (G2/8)

3.3.2. Toivotunlaisen kirjeenvaihtoseuran kuvailu

Kirjeenvaihtoilmoituksen laatija linjaa suunnitellun kirjeenvaihtosuhteen laadulliset perusedellytykset eli kirjeenvaihtosuhteen onnistumisen vähimmäisehdot. Yleensä ilmoituksissa kuvaillaan runsaammin itseä kuin toivottua kirjeenvaihtoseuraa. Silloin *minä* ja sen ominaisuudet asetetaan ilmoitusten lukijoille ikään kuin arvioitavaksi. Lukijat voivat puntaroida, kiinnostaako heitä kirjeenvaihtokaveruus ilmoittajan kanssa. Toivotunlaisen kirjeenvaihtoseuran ominaisuuksia voi löytyä *minän* kuvailusta niin sanotusti rivien välistä, ja varsinkin silloin, kun ilmoittaja toivoo eksplisiittisesti vastaajan olevan samanlainen kuin hän itse (ks. esimerkki [176]). Toisaalta myös toiseen suuntaan tapahtuva merkitysten siirtymä on mahdollista, sillä toisen kuvailusta on mahdollista löytää vihje siitä, millainen ilmoittaja itse on. Esimerkissä (177) kuvaillaan toivottua kirjeenvaihtoseuraa, mutta siitä voidaan päätellä myös ilmoittajan omia mielenkiinnon kohteita ja musiikkimakua.

176) Toivoisin, että olet huumorintajuinen ja luotettava ja että muistuttaisit edes vähän minua, että meillä olisi jotain puhuttavaa. (G1/05)

177) Haluaisin sinun pitävän shoppailusta, Jonas Brotherseista, Miley Cyruksesta ja kaverin kanssa olemisesta. (S2/12)

Muikku-Werner (2009: 108) on todennut kontakti-ilmoituksia tutkiessaan, että ilmoitusten avulla voidaan löytää samanhenkisiä ihmisiä ja ehkä harvinaisemmista asioista kiinnostuneita. Tämä pätee myös kirjeenvaihtoilmoituksiin, ja se voi olla yksi syy ilmoittaa lehdessä. Esimerkiksi pienillä paikkakunnilla ei välttämättä ole harrastekerhoja vaikkapa animen ystäville, joten kirjeenvaihtoilmoituksella etsitään samanhenkisiä. Esimerkeissä (178)–(180) haetaan erilaisten urheilulajien harrastajia, ja esimerkissä (181) etsitään mangan lukemisesta kiinnostuneita.

178) Harrastan kilpahiihtoa ja toivoisin, että sinäkin (muttei ole pakko). (G12/3)

179) Harrastan kilpatanssia ja olisi ihanaa jos se olisi myös sinun harrastukseksi, jotta voisimme jakaa tanssin ilot :) (G2/1)

180) Haluaisin kirjekaverin, joka harrastaa suunnistusta! – PS Kerrothan kirjeessä suunnistusseurasii!
(S3/8)

181) Olisi kiva, jos tiedät mitä manga on ja vielä mukavampaa olisi, jos myös lukisit sitä. (S2/10)

Kirjeenvaihtoilmoituksissa rakennetaan sekä ilmoittajan itsensä että hänen toivomansa kirjeenvaihtoseuran identiteettiä. Toivottua kirjeenvaihtoseuraa voidaan kuvailla esimerkiksi adjektiiveilla. Suosittuja toivomuksia on, että vastaaja olisi *luotettava* (Girls f 22, Systeri f 15), *huumorintajuinen* (f 16 / f 3), *rehellinen* (f 9 / f 3) ja *pitkäaikainen* kirjekaveri (f 21 / f 9). Useimmiten ilmoituksissa toistuvat adjektiivit ovatkin melko yleisiä tasoltaan, jotta mahdollisimman monet voisivat liittää mainitut ominaisuudet itseensä. Vain harvoin toiselta vaaditut ominaisuudet ovat hyvin yksityiskohtaisia. Lemmikit ovat nuorille monesti rakkaita, ja niitä mainitaan ilmoituksissa usein. Ilmoittaja saattaa toivoa vastaajan olevan *eläinrakas* (esim. G2/6) tai jopa *100% eläinrakas* (esim. S2/19). Kissat ja koirat ovat erityisen suosittuja, ja ihannevastaaaja olisi esimerkiksi *kissaihminen* (G11/3) tai *koirahullu* (S2/1). Voidaan myös toivoa, että pitäähän vastaaja *eläimistä* (esim. G4/8), *kaneista* (G13/3), *hevosista* (G6/7), *karvaturreista* (G1/9) tai *25% koirista* (S4/18). Toiveena saattaa olla, että vastaaja omistaisi eläimiä tai *jonkin lemmikin* (esim. G8/7).

Toivotunlaista kirjeenvaihtoseuraa kuvaillessa voidaan suoraan kertoa, millaista kirjeenvaihtoseuraa *ei* haluta ja millainen kirjekaverin *ei* pitäisi olla. Yleisempää on kuitenkin luetella kirjekaverilta toivottuja ominaisuuksia, jolloin rivien välistä on luettavissa, että toivottujen ominaisuuksien vastaisia asioita ei haluta kirjekaverissa. Lehdistä löytyy muutamia ilmoituksia, joissa toivotaan, ettei vastaaja harrastaisi jotain tiettyä asiaa. Nämä saattavat olla sellaisia asioita, jotka ilmoittajaa erityisesti ärsyttävät. Esimerkiksi hevoset jakavat mielipiteet kahtia, ja toiset ilmoittajat toivovat, ettei vastaaja ole *heppahullu* (G2/9) tai *hevoshullu* (G10/4), kun taas toiset pyytävät vastauksia henkilöiltä, jotka eivät ole *hevostenvihaajia* (G5/12). Suosituimmat etsityn kirjeenvaihtoseuran toivotut ominaisuudet säilynevät vuodesta toiseen samoina, mutta myös muoti-ilmiöitä esiintyy. *Antti Tuisku -faneja* (esim. G9/2) ei toivota kirjeenvaihtoseuraksi kolmessa ilmoituksessa ja *muotifriikkejä* (esim. S2/1) kahdessa. Systerin kahdessa ilmoituksessa ei toivota myöskään Helsingistä kotoisin olevia kirjeenvaihtokavereiksi, esimerkiksi: *Ja joka ei mielellään olisi Hesasta* (S3/22). Tämä johtunee siitä, että ilmoittajat itse ovat helsinkiläisiä.

Kahden ihmisen välille muodostuvan kirjeenvaihtosuhteen onnistumisen kannalta on olennaista, ettei toinen *valehtelisi* (esim. G9/8), olisi *törkeä* (S2/4) ja *että ei tulis mollaussjuttuja* (S5/1). Luonteenpiirteistä suositaan huumorintajua, joten parin ilmoittajan

mielestä *tosikoitten* (G9/4) ei kannata vaivautua vastaamaan. Myöskään *tylsimysten* (S2/1) kanssa ei välttämättä saada juttua aikaiseksi. Kirjeenvaihtoseuran pitäisi olla jotain muuta kuin *kovis* tai *nössö* (G6/6). Liian hyvin koulussa menestyvät *kympin oppilaat* ja *open lellikit* (G10/1) eivät kelpaa kaikille kirjeenvaihtoseuraksi. *Allergisen* (S3/1) ei olisi suotavaa vastata eläimistä paljon pitävälle ilmoittajalle.

Eniten kieltojen kautta kuitenkin toivotaan, etteivät vastaajat olisi *yhden kirjeen kirjoittajia* (ks. esimerkki [182]). Girlsissä tämä mainitaan 25 kertaa ja Systerissä 10 kertaa. Myös lyhyesti kirjoittavien *yhden / parin lauseen mittaisen kirjeet* sekä *yhden sivun / lyhyen kirjeen kirjoittajat* (ks. esimerkit [183] ja [184]) eivät ole tervetullutta kirjeenvaihtoseuraa. Vaihdeettävien kirjeiden lukumäärään ja niiden pituuteen liittyvät toiveet eivät kohdistu suoranaisesti henkilöön itseensä, vaan kirjeenvaihtosuhteeseen. Näille pyynnöille voi olla erilaisia syitä, mutta ne esiintyvät monesti melkein sanasta sanaan samanlaisessa muodossa. Niistä on tullut sanonnanomaisia vakiintuneita lausahduksia, jotka liittyvät erityisesti kirjeenvaihtoilmoittelun kontekstiin.

182) Yhden kirjeen kirjoittajat älkää edes kirjoittako. (G1/11)

183) Kirjeittesi pituudella ei ole niin väliä, kunhan ne eivät ole mitään yhden lauseen mittaisia. (S1/2)

184) Ei yhden sivun kirjoittajille! (S1/10)

Kaavan mukaan ilmoitetaan monesti myös, kun toivotaan, että ilmoittajan jo entuudestaan tuntevat eivät vastaisi kirjeenvaihtoilmoitukseen. Vastaajan ei suoda olevan ennalta *tuttu* (Girls f 17, Systeri f 12) tai vanha *ystävä* ilmoittajalle (ks. esimerkki [185]). Kirjoittajista 23 ilmoittaa ytimekkäästi, että *ei tutuille* (esim. G2/1). Toiseksi suosituin keino (f 6) on kieltomuodon käyttäminen: *tutut älkää vaivautuko* (esim. G1/10). Kirjeenvaihtoilmoituksilla ilmeisesti haetaan ensisijaisesti uusia tuttavuuksia oman nykyisen elämänpiirin ulkopuolelta (ks. esimerkki [186]). Lausahduksissa *ei tutuille* ja *ei yhden kirjeen kirjoittajille* kirjeenvaihtoilmoituksen lukijaa ei puhutella suoraan. Perinteisesti yksi kohteliaisuuden osoittamisen tapa suomen kielessä on ollut, että puhekumppania ei puhutella suoraan (Kotilainen & Varteva 2005: 131). Tuttuun kaavaan *ei tutuille* ja *ei yhden kirjeen kirjoittajille* sopii hyvin myös muita kieltoja, kuten *ei hevostenvihaajille* (G5/12) ja *ei hevoshulluille* (G10/4).

185) Ei tutuille eikä ystäville. (G1/16)

186) Ei tutuille! Koska tunnen teidät jo... (S4/19)

Ilmoittajien asettaman kiellon jyrkkyys voi vaihdella toiveesta ehdottomaan *ei*:hin. Kiellossa voi lisäksi olla ehdottomuutta korostavia sanoja, kuten esimerkissä (187). Kieltoa voi korostaa myös käyttämällä huutomerkkiä pisteen sijaan. Esimerkissä (188) on ilmoituksissa tyypillinen toteava kiello. Kielto voidaan esittää myös lievempänä käyttäen esimerkiksi sanoja *mieluiten*, *ei mielellään*, *olisi kiva* (ks. esimerkki [189]). *Toivottavasti*-sana kiellon yhteydessä muuttaa sen toiveeksi, jolloin kiello ei ole täysin ehdoton (ks. esimerkki [190]). Kysymysmuotoon puettu kiello esimerkissä (191) puhuttelee vastaajaa enemmän kuin toteavat lausahdukset.

187) Tutut *älkää missään tapauksessa* kirjoittako! (G4/15)

188) Ei tutuille eikä yhden kirjeen kirjoittajille. (G9/1)

189) *Olisi kiva*, jos et valehtelisi tai olisi törkeä. (S2/4)

190) Ulkonäölläsi ja sukupuolellasi ei ole väliä, mutta *toivottavasti* et ole Antti Tuisku -fani. (G4/7)

191) *Ethän* ole yhden kirjeen kirjoittaja? (S3/5)

Kirjeenvaihtoilmoituksissa ilmoittajan ja ilmoituksen lukijan välillä on fyysinen etäisyys, sillä he saattavat asua eri paikkakunnilla. Osassa ilmoituksista on toiveita vastaajan asuinpaikkakunnasta (Girls f 3, Systeri f 16). Systerin ilmoituksissa toiveet asuinpaikasta voivat olla hyvin yksityiskohtaisia (ks. esimerkit [192] ja [193]). Taustalla asuinpaikkatoiveen esittämiselle voi olla esimerkiksi halu tavata tuleva kirjeenvaihtokaveri. Seitsemässä ilmoituksessa viitataan suoraan tapaamistoiveeseen, kuten esimerkissä (194). Ilmoituksissa voidaan hakea kaveria, jonka kanssa ensisijaisena viestinnän keinona on kirjeiden vaihtaminen, ja toissijaisesti taka-ajatuksena on parempi ystävyystyminen, jolloin on mukava tavata, jos satutaan asumaan *likellä* (S2/4) tai *lähistöllä* (S1/13). Kahdessa ilmoituksessa (ks. esimerkit [195] ja [196]) kuitenkin toivotaan, että kirjeenvaihtokaverit eivät olisi samalta paikkakunnalta kuin kirjoittajat itse. Kirjeenvaihtoseuraa voidaan hakea muilta paikkakunnilta esimerkiksi sen vuoksi, että on vähemmän mahdollisia yhteisiä tuttuja, joten salaisuudet pysyvät paremmin turvassa.

192) Olisi plussaa, jos asuisit jossain Pikkuhuopalahden lähellä, tyylisiin Meikku, Ruskeasuo, Haaga... (S1/9)

193) Haluaisin myös myös, että hän asuisi Tampereella (ja aika keskustassa). (S2/12)

194) Olisi hyvä, jos sinulla olisi oma kännykkä ja asuisit vaikka Kemissä tai Simossa, niin voisimme joskus tavata. (G6/7)

195) Ja joka ei mielellään olisi Hesasta. (S3/22)

196) Toivoisin kirjekaverikseni 10-12-vuotiasta, EI Helsingissä asuvaa tyttöä tai poikaa! (S4/9)

Asuinpaikkatoive voi olla ehdoton, kuten esimerkissä (197). Kuitenkin suurimmassa osassa ilmoituksista toive esitetään lievempänä, kuten konditionaalinen (esim. *toivoisin*) avulla. Muutamia kaavamaisia ilmaukset toistuvat tässä yhteydessä, kuten *olisi kiva* ja *ei pakko* (ks. esimerkit [198] ja [199]). Muita tapoja ilmaista toive pehmeästi on esimerkiksi käyttää sanoja *toivottavasti* (S2/18) ja *mieluiten* (S5/3). Myös tapaamistoiveiden yhteydessä käytetään samantyyllisiä ilmauksia (ks. esimerkit [200] ja [201]).

197) Voit olla vaikka kirppu, kunhan asut Keski-Suomessa. (G11/7)

198) Asun Kotkassa ja *olisikin kiva*, jos asuisit tässä lähellä, mutta voit minun puolestani asua vaikka Australiassa! (S2/4)

199) Ja olisihan se tietty kiva, jos asuisit lähellä Äystöä (*ei pakko*). (S1/4)

200) Voita is myös pitää yökyliä... (S3/1)

201) *Olisi kiva*, jos asuisit jossain Äänekoiviston lähellä, niin voita is ehkä tavata! (S5/10)

Monessa kirjeenvaihtoilmoituksessa kuvaillaan pitkästi omia mieltymyksiä niin musiikin, harrastusten kuin muidenkin seikkojen suhteen (ks. luku 3.2.4.). Kuitenkin myös monessa ilmoituksessa mainitaan, ettei tulevan kirjeenvaihtokaverin vastaavilla mieltymyksillä ole niinkään väliä. Suurimmassa osassa ilmoituksia asian kertominen on kiteytyneet kaavamaiseksi sanonnaksi. Esimerkiksi 26 Girlsin ilmoittajaa ja 20 Systerin ilmoittajaa kertoo, että vastaajan *harrastuksilla ja musiikkimaulla ei ole väliä* (ks. esimerkit [202] ja [203]). Suosittua on kertoa pelkästään myös, että vastaajan *musiikkimaulla ei ole väliä* (Girls f 18, Systeri f 12) tai että *harrastuksilla ei ole väliä* (f 7/3).

202) Sun harrastuksilla ja musamaulla ei oo välii! (G2/4)

203) Musiikkimaullasi eikä harrastuksillasi ei ole väliä. (G12/7)

Osa ilmoittajista rikkoo hieman muissa ilmoituksissa toistuvaa kaavaa vaihtaen esimerkiksi virkkeen sanajärjestystä tai käyttäen vaihtoehtoisia sanoja asian ilmaisemiseksi. Esimerkissä (204) ilmoittaja muuttaa *ei ole väliä* -rakenteen päälauseen ja sivulauseen virkkeeksi. Lisäksi hän ei puhu musiikkimausta vaan *bändeistä*. *Ei ole väliä* -rakenteen sijaan voidaan samaa asiaa ilmaista toisinkin. Esimerkiksi *sukupuolella ei ole väliä* (G10/5) -lausetta vastaavasti voidaan haluta *tytöistä ja pojista kirjekavereita* (esim. G12/1). *Ulkonäölläsi ei ole väliä* -lauseen (esim. S2/12) sijaan voidaan painottaa sisäisen kauneuden merkitystä kuten esimerkissä (205). *Ei ole väliä* -rakenne vaikuttaakin kirjeenvaihtoilmoituksen kontekstissa mallinmukaiselta ja kaavamaiselta lausahdukselta. Esimerkin (206) tapainen *ei-eikä*

-sanaparin käyttö on tyypillinen tässä rakenteessa esiintyvä kielivirhe. Oikeammin voisi sanoa esimerkiksi, että *kuvalla tai käsialalla ei ole väliä*.

204) Ei ole väliä, mistä bändeistä pidät eikä harrastuksillasiakaan ole väliä. (G2/12)

205) Kuvasi ei ole tärkeä, vaan mielesi! (G1/9)

206) Kuvalla eikä käsialalla ei ole väliä. (G6/17)

Harrastusten ja musiikkimaun lisäksi kirjeenvaihtoilmoituksissa esiintyy runsaasti erilaisia yhdistelmiä mieltymyksistä ja ominaisuuksista, joilla ei ilmoittajan mukaan ole väliä. Näitä voivat olla esimerkiksi ikä, ulkonäkö, eläimet, käsiala, idoli ja elokuvamaku (ks. esimerkit [207]–[208]). Lisäksi muutama kirjoittaja viittaa vielä laajemmin kaikkiin vastaajan mahdollisiin mieltymyksiin, joilla ei ole ilmoittajalle väliä (ks. esimerkit [209] ja [210]). Ilmoituksissa, joissa käytetään *ei ole väliä* -rakennetta, on yleensä ensin lueteltu ilmoittajan itsensä mieltymyksiä esimerkiksi musiikkimaun ja harrastusten suhteen. Oman itsen kuvailusta siirrytään toisen kuvailuun, ja kerrotaan vastaajille, että lukija voi vastata ilmoitukseen, vaikka erilaiset mieltymykset eivät kohtaisikaan (ks. esimerkki [211]). Esimerkissä (212) ilmoittaja kertoo, että tietyillä vastaajan ominaisuuksilla ei ole väliä, sillä hän ei valitse kirjeenvaihtoseuraansa näiden ominaisuuksien perusteella. Ilmaan jää kuitenkin kysymys siitä, millä perusteella hän sitten valitsee kirjeenvaihtoseuransa, sillä sitä ei ole ilmoituksessa avattu.

207) Iälläsi, harrastuksillasi, musamaullasi tai ulkonäölläsi ei ole väliä. (G11/12)

208) Sun musamaulla tai väreillä/harrastuksilla ei ole väliä. (S5/5)

209) Sinun jutuillasi ei ole väliä! (S1/6)

210) Voit tykätä vaikka mistä, sillä ei ole väliä! (S4/13)

211) Fanitan Alexander Rybakia ja Lady GaGaa, mutta sinun ei tarvitse pitää niistä. (S3/19)

212) Sinun harrastuksillasi, ulkonäölläsi, musamaulla tai muulla sellaisella ei ole väliä. En valitse kirjekamuja niiden perusteella. (G1/8)

Osa ilmoittajista kertoo selvemmin, millä perusteella he valitsevat kirjeenvaihtokaverinsa. Suosittuja tällaisten ilmoittajien keskuudessa ovat virkkeet, joissa ensin kerrotaan, millä seikoilla ei ilmoittajan mielestä ole väliä. Päälauseen jälkeen seuraa sivulause, jossa luetellaan asioita, joilla sen sijaan on enemmän väliä. Useimmiten tällaisen ehtoilmauksen aloittaa konjunktio *kunhan* (ks. esimerkit [213]–[215]). *Kunhan*-ehtolauseet ovat suhteellisen suosittuja, sillä niitä esiintyy Girlsissä ja Systerissä yhteensä 18 kappaletta. Muutama ilmoittaja käyttää konjunktiota *mutta* (ks. esimerkki [216]), joka sekin rajaa

toivottua vastaajajoukkoa pienemmäksi.

- 213) Sun musamaullasi ei ole väliä, kunhan ymmärrät huumoria ja kirjoitat pitkiä kirjeitä (G8/5)
- 214) Sun iälläsi ja harrastuksillasi ei ole väliä, kunhan pidät Tenhosta. (G4/4)
- 215) On ihan sama, mitä sun musamakuusi kuuluu tai mistä eläimistä pidät, kunhan olet luotettava ja rehellinen. (G10/15)
- 216) Ulkonäölläsi ja sukupuolellasi ei ole väliä, mutta toivottavasti et ole Antti Tuisku -fani. (G4/7)

Vaikka *ulkonäöllä ei ole väliä*, niin monet ilmoittajat haluavat ja toivovat, että ilmoitukseen vastaajat lähettävät kirjeen mukana valokuvan itsestään. Ilmoittajat kertovat kuvatoiveestaan useimmiten vakiintuneella ilmauksella *kuva olisi kiva / plussaa* (f 97). Kuvan lähettämiseen ei siis suoraan käsketä, vaan toive ilmaistaan ikään kuin kiertäen. *Plussan* antaminen viittaa koulumaiseen pisteuttämiseen. Eli mitä paremmat pisteet vastaaja saa, sitä todennäköisemmin ilmoittaja vastaa tämän kirjeeseen. Huomattava osa kuvanlähettämispyyntöistä ei sijaitse varsinaisessa ilmoituksessa, vaan 41 ilmoittajaa jättää toiveen esittämisen jälkikirjoituksen tekstijaksoon (ks. luku 3.5.). Tällaisella pyynnön sijoittelulla halutaan mahdollisesti ilmaista, että kuvapyyntö tuli ilmoittajan mieleen vasta aivan lopuksi, eikä se ole ehdottoman tärkeää.

Pientä vaihtelua näissä rutiininomaisissa ilmauksissa on, sillä kuva voi olla myös esimerkiksi *ISO plussa* (S2/10), *tosi jees* (G12/7), *aika kiva* (G6/6), *nasta* (G5/13), *ihan ok* (G6/6), *ihana* (G4/2), *100% plussaa* (esim. G13/1) tai *+* (esim. G9/4). Suurimmassa osassa kuvatoiveista verbien yhteydessä käytetään konditionaalia, jolloin kuvansaantitoive ei kuulosta niin ehdottomalta (ks. esimerkit [217] ja [218]). Myös lieventäviä sanoja voidaan käyttää pyynnön yhteydessä, kuten esimerkissä (219) sanaa *mieluiten*. Harvempi ilmoittaja käskee suoraan lähettämään kuvan, kuten esimerkissä (220).

- 217) *Olisi kiva*, jos laittaisit kuvasi mukaan. (G6/12)
- 218) *Kuvasi saisi olla mukana...* (S5/15)
- 219) *Lähetäkää mieluiten kuvakin.* (G10/4)
- 220) *Lähetä myös kuvasi (koulukuva käy).* (S2/1)

Monet ilmoittajat myös lisäävät, että *kuva olisi plussaa, muttei pakollinen* (esim. G1/11). Ilmoittajat voisivat halutessaan antaa vastaajille myös miinusta kuvan puuttumisesta, kuten esimerkin (221) tekstistä tulee ilmi. Kuvanlähettämispyyntöissä on mahdollisesti kyse siitä, että halutaan tietää, minkä näköisen henkilön kanssa aletaan kirjeenvaihtoon, vaikka ulkonäön perusteella ei valitakaan kirjeenvaihtoseuraa (ks. esimerkit [222] ja [223]).

Ilmoittajalla voi olla toiveita myös siitä, lähetetäänkö kuva heti ensimmäisen kirjeen yhteydessä vai vasta myöhemmin (ks. esimerkit [224] ja [225]).

- 221) Kuva olis kiva (jos ei lähetä kuvaa, ei hätää, siitä ei tule miinusta). (G4/8)
- 222) Kuva olisi kiva, mutten valitse sen perusteella. (G1/10)
- 223) Olisi tosi kiva, jos laittaisit kuvasi, niin saisin tietää minkälaisen henkilön kanssa keskustelen (en valitse kirjekavereita ulkomuodon mukaan). (S5/8)
- 224) Kuva olis kiva, mutta ei pakollinen ekassa kirjeessä. (S2/9)
- 225) Kuva mukaan heti ekaan kirjeeseen?!? (S2/8)

Muutamassa ilmoituksessa myös muut asiat kuin kuva ovat *plussaa* (ks. esimerkit [226]–[228]), mutta ehdottomasti yleisin ilmoitukseen vastaajan keino ansaita *plussaa* on kuvan lähettäminen. Osa ilmoittajista kertoo, että heidän ei tarvitse nähdä vastaajan kuvaa (ks. esimerkki [229]). Yksi ilmoittaja viittaa intertekstuaalisesti muihin ilmoituksiin, ja kommentoi kriittisellä äänensävyllä kirjeenvaihtoilmoituksissa vallitsevaa *plussan* antamisen konventiota (ks. esimerkki [230]).

- 226) Pitkät kirjeet on isoa plussaa. (G2/8)
- 227) Jos tykkäät koirista edes vähäsen, niin se olisi iso plussa! (S4/20)
- 228) Kuva ja manga- tai anime-piirustus 60% plussaa. (G7/7)
- 229) Kuvaa ei tarvita. (G6/4)
- 230) Kuvaa ei tarvitse lähettää, eikä se ole mitenkään "plussaa". (G13/8)

Muitakin kaavamaisia sanontoja kirjeenvaihtoilmoituksissa on. Systerin ja Girlsin ilmoittajista 31 käyttää sanontaa *ilmoitus ei vanhene* (esim. [G1/1]). Ilmoituksiin saa ilmeisesti vastailta myös hyvin pitkien aikojen päästä, sillä osassa tapauksista ilmoitus *ei vanhene ikinä* (G4/12), *on voimassa ikuisuuden* (G6/6) tai *on käytössä koko ajan* (G10/3). Humoristisemmat ilmoittajat kertovat, että *ilmoitus ei homehdu* (esim. G1/2). Vaikka ilmoittajat ja vastaajat vanhenevat, niin ilmoitus pysyy aina ajankohtaisena: *Ilmoitus ei vanhene toisin kuin me* (G9/13).

Vastaamisen varmuus on myös monesti kaavamaisien sanontojen aiheena. Girlsin ja Systerin ilmoittajista 19 käyttää sanontaa *vastaan kaikille* (esim. G5/11). Usein nopeat vastaukset ovat suosiossa, jolloin vastataan varmemmin ensimmäisten joukossa kirjoittaneille. Girlsin ilmoittajista 5 ja Systerin ilmoittajista 7 kertovat vastaavansa *x:lle ensimmäiselle*, esimerkiksi *kolmelle ensimmäiselle* (G2/13). Systerin ilmoittajat eivät välttämättä ole huomanneet, että lehti kerää kaikki nimimerkille tulleet vastauskirjeet yhteen, ja lähettää ne tietyn ajan kuluttua eteenpäin oikeaan osoitteeseen, jolloin ilmoittaja saa joka tapauksessa

kaikki kirjeet yhtä aikaa.

Osa kirjoittajista saattaa odottaa vastausten tulvaa, jolloin he joutuvat karsimaan tulevat kirjeenvaihtokaverinsa. *Mahdollisimman monelle* yrittää vastata 9 Girlsin ja Systerin ilmoittajaa. Ilmoittaja saattaa myös vastata *melkein jokaiselle* (G1/8), *parille tyypille* S2/1), *monelle* (esim. G6/10) tai *niin monelle kuin pystyn* (esim. G1/11). Toisaalta parisenkymmentä ilmoittajaa kertoo vastaavansa kaikille kirjoittajille. He vastaavat *joka ikiselle* (G13/7), *100% kaikille* (esim. G9/13), *noin 100%* (G4/16) ja *jokaiselle, joka kirjoittaa* (G4/8). Mahdolliselle vastaamatta jättämiselle voidaan antaa myös hieman erikoisempia syitä. Esimerkiksi kirjoittaja lupaa vastata kaikille, *ellei postimerkit lopu* (S1/15) tai *ellet lähetä kirjettäsi vuonna 3010!* (S4/6). Kaksi ilmoittajaa kertoo suoraan, että *en voi vastata kaikille* (esim. S2/11). Kivat, mielenkiintoiset, hauskat ja mukavat kirjeenvaihtokaverit ovat haussa, kun luvataan vastatata *kaikille kivoille* (G1/10), *noin neljälle mielenkiintoiselle* (G2/7), *ainakin neljälle hauskimmalle tyypille* (G13/6), *ainakin kolmelle mukavimmalle* (S5/19). Ilmoittaja voi myös ottaa tietynlaista lahjontaa vastaan kaupatessaan vastausvarmuutta: *Vastaan varmasti niille, jotka lähettävät mulle Black Eyed Peasin julisteen* (G4/6).

Mukana voi olla myös tarkkoja prosenttiosuuksia. Esimerkiksi 7 Girlsin ilmoittajaa lupaa: *100% vastaus kaikille* (esim. G9/12). *100% vastaus* tarkoittanee varmaa vastausta kaikille, ja sitä suuremmat prosenttiosuudet vielä korostavat vastauksen varmuutta (ks. esimerkki [231]). Usein erityisesti kuvan saaminen innostaa ilmoittajaa niin, että tämä lupautuu vastaamaan suuremmalla todennäköisyydellä (ks. esimerkit [232] ja [233]). Kuvan lähettäminen voidaan nähdä ilmoittajien mukaan myös uhrauksena, eli mahdollisesti suurempana halukkuutena sitoutua tulevaan kirjeenvaihtoon.

231) 150% vastaus kaikille. (G2/11)

232) 1000% vastaus kuvansa lähettäneille. (G6/8)

233) Kuvansa uhranneille 101% vastaus, muille 99%. (G1/7)

Muutama tyttöilmoittaja kertoo vastaavansa pojille varmemmin kuin tytöille. Esimerkissä (234) *jätkät* saavat varmemman vastauksen kuin *likat*. Esimerkin (235) ilmoittaja vastaa kaikille, mutta erityisesti *sinkkupojat* tulevat saamaan vastauksen. Myös *kissanomistajat* voivat saada varman vastauksen (ks. esimerkki [236]). *Tutut ja heppahullut* puolestaan eivät saa varmaa vastausta esimerkissä (237), mutta heidän tarkkoja vastaamisprosenttejaan ei kerrota. Syynä tarkkojen prosenttilukujen käyttöön voisi olla

esimerkiksi se, että ilmoittaja yrittää kannustaa potentiaalisia kirjeenvaihtokavereita vastaamaan. Vastaajan on varmasti mukavampi kirjoittaa pitkäkin kirje ja lähettää kuva tuntemattomalle ihmiselle, jos on lupaus, että kirjeeseen vastataan. Toisaalta kyse voi olla mallin mukaan kirjoittamisesta, mutta myös visuaalisesta kikkasta. Tekstissä näyttää erilaiselta *100% vastaus* kuin *varma vastaus*.

- 234) Vastaa 100% jätkille ja 99% likoille. (G12/2)
- 235) Vastaa 100% kaikille, etenkin sinkkupojille. (G13/9)
- 236) Kissanomistajille 100% vastaus, muille 99%. (G5/1)
- 237) Vastaa 100% muille paitsi tutuille ja heppahulluille. (G2/9)

Kaavamaisten *sinään* liittyvien sanontojen lisäksi luvussa 3.2.4. on käsitelty *minän* ympärille kietoutuvia kaavamaisia sanontoja, jotka liittyvät ilmoittajan lupaamaan kirjeessä lisää kertomiseen. Esimerkeissä (238)–(240) ilmoittajat suorastaan luettelevat näitä *minään* ja *sinään* liittyviä kaavamaisia sanontoja peräkkäin. Ilmoittajat saattavat itsekkin tiedostaa kaavamaisten sanontojen olemassaolon. Esimerkeissä (239) ja (240) on lisäksi lauseiden väliin laitettu pilkku lauseen päättävän pisteen sijasta, mikä korostaa lauseiden luettelomaisuutta.

- 238) Kerron lisää kirjeessä. Vastaa kaikille. Kuva olisi kiva. Ilmoitus ei vanhene. (G6/15)
- 239) Kuva olisi kiva, vastaa kaikille, ilmoitus ei vanhene. (G12/5)
- 240) Tutut älkää vaivautuko, ei yhden kirjeen kirjoittajille. Vain pitkäaikaisille! Vastaa 100% kaikille. Kuva olisi kiva ja ilmoitus ei vanhene. (G9/12)

Sinälle asetettuja toiveita tarkasteltaessa voidaan kiinnittää huomiota myös niihin verbeihin, joita liitetään *sinän* kuvailuun. Werlichin (1983: 122) mukaan instruktiivisille, toimintaa ohjaaville teksteille tyypillisiä ovat modaaliset verbit, jotka ilmaisevat esimerkiksi mahdollisuutta ja välttämättömyyttä. Modaalisia apuverbejä ovat esimerkiksi *voida*, *pitää* ja *tarvita*. Kirjeenvaihtoilmoituksissa modaalinen mahdollisuutta ilmaiseva verbi *saada* on yleisin (f 54), ja se esiintyy sekä konditionaalissa että indikatiivissa. Yleisimmin *saada*-verbillä kuvataan toivotunlaisen kirjeenvaihtoseuran ikää kuten esimerkissä (241), mutta toiveita voidaan esittää myös vaikkapa luonteenpiirteistä ja sukupuolesta (ks. esimerkit [242] ja [243]). *Saada*-verbin konditionaalimuoto *saisit* kuulostaa kuitenkin enemmän pakollisuuden tai ainakin preferenssin ilmaukselta kuin mahdollisuudelta. Sen voisi korvata muodoilla *sinun pitäisi olla* tai *olisit mieluiten* merkityksen juurikaan muuttumatta.

- 241) Iältäsi saisit olla 10–13-vuotias. (S2/4)
 242) Saisit olla kiva, hauska, luotettava jne. (G13/05)
 243) Saat olla mitä sukupuolta vain, eikä ulkonäölläsi ole väliä. (G9/05)

Voida-verbi on toiseksi yleisin (f 23) *sinän* kuvailussa käytetyistä modaalisista verbeistä. Sillä on sekä indikatiivissa että konditionaalissa ehdottava ja mahdollisuuksia salliva sävy (ks. esimerkit [244]–[246]). Modaalisten verbien lisäksi ehdottavaa toivetta voidaan ilmaista sanoilla *toivottavasti* (esim. S2/1) ja *mieluiten* (esim. G9/12). Yleinen rakenne on *olisi kiva, jos* – (f 26, ks. esimerkit [247] ja [248]).

- 244) Voit olla poika tai tyttö. (S3/11)
 245) Voit olla minkäläinen tahansa! (G13/5)
 246) Voisit olla 9–12-v. (S2/5)
 247) – mutta olisi kiva, jos tykkäisit jutella pojista, koska niistähän mulla riittää puhuttavaa... (G4/2)
 248) Olisi kumminkin kivaa, jos olisit 12–14-w. (S4/17)

Pakollisuutta ja välttämättömyyttä ilmaisevat verbit *täytyä*, *tulla* ja *pitää* eivät ole ilmoituksissa yhtä suosittuja (f 14) kuin muut modaalisuutta osoittavat verbit. Ilmaukset tarkoittavat samaa, mutta niissä on jonkinasteisia voimakkuuseroja. Nämä nesessiivisyyttä ilmaisevat verbit eivät kongruoi subjektin kanssa, eli ne ovat aina kolmannessa persoonassa. Yleiskielessä näiden verbien yhteydessä olevat subjektit ovat genetiivissa. Indikatiivimuotoiset *täytyy tykätä* ja *pitää olla* esimerkeissä (249) ja (250) korostavat vaatimuksen pakollisuutta. Esimerkissä (250) lauseen eteen aseteltu suuraakkosin kirjoitettu *HUOM!* lisää huomautuksen vaativuutta. Sen sijaan esimerkkien (251) ja (252) konditionaalimuotoiset *tulisi olla* ja *pitäisi olla* ovat velvoittavuudestaan huolimatta hieman lempeämpiä vaatimuksia. Esimerkin (251) subjekti *ikä* on puhekielenomaisesti partitiivissa yleiskielisen genetiivin sijaan. Kyseisessä predikatiivilauseessa on ei-toiminnallinen subjekti, sillä lauseessa ei ole objektia.

- 249) Sun täytyy tykätä ees 30% eläimistä, ja pojista 40%. (G1/05)
 250) HUOM! Sinun pitää olla Harry Potter -fani. (G4/05)
 251) Ikää tulisi olla 15–19 vuotta, tyttö tai poika. (G5/05)
 252) Sun pitäisi olla huumorintajuinen ja luotettava. (G4/05)

Pakollisuutta ja välttämättömyyttä voidaan ilmaista verbien lisäksi myös adjektiivi- ja adverbi-ilmaisuilla. Ilmoituksissa toistuu erityisesti adjektiivi *pakollinen*. Se esiintyy yleensä kuvatoiveesta kertomisen yhteydessä, esimerkiksi *Kuva olisi ihan kiva, muttei pakollinen*

(G2/1). Nesessiivisyyttä ilmaisevat adverbit ovat ilmoituksissa hieman harvinaisempia kuin adjektiivit. Adverbeista on käytössä esimerkiksi *välttämättä*, kuten lauseessa *Minusta ei ole välttämättä tärkeää, oletko samanlainen kuin mä, – –* (S5/10).

Lukijaa voidaan puhutella myös kysymysten avulla. Jotkin ilmoitukset alkavat tervehdyksen jälkeen kysymyksellä (ks. esimerkki [253]). Muutamassa ilmoituksessa niputetaan alkuun useampi kysymys (ks. esimerkit [254] ja [255]). Kysymyksillä alkavat ilmoitukset puhutteluineen tuovat mieleen mainoksen. Tässä esimerkiksi otetut kysymykset pyörivät *sinän* ympärillä. Luvussa 3.2.1. käsittelen kysymyksiä, jotka kietoutuvat sekä *minän* että *sinän* ympärille. Suurin osa kirjeenvaihtoilmoituksista alkaa itsen kuvailulla, joten puhuttelu heti ilmoituksen alussa kiinnittää varmasti lukijoiden huomion jo erilaisuudellaan.

253) Oletko vailla kirjekamua? (esim. G10/6)

254) Oletko 12-15-vuotias tyttö tai poika? Olet eläinrakas ja tykkäät musiikista? – – Oletan luotettava? (G12/5)

255) Kaipaaoko kynäsi töitä? Oletko sinä kirjekamua vailla? (G6/7)

Kirjeenvaihtoilmoitusten kysymykset voivat sijoittua myös ilmoituksen muihin osiin. Kysymykset voivat liittyä ilmoittajan vastaajalta toivomiin ominaisuuksiin (ks. esimerkki [256]) tai ne voivat sisältää erilaisia pyyntöjä (ks. esimerkit [257] ja [258]). Tyypillistä kysymyksille on se, että ne sisältävät liitepartikkelin *-hAn*, joka tuo kysymykseen epäsuoruutta, ja synnyttää kohteliaan vaikutelman. Jälkikirjoituksissa olevia kysymyksiä käsittelen luvussa 3.5. Liitepartikkelilla *-hAn* voi pehmentää myös käskyn sävyä. Väitelauseen muotoisessa toivomuksessa verbiin liitettynä *-hAn* vähentää kehotuksen velvoittavuutta (esimerkiksi *menet+hän*). Kirjeenvaihto-ilmoituksissa *-hAn* liittyy verbien *olla* ja *kirjoittaa* perään (ks. esimerkki [259]).

256) Oletan mukava, kiva ja luotettava ja asuthan Oulussa?! (S2/1)

257) Kirjoitathan usein ja suht pitkiä kirjeitä? (G13/8)

258) Lähetäthän kuvasi? (G12/8)

259) Kirjoitathan selvällä käsialalla. (G10/1)

Enkvistin (1975: 81–82) mukaan disjunkttiivisten eli vaihtoehtokysymysten (esim. *Otatko kahvia vai teetä?*) alalajiin kuuluvat kysymykset, joihin voi vastata kyllä tai ei. Kaikkiin tarkastelemissani kirjeenvaihtoilmoituksissa esiintyviin kysymyksiin voi vastata joko *kyllä* tai *ei*. Ilmoittajan ajatuksena on, että vain myönteisesti vastaavat ovat kelpuutettuja kirjeenvaihtotovereiksi. Niinpä kyseessä eivät välttämättä ole niin sanotut aidot kysymykset,

sillä niillä ei esimerkiksi kysytä tietoa, jota ei vielä tiedetä. Kysymysten käyttäminen on myös tyyliä. Esimerkiksi kysymyksiin *Kaipaako kynäsi töitä? Oletko sinä kirjekamua vailla?* (G6/05) kirjeenvaihtopalsta lukeva luultavasti vastaisi joka tapauksessa kyllä. Kysymykset voisi esittää myös muodossa *Jos kynäsi kaipaa töitä ja olet vailla kirjekamua, – –*. Ilmoittaja on kuitenkin valinnut tekstiinsä puhuttelevamman kysymysmuodon.

Kirjeenvaihtoilmoitusten puhuttelu suunnataan välillä yksikön toiselle persoonalle ja välillä monikon toiselle persoonalle. Ilmoittaja siis päättää, kuinka paljon hän puhuttelee lukijaa yksilönä tai lukijakuntaa kollektiivisena ryhmänä. Tervehdyksissä puhutellaan ilmoitusten lukijoita yleensä ryhmänä, esimerkiksi *katseet tänne päin* (G1/4). Tervehdyksen jälkeen ilmoitukset yleensä *minän* ja *sinän* kuvailulla, eli yksikön ensimmäisessä tai toisessa persoonassa. Tekstissä esiintyvät kohdat, joissa ilmoittaja kertoo hakevansa kirjeenvaihtokavereita, *kirjeenvaihtokaveri* on yleensä monikossa, esimerkiksi *etsin uusia k-kamuja* (G8/8). Sen jälkeen kuvailu jatkuu kuitenkin yksikössä. Ilmoituksen leipätekstissä ei esiinny enää varsinaisia puhuttelusanoja, mutta esimerkiksi kysymysten avulla voidaan herätellä lukijan huomiota. Myös monissa konventionaalistuneissa ilmauksissa, kuten *ei tutuille* (esim. S1/16), käytetään monikkoa. Toisaalta taas erityisesti konventionaalistuneissa ilmauksissa puhuttelu saatetaan häivyttää kokonaan pois, esimerkiksi *sukupuolella ei ole väliä* (esim. G10/5). Joissain ilmoituksissa vastaajaan viitataan yksikön kolmannessa persoonassa (ks. esimerkit [260] ja [261]).

260) Haluaisin myös, että hän asuisi Tampereella (ja aika keskustassa). (S2/12)

261) Haluaisin 11–13-vuotiaan kirjekaverin, joka olisi luotettava ja kiva, ja jolle pystyisi kertomaan salaisuuksiakin. Ja joka ei mielellään olisi Hesasta. (S3/22)

Girlsin kirjeenvaihtopalstalla on myös kaksi englanninkielistä ilmoitusta, joista toisen on laatinut venäläinen tyttö ja toisen ghanalainen poika. Systerissä vieraskielisiä ilmoituksia ei esiinny. Ulkomailla asuvien kirjeenvaihtoilmittelulle suomalaisissa lehdissä voi olla useita syitä, kuten esimerkiksi se, että halutaan harjoitella englantia kirjeenvaihtokaverin kanssa. Nämä kaksi Girlsin ilmoitusta näyttävät noudattavan suhteellisen samanlaista kaavaa kuin suomalaisetkin ilmoitukset sekä sisällöllisesti että muotonsa perusteella. Niissäkin kerrotaan lyhyesti kirjoittajan ikä, asuinpaikka, harrastukset ja mielenkiinnon kohteet. Sen sijaan toivotunlaista kirjeenvaihtoseuraa ei kuvailla tarkemmin kuin siten, että toivotaan suomalaisia kirjeenvaihtokavereiksi: *I'm looking for new friends from Finland* (G6/1).

3.3.3. Pohdintaa

Kirjeenvaihtoilmoituksessa puhutellaan *sinää*, joka ei kuitenkaan ilmoituksen kirjoitushetkellä ole vielä kukaan määrätty henkilö. Ilmoituksen toimija on ilmoituksen *minä*, joka tekee aloitteen ja laittaa ilmoituksen ja toiveensa julkisiksi lehden palstalle. *Sinälle* voidaan asettaa vaatimuksia, mutta *sinä* on myös se, joka ratkaisee vastaako hän ilmoitukseen vai ei. Toisen kuvailu kirjeenvaihtoilmoituksissa on tasapainottelua kuvauksen tarkkuuden ja epämääräisyyden välillä. Osa ilmoituksista asettaa tarkat määritelmät toivotulle kirjeenvaihtoseuralle, ja osa toivoo vastauksia melkeinpä keneltä tahansa. Liiallinen määrittely voi rajata vastaajajoukkoa liikaa, mutta toisaalta jotkut ilmoittajat eivät epäröi mennä yksityiskohtaisiin toiveisiin. Luultavasti ilmoitukset, joissa on mainittu niin sanotusti normaaleja harrastuksia ja musiikkimieltymyksiä ja joissa ei ole annettu toivotulle kirjeenvaihtoseuralle erityisiä vaatimuksia, poikivat runsaasti vastausviestejä.

Toivotunlaisen kirjeenvaihtoseuran kuvailussa käytetään monia kirjeenvaihtoilmoituksissa vakiintuneita sanontoja, kuten *musiikkimaulla ei ole väliä, harrastuksilla ei ole väliä, kuva olisi plussaa, ilmoitus ei vanhene ja vastaan kaikille*. Kuvailuiden rakenteessa ja sanastossa esiintyy toisteisuutta, joka tekee ilmoituksen lukemisesta toisaalta helppoa ja nopeaa, mutta toisaalta toiste vähentää tekstin yllätyksellisyyttä ja informaatiopitoisuutta. Rajoittuneen koodin mukaisesti ilmoituksissa olevat halutunlaisen kirjeenvaihtoseuran kuvailut ovat suhteellisen yksinkertaisia ja helpotajuisia. Toisen kuvailussa pikemminkin vahvistetaan *minän* ja *sinän* samankaltaisuutta kuin korostetaan eroja.

Muikku-Werner (2005: 212) sijoittaa tutkimansa seuranhakuilmoitukset myymisen ja ostamisen viitekehukseen. Myös kirjeenvaihtoilmoitusta voidaan katsoa eräänlaisena kaupankäyntinä. Ilmoituksen laatija kirjoittaa itsestään niin sanotusti myyntipuheen tarjotessaan kirjeenvaihtoseuraa, ja tähän myyntipuheeseen lukija mahdollisesti tarttuu. Myynnin viitekehyksessä voidaan ilmoituksissa nähdä ihanneihmisiä ja ihannesuhteita, eli millaisena kirjeenvaihtosuhde esittäytyy ja minkälaisia ovat hyvän kirjeenvaihtokaverin ominaisuudet.

Myymisen ja ostamisen viitekehys on kuitenkin liian kapea kuvailemaan kirjeenvaihtoilmoitusten dialogia. Erilaisia asenteita ja valtasuhteita on löydettävissä eri ilmoituksista. Toisaalta kirjeenvaihtoilmoituksen laatijalla on valta päättää, millaisille

ihmisille hän vastaa ja ketä hän ylipäättään hakee kaveriksi (ks. esimerkki [262]). Toisaalta hänen on esittäytyttävä ja vakuutettava ilmoitusten lukija vastaamaan juuri hänen ilmoitukseensa (ks. esimerkit [263] ja [264]). Kirjeenvaihtoilmoitukset voivat siten olla myös niin sanotusti ostoilmoituksia, kun ilmoittaja kuvailee ihannoimaansa kirjeenvaihtoseuraa ja suhdetta, ja on valmis tarttumaan tarjoukseen, jos sopiva myyjä ilmestyy paikalle.

262) Mulle on aivan sama, mitä harrastat, en valitse sen perusteella. (G6/6)

263) Olisi kivaa, jos vastaisitte. (S5/3)

264) Kiinnostaisiko ketään tällainen huumorintajuinen pölpöttäjä kirjekamuksi? (S1/5)

3.4. Vastaamiskehotus ja osoite tai nimimerkki

Kirjeenvaihtoilmoituksessa tervehdyksen sekä *minän* ja *sinän* esittelyn jälkeen on vuorossa neljäs tekstijakso, jonka pääosassa on keino, jolla voidaan ottaa yhteyttä ilmoittajaan. Tämä tekstijakso on kirjeenvaihtoilmoituksen pakollinen osa. Girlsin ilmoituksissa yhteydenottokeinoksi annetaan ilmoittajan nimi ja osoite, kun taas Systerissä esiintyy pelkkiä nimimerkkejä. Girlsissä osoitteet voivat olla perinteisiä katuosoitteita tai muutamassa tapauksessa myös sähköpostiosoitteita. Sähköpostiosoitteet on Girlsin ilmoituksissa mainittu joko vaihtoehtoisena vastaamismetodinä katuosoitteen lisäksi tai ainoana yhteydenottotapana. Systerissä on siirrytty pelkkien nimimerkkien käyttöön osoitteiden sijasta, ja perusteluksi annetaan turvallisuusnäkökulma:

Ilmoitukset nimimerkillä – turvallisuutesi vuoksi! Kaikki kirjeenvaihtoilmoitukset julkaistaan nimimerkillä. Posti-, sähköposti- ja meseosoitteita ei enää laiteta näkyville lehteen, jotta yhteystietoja ei käytetä väärin. (Systeri 2010.)

Kirjeenvaihtoilmoituksiin vastaavat lähettävät siis ensimmäisen kirjeen Systerin toimituksen osoitteeseen, josta kaikki vastauskirjeet toimitetaan kerralla nimimerkille noin kuukauden kuluttua ilmoituksen julkaisemisesta.

Girlsin ja Systerin kirjeenvaihtoilmoitusten muotoilu eroaa hieman toisistaan. Girlsin ilmoituksissa nimi, osoite ja sähköpostiosoite on kirjoitettu lihavoituna, mutta niitä ei ole muuten erotettu varsinaisesta ilmoitustekstistä omalle rivilleen, eli ne alkavat heti ilmoitustekstin jälkeen samalta riviltä. Systerissä nimimerkit on lihavoitu, tasattu oikeaan kulmaan ja lisäksi erotettu omalle rivilleen, jolloin ne kiinnittävät katseen helpommin kuin Girlsin nimet ja osoitteet.

Osoitteita ja nimimerkkejä edeltää monessa ilmoituksessa vastaamiskehotus, ja käsittelen näitä luvussa 3.4.1. Luvussa 3.4.2. paneudun nimimerkkeihin ja joihinkin sähköpostiosoitteissa käytettyihin nimiin.

3.4.1. Vastaamiskehotus

Sekä Girlsin että Systerin ilmoituksissa kirjoittajan osoitetta tai nimimerkkiä voi edeltää vastaamiskehotus, jossa kirjoittaja kehottaa lukijaa ottamaan yhteyttä häneen. Systerin ilmoituksissa näitä vastaamiskehotuksia esiintyy huomattavasti enemmän kuin Girlsin ilmoituksissa, sillä Systerin ilmoittajista 65 kehottaa vastaamaan ilmoitukseen ja Girlsin ilmoittajista vain 19. Vastaamiskehotus sujuvoittaa tekstin jatkumoa, sillä sitä käytettäessä varsinainen ilmoitusosa ei lopu töksähtäen ja siirry ilman valmisteluja seuraavaan tekstijaksoon. Toisaalta 135 Girlsin ja 38 Systerin ilmoittajaa ei käytä vastaamiskehotusta, joten se ei ole pakollinen osuus tässä tekstijaksossa. Periaatteessa kaikille pitäisi olla selvää, että ilmoittaja toivoo hänelle vastattavan, joten ei ole välttämättä tarpeellista ilmaista tätä eksplisiittisesti. Siirtymää tekstijaksojen välillä valmistellaan yleensä kuitenkin jonkin verran, vaikkei suoraa vastaamiskehotusta ilmoituksessa olisikaan. Luvussa 3.3.2. käsitellyt kaavamaiset sanonnat, kuten *kuva on plussaa, ei tutuille ja vastaan kaikille* kerääntyvät monesti ilmoituksen loppupuolelle juuri ennen osoitetta.

Girlsin ja Systerin kirjeenvaihtoilmoituksissa haetaan myös sähköpostikirjeenvaihtoon. Aineiston 22 ilmoitusta sisältää sekä tavallisen postiosoitteen että sähköpostiosoitteen. Ainoastaan sähköpostiosoitteen toivotun viestinnän keinoksi mainitsee neljä ilmoitusta. Kolme neljäsosaa ilmoituksista sisältää pelkän postiosoitteen. Yhdessä ilmoituksessa viitataan myös internetissä olevaan kuvasivustoon, jossa ilmoittajan kuvia voi käydä katsomassa. Ilmoittajat eivät välttämättä erittele ilmoituksen alkupuolella, haluavatko he perinteiseen kirjeenvaihtoon vai sähköpostikirjeenvaihtoon. Ilmoituksen loppupuolella he voivat täsmentää haluttua yhteydenottokeinoa, kuten esimerkissä (265). Suurin osa sähköpostikirjeenvaihtoon haluavista viittaa tähän kuitenkin jo ilmoituksen alussa itsen esittelyn tekstijaksossa (ks. esimerkit [266] ja [267]).

265) Minulle voi myös mailata: – Myös kirjeet ovat tervetulleita! (G1/9)

266) Etsin uusia ystäviä ja haluaisin siis aloittaa kanssasi kirjeenvaihdon sähköpostin välityksellä. (G2/2)

267) Olen 12-vuotias tyttö ja kaipaisin 12-14-w. meilikamuja. (G4/15)

Werlichin (1983: 122) mukaan instruktiiviselle tekstityypille ominaista on imperatiivin ja muiden käskevien ilmausten käyttö. Kirjeenvaihtoilmoituksissa imperatiivia käytetään usein ilmoituksen alussa tervehdyksen tekstijaksossa ja leipätekstin alussa lukijan huomion herättämisessä (ks. luvut 3.1.1. ja 3.2.1.). Myös leipätekstin lopun vastaamiskehotuksissa esiintyy imperatiivia (ks. esimerkit [268]–[271]). Lukijaa voidaan näin aktivoida puhuttelemalla häntä vielä kerran ilmoituksen lopussa. Suurimmassa osassa vastaamiskehotuksia puhutellaan lukijaa suoraan yksikön toisessa persoonassa, jolloin lukijalle mahdollisesti tulee tunne, että ilmoitus on kohdistettu juuri hänelle itselleen. Esimerkissä (271) on lisäksi käytetty kysymystä puhuttelun apuna. Vastaus kysymykseen on ilmoittajan mielestä ilmiselvästi *kyllä*, sillä hän käskee heti perään lukijaa vastaamaan.

- 268) Skriivaa osoon: – (G1/12)
 269) Ota yhteyttä! (S4/16)
 270) Kirjettä tulemaan vaan! (S5/18)
 271) Innostiko? Siispä kirjoita! (S3/7)

Suurin osa ilmoittajista käyttää vastaamiskehotuksen ilmaisuun virkettä, joka koostuu *jos*-alustuskonjunktioilla alkavasta ehtolauseesta sekä toimintaohjeen sisältävästä päälauseesta. Ilmoituksissa ehtolause edeltää aina päälausetta, kuten esimerkeissä (272)–(278). Suurimmassa osassa tällaisista ehtolauseista konjunktioita *jos* seuraa verbi *kiinnostaa* tai *kiinnostua*, jotka voivat olla eri aikamuodoissa (ks. esimerkit [272]–[274]). Ilmoitus voi *kiinnostamisen* lisäksi myös esimerkiksi *kolahtaa*, *tärpätä*, *napata* ja *osua* (ks. esimerkit [275]–[278]). Kirjoittamaan kehoitetaan myös, *jos kaipaat lisätietoja* (G7/4), *jos haluat kuulla lisää* (S3/14) tai esimerkiksi *jos tuntui kivalta* (S4/20).

- 272) Jos kiinnostuit, kirjoita! (S1/3)
 273) Jos kiinnostaa, niin laita kynä kouraan. (G1/16)
 274) Jos kiinnosti, niin eikun kirjoittelemaan! (S4/8)
 275) Jos kolahti, niin kirjoita! (S2/19)
 276) Jos tärppäsi, raapusta kuoreen: (S5/11)
 277) Jos nappas, raapusta kuoreen: (S5/14)
 278) Jos osui, hanki kynä kätösesi ja kirjoita minulle: – (S1/5)

Jotkut ilmoittajat viljelevät hyvántahtoista huumoria vastauspyynnössään. Esimerkissä (279) ilmoittaja lisää *kolahtaa*-sanana ympärille muita ilmaisuvoimaisia verbejä, joiden voi tulkita kontekstin perusteella tarkoittavan kiinnostuksen heräämistä. Tarkoituksena voi olla esimerkiksi täydellisen kaavamaisuuden välttäminen tai jopa kaavamaisten sanontojen

metatason kommentoiminen. Esimerkissä (280) kommentoidaan myös *kolahtaa*-verbiä ottamalla huomioon abstraktin merkityksen lisäksi sen konkreettinen merkitys. Esimerkin (281) ilmoittaja on keksinyt ottaa käyttöön sanan *bingo*, joka on kirjoitettu suuraakkosilla huudahduksen muotoon. *Bingo* on tässä yhteydessä eräänlainen onnistumista ilmaiseva huudahdus.

279) Jos kilahti, kolahti tai räjähti, niin kirjoita! (S4/18)

280) Jos kolahti (toivottavasti ei sattunut), niin lähetäpä postia! (S2/16)

281) Jos kiinnostuit, niin BINGO! (S1/13)

Yleensä *jos*-ehtolauseen jälkeen tulevissa päälauseissa kehoitetaan lukijaa imperatiivimuotoisella verbillä *kirjoittaa*, esimerkiksi *kirjoita kuoreen* (G1/11), *kirjoita minulle* (S2/12) tai *skriivaa osoon* (G1/12). Lukijaa voidaan kehottaa *jos kiinnostaa* -lauseen jälkeen myös muilla tavoin: *laita postia* (esim. S3/21), *rustaa* (S1/16), *kynä käteen ja kirjoita osoitteeksi* (G1/14), *etsi paperi ja lähetä kirje* (S4/14) tai vaikkapa *hommaa kynä ja paperia ja raapusta kuoreen* (G12/4). Usein kehotuksissa käytetty kuvasto on hyvin konkreettista kirjeenvaihtoon liittyvää toimintaa kynineen, raapusteluineen ja papereiden etsimisineen. Lopetukseksi kelpaa myös esimerkiksi kehotus *Ja eikun kynä käteen ja kirjoittamaan!* (G4/14) tai vaikkapa lyhyesti *kirjoita: –* (S3/9) tai *kirjettäsi odottelee: –* (S2/6).

Vaikka ilmoittajat käyttävät imperatiivimuotoisia vastaamiskehotuksia, valta vastauspäätöksen tekemiseen säilyy silti lukijalla edellä mainituissa *jos*-ehtolauseissa. Jos lukija on kiinnostunut, hänen tulisi kirjoittaa. Vastaamiskehotuksissa esiintyy kuitenkin myös jonkin verran ehtolauseita, joissa ilmoittaja esittää rajauksia toivotunlaisesta kirjeenvaihtoseurasta (ks. esimerkit [282] ja [283]). Rajauksia voidaan esittää myös ilman *jos*-ehtolauseita. Esimerkissä (284) kehoitetaan *mukavia tyyppisiä* ja esimerkiksi (285) *sopivan ikäisiä* kirjoittamaan. Esimerkin (286) ilmoittaja kääntää huomion vastaajan puolelle tämän tuntemuksiin, jolloin valta valita siirtyy enemmän vastaajalle. Muutama ilmoittaja käyttää sanaa *toivottavasti*, eli esimerkiksi *toivottavasti vastaat* (S4/11), *toivottavasti innostuit* (S5/8) tai *toivottavasti tärppäsi* (S5/4).

282) Jos olet 9–11-v. bestistä vailla oleva tyttö, niin kirjoita! (S1/14)

283) Jos sinä olet myös eläinrakas ja luotettava, niin kirjoita kuoreen: (G2/6)

284) Kirjeessä enemmän, eli kaikki mukavat tyypit kirjoittamaan! (G9/3)

285) Eli ihan kaikki sopivan ikäiset, nyt kirjoittamaan: (S1/6)

286) Jos olisin sinulle hyvä ja haluaisit kirjoitella kanssani, osoite on (G5/1)

3.4.2. Nimet ja nimimerkit

Sekä Girlsin että Systerin ilmoituksissa esiintyy nimiä ja nimimerkkejä. Girlsissä suurin osa ilmoittajista esiintyy omalla etu- ja sukunimellään, ja vain pari ilmoittajaa käyttää lempinimeään. Nimi ja osoite muodostavat Girlsissä lihavoidun tekstijakson, joka sijaitsee varsinaisen ilmoitustekstin perässä yhtenä pötkönä ilman erillisiä tasauksia tai rivivälejä. Sen sijaan Systerissä ainoa vaihtoehto on esiintyä nimimerkillä, sillä palstalla ei julkaista katuosoitteita tai sähköpostiosoitteita. Lehti on siirtynyt tähän käytäntöön turvallisuussyistä, jottei yhteystietoja käytettäisi väärin. Systerissä nimimerkki sijaitsee lihavoituna omalla rivillään ilmoitustekstin perässä, ja on tasattu oikeaan reunaan toisin kuin muu teksti, jolloin katse suorastaan kiinnittyy nimimerkkiin.

Etu- ja sukunimet yksilöivät kantajansa, mutta eivät varsinaisesti luonnehdi henkilöä. Nimet kuitenkin usein vaikuttavat mielikuvaan henkilöstä, mutta näiden mielikuvien syntyminen on kiinni monesta osatekijästä. Nimen aiheuttamat sivumielteet voivat olla yleisiä tai yksilöllisiä, kielensisäisiä tai kielenulkoisia. Kielenulkoiset mielikuvat liittyvät nimiin ja niiden kantajiin, kun taas kielensisäiset mielikuvat esimerkiksi äänteellisiin, rakenteellisiin tai sisällöllisiin seikkoihin. Omakohtaisten assosiaatioiden lisäksi yleiset mielikuvat voivat perustua nimenkantajien oletettuun ikäryhmään tai kielitaustaan. (Kiviniemi 1982: 11–14.) Esimerkiksi *Tertun* voisi olettaa olevan vanhempaa ikäpolvea kuin *Sannan*, ja *Matti* kuulostaa suomalaisperäiseltä toisin kuin *Wyan*.

Tässä yhteydessä tarkastelen ainoastaan Systerin nimimerkkejä ja soveltuvilta osin Girlsin sähköpostiosoitteiden nimimerkkejä, sillä kirjeenvaihtoilmoitusten laatijat ovat ne itse valinneet. Nimimerkit muistuttavat osin henkilönnimiä. Muikku-Wernerin (2005: 215) mukaan nimimerkit valitaan samantyyllisin perustein kuin muutkin nimet. Esimerkiksi Kiviniemi (1982: 101) on tutkinut nimenantoa, ja hänen mukaansa lapsen nimenvallintaan vaikuttavat esimerkiksi nimen sisältö, suvun nimiperinteet, muoti, erikoisuuden tavoittelu, uskonnolliset esikuvat, samaa nimeä kantavat arvostetut, todelliset tai kuvitteelliset henkilöt tai vaikkapa nimen sointi ja sopivuus. Nimen on oltava sopiva ja miellyttävä. Erisnimillä ja nimimerkeillä on kuitenkin monia eroja. Nimen antavat yleensä lapsen vanhemmat, mutta nimimerkki keksitään itselle. Nimi seuraa läpi elämän ja sen muuttaminen on virallinen prosessi, mutta yhdellä ihmisellä voi olla monia nimimerkkejä eri käyttötarkoituksiin, ja nimimerkkejä voidaan vaihtaa helposti omia mieltymyksiä vastaaviksi. Henkilönnimi on

myös virallisiin yhteyksiin sopiva, kun taas nimimerkkejä käytetään usein epävirallisissa yhteyksissä.

Nimimerkkejä voi tarkastella esimerkiksi muodon ja rakenteen, sisällön ja tehtävän näkökulmista. Kirjeenvaihtoilmoituksissa nimimerkkien ensisijainen tehtävä on nimetä ilmoittaja, ja siten yksilöidä henkilö, jolle vastauksen voi lähettää. Koska ilmoitukset ovat lyhyitä, nimimerkillä voi olla informatiivista merkitystä, kun siihen sisällytetään suorasti tai epäsuorasti jotain lisätietoa esimerkiksi ilmoittajan mieltymyksistä. Nimimerkit voivat olla hyvinkin kekseliäitä, sillä Systeri ei ohjeistuksessaan rajaa niiden muotoa tai vaikkapa erikoismerkkien käyttöä mitenkään. Kirjeenvaihtoilmoitusten nimimerkeissä voikin havaita tervehdysten tapaan hieman vapaampaa ja arkisempaa kielenkäyttöä verrattuna leipätekstin lähestulkoon yleiskieliselle tarinoinnille. Sisällöllisesti tai visuaalisesti mielenkiintoinen nimimerkki myös herättää lukijan huomion.

Systerissä noin kolmasosa eli 37 kappaletta kirjeenvaihtoilmoitusten nimimerkeistä koostuu henkilön etunimen ja sukunimen alkukirjaimesta, esimerkiksi *Janica K.* (S3/22), *Hanna V.* (S5/20). ja *Mari I.* (S1/2). Nämä ovat neutraaleita kokonaisen virallisen nimen korvikkeita. Tämän ratkaisun suosiota selittää ehkä se, että ne on muodostettu kirjeenvaihtopalstan antaman ohjeistuksen mukaan. Nimimerkin keksimiseen annetaan lehdessä (Systeri 2010) vinkiksi:

Kirjoita ilmoitustekstin loppuun nimimerkki, jota haluat käyttää, älä nimeäsi ja osoitettasi. Nimimerkkinä voidaan käyttää myös osaa nimestäsi, esim. Sisko S.

Kahdessa tapauksessa on käytetty ilmeisesti lempinimeä ja sukunimen alkukirjainta: *Ellu K.* (S2/17) ja *Jassu J.* (S5/5). Osa ilmoittajista käyttää nimimerkkinä etunimen ja syntymävuoden yhdistelmää, esimerkiksi *Anni96* (S1/8) ja *Mari97* (S3/13). Sekä etu- että sukunimensä ovat lyhentäneet esimerkiksi *S.H.K.* (S3/8) ja *E-N H.* (S4/20). Loput nimistä on joko virallisesta nimestä johdettuja lempinimiä, kuten *Ansku* (S1/14) ja *Tiinsku* (S3/12), tai keksittyjä ja virallisesta nimestä riippumattomia nimimerkkejä, kuten *SuperGirl-97* (S3/17) ja *Honeyhoney* (S4/15). Tietämättä henkilön oikeaa nimeä nimimerkin takana ei tietenkään voi täysin varmasti sanoa, mihin nimimerkki pohjautuu.

Nimimerkit poikkeavat tavallisista erisnimistä muodoltaan monin tavoin. Niissä esimerkiksi käytetään numeroita, ja yhteensä 13 ilmoituksessa numeroita on käytetty ilmaisemaan syntymävuosi: esimerkiksi *Heavy girl_98* (S4/2) ja *SuperGirl-97* (S3/17).

Vuosiluvun eteen voidaan sijoittaa yhdysmerkki tai alaviiva, tai se voidaan kirjoittaa suoraan nimimerkin kanssa yhteen: *Heini97* (S5/6). Syntymävuoden mainitsemalla voidaan vielä tarkentaa ilmoittajan ikää, sillä kaikissa vuosiluvullista nimimerkkiä käyttävien ilmoittajien teksteissä ikävuodet on kuitenkin mainittu myös itsen esittelyn yhteydessä. Esimerkiksi *t-i98* kertoo ilmoituksessa olevansa *11 wee tyttö* (S4/8). Kolmessa ilmoituksessa syntymävuosi ilmoitetaan vuosilukuina sekä nimimerkissä että ilmoitustekstissä. Esimerkiksi *Heini97* esittelee olevansa *v. 1997 syntynyt tyttö Espoosta* (S5/6). Toisaalta nimimerkkejä voidaan tehdä mallin mukaan, jolloin erityistä syytä vuosiluvun mainitsemiselle ei välttämättä ole.

Henkilönnimet ovat erisnimiä eli propreja, mutta nimimerkeissä käytetään myös paljon yleisnimiä eli appellatiiveja erisnimien tapaan, esimerkiksi *Tyttö-99* (S3/14), *Cappuccino* (S5/19), *Rainbow* (S3/4) ja *Honeyhoney* (S4/15). Nimimerkkeinä käytettyinä nämä sanat eivät ole luokittelevia yleisnimiä, vaan ilmoittajan yksilöiviä erisnimiä. Toki monet sanat kelpaavat sekä yleis- että erisnimiksi (esimerkiksi *taisto*, *veli* ja *lempi*), ja alunperin nimet ovat alkuperäiskielessään yleensä tarkoittaneet jotain (Kiviniemi 1982: 11). Monet kirjeenvaihtoilmoituksissa käytetyt nimimerkit sisältävät naiseen viittaavaan sanan, kuten *LadyRybak* (S3/19), *Barbie-Girl* (S3/11), *BabyPrinces98* (S4/16) ja *Tyttö-99* (S3/14). Naiseen viittaavista sanoista *Tyyne-täti* (S5/7) tuo nimimerkkiin ripauksen huumoria, sillä ilmoittaja ei välttämättä ikänsä puolesta ole vielä täti-iässä.

Nimimerkit voivat olla muodoltaan yksittäisiä sanoja tai sanaliittoja. Suurin osa nimimerkeissä käytetyistä sanoista on substantiiveja. Tapauksissa, joissa on käytetty etunimeä ja sukunimen ensimmäistä kirjainta, sanat kirjoitetaan poikkeuksetta erikseen, mutta muuten painotus on yhteen kirjoittamisella, osin norminvastaisestikin. Erikseen on kirjoitettu ainoastaan *Heavy girl_98* (S4/2) sekä muutamia ilmeisesti oikeaan nimeen pohjautuvia lyhennyksiä: *J. H. H.* (S4/11) ja *E-N H.* (S4/20). Yksi kokonainen lausekin nimimerkeistä löytyy, tosin englanninkielisenä (<3 *I'm98* [S2/15]). Yhteen kirjoitetuista sanaliitoista vain harva on norminmukaisessa muodossa kuten *Tyyne-täti* (S5/7). Normaalisti erikseen kirjoitettavat sanat voivat yhdistyä joko yhdysmerkin avulla (*Barbie-Girl* [S3/11]) tai yhteen pötköön kirjoittamalla (*Minnihiiri96* [S1/12]). Sanarajojen merkinä on useimmiten käytetty välilyönnin sijaan isoa alkukirjainta, esimerkiksi *SuperGirl-97* (S3/17) ja *StrawberryGirl* (S2/10).

Erisnimet, siis myös nimimerkit, kirjoitetaan norminmukaisesti isolla alkukirjaimella. Lähes kaikki Systerin nimimerkeistä noudattavat tätä sääntöä, ja ainoastaan yksi nimimerkki

alkaa suuraakkosen sijasta pienellä alkukirjaimella: *t-i98* (S4/8). Isojen ja pienten kirjainten sekoittamista voi käyttää visuaalisessa koristelussa ja huomiokeinona, kuten *E..n..X..s..U* (S3/21) ja *JulZuli* (S2/13) ovat tehneet. Nimimerkin *SaHeLa* (S5/1) nimeen on ehkä poimittu kaksi ensimmäistä alkukirjainta kirjoittajan etu- ja sukunimestä. *ÅK* (S4/22) voisi olla myös lyhennelmä henkilönimestä. *Juzu* (G11/7) tulee luultavasti *Juuliasta*, sillä ilmoittajan sähköpostiosoite alkaa tällä nimellä. Kirjaimilla voidaan myös leikitellä. Nimimerkki *Riiiiiina* (S2/14) venyttää nimensä i-kirjainta, ja *Jozzu* (S2/16) on luultavasti korvannut s-kirjaimen z:lla (vrt. *Jossu*).

Välimerkkejä on käytetty kekseliäillä tavoilla joissakin nimimerkeissä. Esimerkiksi pisteitä on aseteltu koristeellisen symmetrisesti kirjainmerkkien väliin jo aiemmin mainitussa nimimerkissä *E..n..X..s..U*. (S3/21). Alaviivaa saatetaan käyttää yhdysmerkin sijaan: *Twilight_fani* (S4/18), ja yhdysmerkillä voidaan koristella: *K-risse98* (S5/16). Joissain nimimerkeissä on lisätty hymiö nimien loppuun: *Kamu..xD* (S2/12) ja *Anskux'D* (S3/23). Nimimerkin *<3 I'm98* (S2/15) kaksi ensimmäistä merkkiä muodostavat yhdessä sydämen. *Inka?* (S4/12) puolestaan jättää peräänsä kysymysmerkin. *Kamu..xD* kertoo ilmoituksessaan olevansa huumorintajuinen ja *hyvä kamu*, joten nimimerkin valinta hymiöineen saattaa viitata tähän. Muuten hymiöillä ja välimerkeillä ei näyttäisi olevan sen syvällisempää merkitystä. Niiden käyttäminen nimimerkissä kuitenkin erottaa muista nimimerkeistä ja koristelee, jolloin niiden avulla saadaan tekstiin myös visuaalinen ulottuvuus.

Kirjeenvaihtoilmoitusten nimimerkeissä käytetään jonkin verran vierasperäisiä ilmauksia, jotka on lainattu englannin kielestä. Suurin osa näistä anglismeista on yksittäisiä lainasanoja, eikä joukossa ole mukana esimerkiksi kielen rakenteita tai isommassa mittakaavassa kielenkäyttötapoja. Kirjeenvaihtoilmoitusten vieraskielisyydet sijaitsevat yleensä otsikossa tai nimimerkissä. Yksittäiset vieraskieliset nimimerkit voitaisiin mahdollisesti nähdä koodinvaihtona. *StrawberryGirl* (S2/10) myös kuulostaa erilaiselta kuin sen suomenkielinen vastine *Mansikkatyttö*. Englannin kielen käyttäminen nimimerkissä on ehkä eräänlainen muoti-ilmiö, ja siten jo kaavamaisesti. Muita kielivalintoja kuin suomea ja englantia ei nimimerkeissä näy, ja esimerkiksi ruotsin kielen käyttäminen voisi vaatia hyvin perusteltua syytä. Eräs kirjoittaja tosin käyttää alunperin italiankielistä sanaa valitessaan nimimerkikseen *Cappuccino* (S5/19), mutta toisaalta kyseinen kahviuoma kuuluu lainana jo monen muunkin kielen sanavarastoon.

Verrattuna tyttöjen laatimiin ilmoituksiin voisi olettaa, että poikien ja miesten

valitsemat keksityt nimimerkit olisivat erilaisia. Systerin ilmoittajista ainoa poika on valinnut nimimerkikseen henkilönimen: *Santtu* (S4/4). Osa ilmoituksissa käytetyistä nimimerkeistä antaa feminiinisen vaikutelman, kuten esimerkiksi diminutiivijohtimella *-liini* johdetut nimimerkit: *Elisuliini1098* (S3/18), *Tiitsuliini* (S1/9) ja *Henskuliini* (S2/11). Diminutiiveiksi kutsutaan niin sanottuja pienennys- tai hellittelyjohtannaisia. Nimimerkki *Tiinsku* (S3/12) voisi olla johdettu nimestä Tiina, ja samaan tapaan johtamalla on muodostettu *Ansku* (S1/14). Nimimerkeissä käytetyt hellittelynimet voivat olla pelkästään nimimerkkitarkoitusta varten luotuja tai käytössä muutenkin. *Puppelispuu*-nimimerkkiä (S2/20) käyttää 2-vuotias pupu nimeltä *Ninni*. Nimimerkiksi on siis valittu pupun oikean nimen sijaan hoivakielimäinen hellittelynimi.

Nimimerkkien ulkoisen muodon tarkastelun lisäksi niitä voi tutkia myös niiden sisällön perusteella. Nimimerkit herättävät lukijassa erilaisia mielikuvia. Esimerkiksi *Heavy girl_98* (S4/2) luultavasti kuuntelee musiikkilajeista eniten heviä, *Minnihiiri96* (S1/12) on ehkä lukenut Aku Ankkaa, *Cappuccino* (S5/19) tykkää kahvista, *Twilight_fania* (S4/18) kiehtovat vampyyrit ja ihmissudet ja *LadyRybak* (S3/19) fanittanee erästä julkisuuden henkilöä. Nimimerkit eroavat siten henkilönimistä, että niihin saattaa sisältyä lisätietoa ilmoittajasta ja erilaisia kulttuuriviittauksia.

Nimimerkkien suhde muuhun ilmoitustekstiin voi kuitenkin olla irrallinen tai ainakin ulkopuoliselle vaikeasti avautuva, sillä nimimerkkien ja ilmoitustekstin välillä ei voi välttämättä havaita sen suurempaa yhteyttä. Esimerkiksi *Mazda* (S2/8) ei kerro ilmoituksessa lempiautomerkestään, eikä *Minnihiiri96* (S1/12) paljasta lukevansa ankkasarjakuvaa. Myöskään *Twilight_fani* (S4/18) ei mainitse varsinaisessa ilmoituksessaan fanittavansa Twilight-elokuvia. Toisaalta nimimerkki voi myös tiivistää jo ilmoituksessa aiemmin esille tullutta tietoa. Esimerkiksi *Heavy girl_98* (S4/2) luettelee suosikkibändeikseen muun muassa Metallica ja Children of Bodomin. Osa nimimerkeistä ei suoranaisesti tarkoita mitään. Syyt nimimerkkien valintaan jäävät vain arvailujen varaan. Mitä tarinoita piilee esimerkiksi nimimerkkien *Moo* (S2/7) tai *Muhku* (S5/12) takana?

Girlsin kirjeenvaihtoilmoitusten osoitteissa suurin osa ilmoittajista käyttää omaa koko nimeään (etunimi ja sukunimi). Kaksi kirjoittajaa, *Laura* (G2/13) ja *Alice* (G6/1), käyttävät pelkkiä etunimiään. Kolmas kirjoittaja, *Juzu* (G11/9), käyttää ilmeisesti lempinimeään, ja neljäs on keksinyt nimimerkin *Rappari* (G12/6), joka liittyy hänen musiikkiharrastukseensa. Girlsin aineistossa on myös neljä kirjoittajaa, jotka antavat yhteystietoinaan vain

sähköpostiosoitteen, eivätkä paljasta virallisia nimiään. Sähköpostiosoitteen alkuosa *kettu_92* (G11/2) on puhtaasti nimimerkki, *lippe92* (G4/15) puolestaan voisi viitata lempinimeen ja *emmi_m* (G2/2) ja *ilonahuo* (G5/8) oikeisiin nimiin.

Sähköpostiosoitteista voi joissain tapauksissa päätellä myös lisää vihjeitä kirjoittajasta ja tämän kiinnostuksen kohteista. Esimerkiksi *pikku-vege* (G8/1) saattaa olla kasvissyöjä ja *marsuhullu* (G13/9) luultavasti on innostunut marsuista. Kumpikaan kirjoittaja ei kuitenkaan mainitse näitä kiinnostuksen kohteitaan ilmoituksessaan. Usein kuitenkin sähköpostiosoitteiden alkuosat ovat joko lempinimiin viittaavia (esim. *Tinsku_94* [G6/9] ja *anstii* [G12/4]) tai varsinaisia nimiä ja syntymäaikoja (esim. *heidi.r.93* [G6/13] ja *juulia_93* [G11/7]). Enkeleihin viittaavaa sanastoa on kahdessa nimimerkissä: *Enkeli_xD* (G13/4) ja *angelie90* (G1/2).

Kuten asioiden ja esineiden nimeämiselläkin jäsennetään ympäröivää maailmaa, myös henkilön nimeäminen on yksilöllistämisen väline. Erisnimi ei välttämättä kerro nimen kantajasta sen enempää, vaikka mielikuvia ja mielleyhtymiä nimet toki luovat. Sen sijaan itse suunniteltu ja valittu nimimerkki voi sisältää monenlaista tietoa ja merkityksiä. Nimimerkillä voidaan hakea huomiota ja yrittää herättää kiinnostusta. Nimimerkkien valinnan takana voi olla pitkä pohdinta, mutta aivan yhtälailla nimimerkki on saatettu keksiä sen kummemmin miettimättä muiden nimimerkkien mallin mukaan.

Osittain nimimerkkien voidaan ajatella kietoutuvan *minän* tekstijaksoon, sillä nimimerkki on yksi *minää* nimeävistä sanoista. Varsinkin sellaiset nimimerkit, jotka kertovat tietoa tai kertovat uutta ilmoittajasta, voivat liittyvät *minän* kuvaukseen. Kirjeenvaihto-ilmoitusten nimimerkit tosin näyttävät olevan suurimmaksi osaksi irrallisia ja liittyvän ilmoitukseen melko löyhin sitein. Esimerkiksi Muikku-Wernerin (2005) tutkimissa kontakti-ilmoituksissa nimimerkkien valintaan kiinnitetään paljon enemmän huomiota, ja ne liittyvät sidoksisemmin varsinaiseen tekstiin.

3.5. Jälkikirjoitus

Kirjeenvaihto-ilmoitusten viimeinen tekstijakso koostuu jälkikirjoituksista. Latinankielinen jälkikirjoitusta tarkoittava sana *post scriptum* lyhennetään *P.S.* tai *PS.* Girlsissä vuoden 2005 neljänteen lehteen asti on käytössä merkintä *P.S.*, jonka jälkeen merkinnät vaihtuvat muotoon *PS.* Tällä palstan toimituksen linjauksella haetaan yhtenäistä ilmettä ilmoituksiin. Systerissä

jälkikirjoitukset merkitään lyhenteellä *PS*. Girlsissä jälkikirjoitusosio on kursivoitu, ja tekstijakso alkaa uudelta riviltä. Systerissä jälkikirjoitukset alkavat myös uudelta riviltä, mutta niitä ei ole kursivoitu. Systerin jälkikirjoitusosion edellä on enemmän tilaa kuin Girlsissä, sillä Systerissä nimimerkit kirjoitetaan omalle, oikeaan reunaan tasatulle rivilleen, ja mahdollinen jälkikirjoitusosio tasataan vasemmalle (ks. liitteet [1] ja [2]).

Jälkikirjoitus on perinteisesti esimerkiksi käsinkirjoitetun kirjeen loppuun allekirjoituksen jälkeen lisätty kirjoitus. Kirjeen kirjoittaja on lopetettuaan muistanut jonkin asian, jonka hän haluaakin vielä mainita. Kirjeenvaihtoilmoituksissa ei tällaisia jälkikirjoitusosioita välttämättä tarvittaisi. Vaikka ilmoittaja kirjoittaisi ilmoituksensa käsin, tekstit ovat niin lyhyitä, että ne voisi hyvin kirjoittaa uudestaan, jos jotain on päässyt unohtumaan. Kirjeenvaihtoilmoitukset voi lähettää lehden toimitukselle myös sähköpostilla, ja tekstinkäsittelyohjelmalla tekstin muokkaaminen on nopeaa ja vaivatonta. Perinteisissä kirjeissä jälkikirjoituskin saatetaan allekirjoittaa, mutta kirjeenvaihtoilmoituksissa nimeä tai nimimerkkiä ei toisteta.

Jälkikirjoitusosiota voisikin pitää enemmänkin kirjeenvaihtoilmoitusten tyylikeinona. Ilmoituksen leipätekstin jäljessä oleva *PS*-osio kiinnittää huomion, koska se alkaa omalta riviltään. Se nousee esiin muusta tekstistä, sillä muualla leipätekstissä ei ole kappalejakoja, vaikka teksti välillä venähtäisikin pitkäksi. Jälkikirjoitukseen sijoittamalla voidaan korostaa jotain yksittäistä seikkaa. Esimerkiksi perinteisissä rakkauskirjeissä loppuun voidaan lisätä: *P.S. Rakastan sinua*. Toisaalta taas on mahdollista, että kirjoittaja jättää jonkin vähäpätöisemmän, mutta silti mainitsemisen arvoisen yksityiskohdan varsinaisen ilmoituksen perään ikään kuin sotkemasta kokonaisuutta. Voidaan korostaa, että jälkikirjoituksessa mainittu asia ei ole niin painava asianhaara, että se olisi haluttu mainita leipätekstissä.

Jälkikirjoitus ei ole kirjeenvaihtoilmoitusten pakollinen osio, ja jälkikirjoitus jää muihin tekstijaksoihin verrattuna useammin pois. Sitä suositaan kuitenkin erityisesti Systerin ilmoituksissa, sillä Girlsissä 16 ja Systerissä jopa 60 ilmoittajaa käyttää jälkikirjoitusta. Postskriptumin jälkeen voidaan lisätä erikseen uusia jälkikirjoituksia, jolloin *PS*:n jälkeen tulee *PPS* (eli *post post scriptum*). Kolmas jälkikirjoitus alkaa lyhenteellä *PPPS* ja niin edelleen. Girlsissä vain kaksi kirjoittajaa käyttää *P.P.S.*-jälkikirjoitusta, mutta Systerissä jopa 32 ilmoittajaa kirjoittaa jälkikirjoituksia *PPS*-osaan asti. Näistä Systerin ilmoittajista 11 jatkaa vielä *PPPS:iin* ja kolme *PPPPS:iin*. Jälkikirjoituksen jälkikirjoitukset eivät aloita Systerissä uutta riviä, vaan ne on lisätty edellisten jälkikirjoitusten perään. Girlsissä käytäntö vaihtelee

ilmeisesti palstalla käytettävissä olevan tilan vuoksi. Useammat jälkikirjoituksen jälkikirjoitukset ovat selvästi pelkkä tyylyttelykeino, eikä kyse ole siitä, että varsinaisesti ilmoitustekstistä olisi unohtunut jotain tärkeää.

Jälkikirjoitusten aiheet vaihtelevat laidasta laitaan. Suosituin aihe on kaavamainen kuvanlähettämispyyntö, joka ilmaistaan usein sanoilla *kuva olis plussaa* (esim. S3/14) tai *kuva olis kiva* (esim. S2/5). Peräti 41 Girlsin ja Systerin ilmoittajan 97:stä kuvanlähettämispyyntöstä sijaitsee jälkikirjoituksissa. Analysoin tarkemmin näitä pyyntöjä luvussa 3.3.2. Kuvapyynnön jättäminen jälkikirjoitusosioon voi johtua esimerkiksi siitä, että halutaan viestiä, että kyse on ajatuksesta, joka vain sattuu tulemaan ilmoittajan mieleen vielä lopuksi. Ei siis ole aivan ehdottoman tärkeää, että kuvan laittaa mukaan (ks. esimerkki [287]). Koska kuvanlähettämispyyntö esiintyy muissakin ilmoituksissa monesti jälkikirjoitusosassa, niin ilmoittajat voivat ottaa mallia näistä, ja sijoittaa omat pyyntönsä samaan tyyliin. Toisaalta pyynnön jättäminen jälkikirjoitukseen antaa sille enemmän näkyvyyttä ilmoituksen asettelun vuoksi. Esimerkkien (288) ja (289) pyynnöt vaikuttavat painokkailta, joten ne on luultavasti tarkoituksella jätetty jälkikirjoitusosioon, jotta ne huomataan.

287) PS Kuva olis plussaa, mutta ei pakollinen. (S2/3)

288) PPPS Kuva olis tosi iso plussa! (S3/1)

289) PS Kuva mukaan heti ekaan kirjjeeseen?!? (S2/8)

Seuraavaksi suosituin jälkikirjoitusten aihealue on ilmoittajan vastaamisvarmuus, joka esiintyy 25 ilmoituksessa (ks. esimerkit [290] ja [291]). Suosittua on myös tarkkojen prosenttilukujen käyttö (ks. esimerkki [292]). Käsittelen näitä vastaamisvarmuuden ilmauksia tarkemmin luvussa 3.3.2. Niiden jättäminen jälkikirjoitusosioon mahdollisesti houkuttelee vielä lopuksi ensinnäkin vastaamaan, jos ilmoittaja lupaa varman vastauksen, ja toiseksi vastaamaan nopeasti, jos ilmoittaja kertoo vastaavansa vain muutamille ensimmäisille kirjoittajille. Loput jälkikirjoitusten aiheet jakautuvat tasaisesti eri aihealueisiin, joista osa on kaavamaisia sanontoja (ks. esimerkki [293]). Neljä ilmoittajaa kertoo jälkikirjoituksessaan, että ilmoitukseen voi vastata aina (ks. esimerkki [294]).

290) P.S. 100 % vastaus kaikille!!! (G1/12)

291) PPPS Vastaa kahdelle ensimmäiselle! (S3/15)

292) Kissanomistajille 100 % vastaus, muille 99 %. (G5/1)

293) PS Ei tutuille. (S3/1)

294) PS Ilmoitus ei vanhene. (S2/22)

Jälkikirjoitusosioon sopii myös kysymysmuoto, joka puhuttelemalla lukijaa nostaa kysymyksen tärkeyttä (ks. esimerkit [295]–[298]). Yhteensä seitsemän Systerin kirjoittajaa esittää kysymyksen jälkikirjoituksessa, mutta Girlsin jälkikirjoituksissa kysymyksiä ei esiinny ollenkaan. Tyypillistä näille kysymyksille on *-hAn*-liitepartikkelin käyttö mahdollisesti kysymyksen sävyn lieventämiseen. Jälkikirjoitusten aiheet käsittelevät *sinää*, kun taas muualla ilmoituksessa esiintyvät kysymykset voivat kietoutua sekä *minän* että *sinän* ympärille. Kysymykset eivät kuitenkaan ole siinä mielessä aitoja kysymyksiä, että niihin odotettaisiin muuta kuin ilmoittajan haluamaa *kyllä* tai *ei*-vastausta. Esimerkiksi *pidäthän väreistä?* -kysymykseen piiloutuu ilmoittajan epäsuora toive siitä, että hänelle vastaavat vain henkilöt, jotka pitävät väreistä.

- 295) PS Ethän ole yhden kirjeen kirjoittaja?! (S3/5)
- 296) PPPS Pidäthän väreistä? (S2/1)
- 297) PPS Vastaathan nopeasti ja kirjoitathan pitkiä kirjeitä?! (S1/6)
- 298) PPS Ethän ole mikään tylsimys?! (S2/1)

Jälkikirjoitusten vastaajaa koskevat aiheet voivat olla esimerkiksi toivomuksia sukupuolesta, koirahulluudesta, suunnistusseuran kertomisesta tai englanniksi kirjoittamisesta. Osa ilmoittajien toiveista liittyy tulevan kirjeenvaihtoseuran luonteenpiirteisiin ja toimintaan kirjeenvaihtokaverina (ks. esimerkki [299]). Jälkikirjoituksissa saattaa olla myös toiveita vastaajan asuinpaikasta (ks. esimerkki [300]). Osalla ilmoitusten laatijoista on luultavasti kokemusta kirjeenvaihdosta ja ilmoitusten laatimisesta. Viisi ilmoittajaa haluaa muistuttaa vastaajia oman osoitteen lisäämisestä vastauskirjeeseen (ks. esimerkki [301]). Ilmoittajat ovat luultavasti saaneet aikaisemmin yhteydenottoja, joista on unohtunut vastausosoite.

- 299) PS. Toivoisin, että olet luotettava ja pitkäaikainen kirjekaveri. (G9/05)
- 300) PPS Olis myös kiva, jos asuisit Tampereen lähellä (sekään ei ole pakollista). (S5/21)
- 301) PPS Muista laittaa nimesi ja osoitteesi mukaan. (S3/5)

Osassa monen jälkikirjoituksen ilmoituksista aivan olennaisiakin vaatimuksia vastaajan suhteen on saatettu mainita vasta viimeisessä jälkikirjoituksessa (ks. esimerkki [302]). On myös kirjoittajan valittavissa, aloittaako hän aina uuden virkkeen alussa uuden jälkikirjoitusosion vai liittääkö hän kaikki ilmoituksesta unohtuneet asiat yhteen jälkikirjoitukseen (vrt. esimerkkejä [303] ja [304]).

302) PS Saat olla 9–11-v. PPS Kuva olis kiva. PPPS Ei tutuille! PPPPS Sun pitäis olla koirahullu! (S2/2)

303) PS Ei tutuille. PPS Ethän ole mikään tylsimys?! PPPS Pidäthän väreistä? PPPPS Muista kertoa yhteystietosi! (S2/1)

304) PS Kuva olis plussaa, mutta ei pakollinen. Yritän vastata mahdollisimman monelle. Ei yhden kirjeen kirjoittajille! (S2/13)

Jälkikirjoituksessa voidaan lisätoiveiden ja *sinän* kuvailemisen lisäksi kertoa itsestä lisätietoja. Nämä lisätiedot saattavat olla hieman erikoisia (ks. esimerkit [305]–[307]). Ilmoittaja kommentoi lyhyehköä kirjeenvaihtoilmoitustaan esimerkin (308) jälkikirjoituksessa. Kahdessa ilmoituksessa jälkikirjoitusosuuteen on laitettu ilmoituksesta unohdettu ikä (ks. esimerkki [309]). Yleensä kirjeenvaihtoilmoitukset alkavat oman itsen kuvailulla, jossa itsestä esitetään perustiedot, eli ainakin ikä ja sukupuoli. Näissä kahdessa ilmoituksessa aloitus on kuitenkin erilainen ja niissä kuvaillaan ensiksi harrastuksia, musiikkimakua ja luonteenpiirteitä. Kyse ei siis välttämättä ole siitä, että iällä ei olisi merkitystä ja että se triviaalina seikkana jätettäisiin jälkikirjoitukseen. Muusta ilmoituksesta poikkeava jälkikirjoituksessa oleva ostoilmoitus (ks. esimerkki [310]).

305) PS En pure. (S4/20)

306) PPS Nauran aivan liikaa... (S4/6)

307) PS Harrastan myös sekoilua. (G5/4)

308) PS. Kerron kirjeessä lisää. (G4/13)

309) PS. Olen 13. (G8/3)

310) PS. Ostetaan: Ranma 1/2 numerot 1–12, maksan 4 €/kpl. (G7/7)

Jälkikirjoitusosiot ovat osaltaan toisteisia, sillä niissä käytetään paljon kaavamaisia kirjeenvaihtoilmoituksissa usein käytettyjä sanontoja, kuten *kuva olisi plussaa* ja *vastaan kaikille*. Toisaalta jälkikirjoituksista saattaa löytyä kirjeenvaihtosuhteen muodostamisen kannalta hyvin olennaista tietoa, esimerkiksi ilmoittajan vaatimuksia halutunlaisen kirjeenvaihtokaverin suhteen. Lukijan on oltava tarkkana loppuun asti ennen kuin hän voi tehdä vastaamispäätöksen. Huolitellusta asioimistekstistä poiketen kirjeenvaihtoilmoitusten tyyliin sopivat useammatkin jälkikirjoitukset.

3.6. Puhkeielisyyksiä

Tässä luvussa tarkastelen puhkeielisyyden ilmenemistä ilmoitusten kielessä. Kirjeenvaihto-ilmoitusten kieli ei ole kaikilta osin kirjakielistä. Kirjakieli viittaa kirjoitettuun kieleen, mutta

kaikki kirjoitettu kieli ei ole kirjakieltä. Puhekieli puolestaan viittaa puhuttuun kieleen, mutta kaikki puhuttu kieli ei ole puhekielistä. Kirjakieli on muodollista, normitettua ja virallissävyyteistä, kun taas puhekieli epämuodollista ja arkista. Tyyllillisenä rekisterinä arkikieli voisi olla edellä mainittuja sopivampi termi kuvaamaan sekä puhuttua että kirjoitettua kieltä, joka on arkista, sanoiltaan ja sanonnoiltaan muuttuvaa, epämuodollista ja jossain määrin viimeistelemätöntä (Jarva & Nurmi 2006: 7).

Viestintätilanne voidaan nähdä tilanteena, jossa on lähettäjä ja vastaanottaja. Saukkosen (1984: 106–107, 110) mukaan lähettäjän ja vastaanottajan välinen etäisyys vaikuttaa tekstin tyyliin. Osapuolten välinen ero on ensinnäkin fysikaalinen, eli lähettäjä ja vastaanottaja voivat olla fyysisesti ja ajallisesti eri paikoissa. Toisekseen ero voi olla sosiaalis-psykykinen, eli lähettäjän ja vastaanottajan yhteisen tiedon ja kokemusmaailman etäisyys vaihtelee. Sosiaalis-psykykiseen etäisyyteen vaikuttavat esimerkiksi ikä, koulutus, sukupuoli ja tuttavuusaste. Kirjeenvaihtoilmoitusten lähettäjillä ja vastaanottajilla on fysikaalista etäisyyttä, mutta sosiaalis-psykykinen etäisyys voi olla hyvinkin pieni. Kirjeenvaihtoilmoitusten laatijoiden ja niiden lukijoiden ikä, koulutus ja sukupuoli vastaavat suureksi osaksi toisiaan. Tämä voi hyvinkin mahdollistaa tyyllillisesti tuttavallisen kielen.

Jarvan ja Nurmen (2006: 7) mukaan arkityyli, eli kirjakieltä tai yleiskieltä huolittelemattomampi kieli, valtaa alaa niin puheessa kuin kirjoituksessa (esimerkiksi tekstiviesteissä). Arkikieli on yksi kielen tyyllillisistä rekistereistä. Sana tai sanonta voi olla joko kokonaan arkityylinen, tai sanaa voidaan käyttää kirjakielestä poikkeavassa arkityyillisessä merkityksessä. Arkikieli on epämuodollista, tilanteessa syntyvää, ja se muuttuu nopeasti. Erot kirjakieleen verrattuna voivat olla äänne- ja muoto-opillisia, sanastollisia tai lauseopillisia. Arkikieleen kuuluu esimerkiksi monikon ensimmäisen persoonan verbin käyttäminen passiivimuotoisena (*me mennään*), loppuheitot (*menny, halas*), vokaaliyhtymien muuttuminen pitkiksi vokaaleiksi (*tärkee*), pronominiin *me* ja *se* käyttäminen myös ihmisistä ja possessiivi-suffiksien uupuminen (*sun auto*).

Arkityylyssä suositaan keveämpiä virkerakenteita (Saukkonen 1970). Arkikieli näkyy kuitenkin erityisesti sanastossa, ja kielenkäyttäjät voivat huomaamattaan käyttää arkikielisiä sanoja. (Jarva & Nurmi 7–17.) Tämä voi johtua osaltaan siitä, että esimerkiksi kielioppiin ja ääntämiseen liittyviä puhe- ja kirjakielen tyylieroja käydään koulun äidinkielen tunneilla läpi, mutta laajan ja alati muuttuvan sanaston kattava määrittely tuntien puitteissa on hankalampaa. Koulussa opetetaan kirjoitetun kielenkäytön normeja, joten oppilaiden mielessä kirjakielen

prestiisiasema kirjallisessa viestinnässä vahvistuu. Tämä saattaa osaltaan selittää kirjeenvaihtoilmoitusten huomattavaa yleiskielisyyttä.

Vierasperäisiä puhekielen sanoja ja slangisanoja lainataan useimmiten englannista, ja ne liittyvät esimerkiksi arkielämään, ammatteihin, harrastuksiin, teknisiin keksintöihin ja erilaisiin muoti-ilmiöihin. Slangisanoissa käytetään esimerkiksi vierasperäisiä äännteitä tai sananalkuisia konsonanttiyhtymiä. Slangi on kielimuoto, jonka käyttämisellä ilmaistaan johonkin tiettyyn ryhmään kuulumista, ja slangeja ovat esimerkiksi Helsingin slangit tai koululaisslangit. Slangia käytetään siis tilannekohtaisesti. Slangisanat voivat yleiskielistyä myös muiden ryhmien arkikäyttöön. (Jarva & Nurmi 2006: 17–21.)

Kirjeenvaihtoilmoituksissa käytetään suurimmaksi osaksi huoliteltua kieltä (ks. esimerkki [311]). Toisaalta taas muuten suhteellisen yleiskielisessä ilmoituksessa saatetaan käyttää sanavalintoja, jotka kuuluvat nuorison käyttämään slangiin ja hokemiin (ks. esimerkki [312]). Puhekielisiä variantteja ja slangisanoja voidaan käyttää esimerkiksi toiston välttämiseksi tai tekstin tehokeinona ja korosteena. Toiston välttämiseksi itseen saatetaan viitata tyyllillisesti eri sanalla kuin toivotunlaiseen kirjeenvaihtoseuraan (ks. esimerkki [313]). Yleensä ilmoitukset ovat suurimmaksi osaksi yleiskielisiä, mutta osa ilmoituksista on kirjoitettu kokonaan puhekielisesti (ks. esimerkki [314]).

311) Moi kaikki! Olen tällainen 13-vuotias tyttö, joka kaipaisi pikkusiskoa. Sinä voisit olla 8–11-vuotias. Itselläni ei ole pikkusiskoa. Pidän musiikista ja eläimistä. Kerron kummastakin enemmän, kun vastaat. Lempiväriini ovat vaaleanpunainen, musta ja punainen. Tykkään Hello Kittystä ja mangasta ja skottiruuduista. (S3/24)

312) Luonteeltani olen vähän *lissu ihQ*. Mulla on oma kissa. Jos kiinnostaa pätäkääkään, niin etsi paperi ja lähetä kirje... *No Daa...* (S4/14)

313) Täällä olisi yksi vuonna 1992 syntynyt *girlie*. Haluaisin '91-'93 vuosimallia olevien *tyttöjen* ja *poikien* kanssa kirjeystäväksi. (G2/7)

314) Mä oon vm. -90 tytzki. Etin k-ystei... jos oot 0–100 v., niin kirjota ihmeessä=) Skriivaa osoon: -- (G1/12)

Äänneopillisesti tarkasteltuna kirjeenvaihtoilmoituksissa voidaan huomata esimerkiksi loppuheittoa (*tulis*). Tavallisimmin vokaali *i* katoaa *s:n* jälkeisestä taivutuspäätteestä. Loppuheittoa esiintyy ilmoituksissa sekä substantiivien että verbien yhteydessä. Eri kirjeenvaihtopalstojen välillä on suurehko ero, sillä Girlsin ilmoittajista 8 ja Systerin ilmoittajista peräti 59 käyttää yhden tai useamman kerran loppuheitollista sanaa. Tyypillisin sana, jossa loppuheitto esiintyy, on verbin *olla* yksikön kolmannen persoonan konditionaali *olis* (Girls f 5, Systeri f 39), esimerkiksi *olis mahtavaa* (esim. S1/5), *olis plussaa* (esim. S1/9), *ois tosi paljon plussaa* (esim. G2/6) ja *olis kiva* (esim. G4/8). Lisäksi loppuheitot esiintyvät

suurimmaksi osaksi konventionaalistuneissa sanonnoissa, kuten *kuva olis plussaa* (esim. S5/11). Loppuheittoa voi esiintyä myös muissa verbeissä, esimerkiksi *haluis* (S4/8), *vois* (S1/14), *pitäis* (S2/2) ja *kaipais* (G2/3). Verbien lisäksi vain kuudessa substantiivissa ja kuudessa numeraalissa esiintyy loppuheitto, esimerkiksi *sun harrastuksillas_ ei oo väliä* (G2/3), *sun ulkonäölläs_ ei ole mitään väliä* (S3/14) ja *mulla on kaks_ gerbiiliä* (S2/17).

Myös vokaaliyhtymien muuttaminen pitkiksi vokaaleiksi on arkityylistä. Esimerkiksi kaksi Girlsin kirjoittajaa ilmoittaa, että vastaajan harrastuksilla tai musamaulla *ei oo väliä* (G2/3 ja G2/4). Systerin ilmoittaja puolestaan kertoo, mikä kirjeenvaihtosuhteessa hänen mielestään on *tärkeetä* (S5/1). Girlsin ilmoittajat harrastavat esimerkiksi *lasketteluu* (G1/11), *pyöräily* (G1/11), *hiihtoo* (G4/13) ja *tanssii* (G4/13).

Eräs puhekielen ominaisuuksista on possessiivisuffiksien uupuminen. Sekä Girlsin että Systerin ilmoituksissa possessiivisuffiksien käyttö näyttää olevan varsin yleistä. Niitä käytetään jopa enemmän kuin jätetään puhekielenomaisesti pois. Possessiivisuffiksit säilyvät erityisesti refleksiivisen omistuksen yhteydessä, eli silloin kun omistaja on identtinen lauseen subjektin kanssa (ks. esimerkit [315] ja [316]). Sen sijaan possessiivipronominin käytön yhteydessä possessiivisuffiksi saattaa jäädä herkemmin pois (ks. esimerkit [317]) ja [318]).

315) Kuuntelen paljon radiota, mutta välillä kuullaan, kun huudatan Eminemiä ja Avril Lavigneä *mankassani* (G1/10).

316) Jos kirjoittelet yhden kirjeen tai yhden lauseen kirjeitä, suosittelen, ettei tuhlaa postimerkkiä*s* siihenkään (S3/13).

317) Mun koirasta_ sitten tarkemmin, jos otat yhteyttä (S3/9)...

318) Sun harrastuksilla_ ei ole väliä (G1/6).

Puhekielessä possessiivisuffiksit saattavat jäädä pois myös sen vuoksi, että ne mielletään ylätyylisiksi. Puhekielessä käytetään useammin possessiivipronominia, jolloin possessiivisuffiksi jää yleisesti pois (esim. *minun auto*). Kirjeenvaihtoilmoitukset eivät kuitenkaan suurimmaksi osaksi ole puhekielisiä, vaan hyvinkin yleiskielisiä. Possessiivisuffiksien yleisyyteen ilmoituksissa voi liittyä myös se, että niiden käytöllä säästetään tilaa ja tehdään ilmoituksista tiiviimpiä. Yleisin kirjeenvaihtoilmoituksissa esiintyvä possessiivisuffiksi liittyy ilmaukseen *musamakuuni kuuluu* (f 79), esimerkiksi *Musamakuuni kuuluu kaikki tanssittava musa* (G1/4). Selvästi harvinaisempi (f 10) on pelkän possessiivipronominin käyttö, esimerkiksi *Ja mun musamakuun kuuluu vähän kaikenlaista* (G2/3).

Toisaalta kirjeenvaihtoilmoituksissa on jonkin verran ilmauksia, joissa puhutaan ikään

kuin etäännytetysti kolmannessa persoonassa. Esimerkiksi ilmaus *Harrastuksilla ja musamaulla ei ole väliä* (G1/2) saattaa viitata kontekstissaan sekä kirjoittajaan itseensä että toivottuun kirjeenvaihtoseuraan. Kirjoittaja tosin luettelee omia harrastuksiaan ja musiikkimakuaan tämän lausahduksen jälkeen, mutta ajatuksena voi olla se, että kirjeenvaihtoilmoitukseen vastaaja voi huoletta kirjoitella hänelle, vaikka hänen makunsa poikkeaisikin ilmoittajan mausta. Mahdollista on myös, että ilmoittaja tarkoittaa, että hän toivoo kirjeitä kaikenlaisilta ihmisiltä, eikä hän välitä näiden harrastuksista tai musiikkimausta. Tällaisissa tapauksissa on hankalaa määritellä possessiivisuffiksin puuttumista virheeksi.

Possessiivisuffiksien poisjäämisen lisäksi tyypillinen ero puhekielen ja kirjakielen välillä on pronomien erilainen käyttö. Kirjakielessä pyritään tiiviiseen ilmaisuun pelkkien verbien avulla, mutta puhekielessä suositaan persoonapronomien, erityisesti 1. ja 2. persoonan pronomien, käyttöä. Kielenkäyttäjät tuntevat yleensä puhe- ja kirjakielen tyylierot, joten normista poikkeava kielenkäyttö saattaa olla myös tietoinen valinta. (Jarva & Nurmi 2006: 12, 16–17.) Kirjeenvaihtoilmoitukset ovat pronomien käytön suhteen tyyliään suurimmaksi osaksi kirjakielisiä. Ilmaisuu on tiivistä, sillä persoonapronomineja ei käytetä verbien kanssa kovinkaan paljon (ks. esimerkki [319]). Harvoissa ilmoituksissa toistetaan persoonapronominia puhekielenomaisesti (ks. esimerkki [320]).

319) *Etsin* pitkäaikaista kirjeystävää tytöistä ja pojista. *Olen* 16-vuotias ja *harrastan* pyöräilyä sekä shoppailua. (G8/4)

320) *Mä* tykkään eläimistä (eniten kissoista). *Mulla* on kani. *Mä* harrastan sirkusta. *Mun* musiikkimakuun kuuluu Lady GaGa, Green Day ja paljon muuta. (S4/22)

Puhekielessä on yleistä käyttää passiivimuotoista verbiä monikon 1. persoonan muotona, esimerkiksi *me tehdään*. Kirjeenvaihtoilmoituksissakin on muutamia tapauksia, joissa *meistä* puhuttaessa verbi on passiivissa, esimerkiksi (*me*) *voitaisiin vaikka lomilla tehdä jotain yhdessä* (S2/6) ja (*me*) *voidaan jutella myös mesessä* (S2/12). Myös monikon kolmannen persoonan kieltomuodot voivat olla puhekielenomaisesti kongruoimatta verbin kanssa, esimerkiksi *ne ei elä enää* (S4/12). Persoonapronomineista *minä* ja *sinä* puhekielisiä variantteja *m ä j a s ä* käyttää Girlsin ilmoittajista 47 ja Systerin ilmoittajista 43. Osassa ilmoituksista ei esiinny yhtään persoonapronominia, sillä verbi ilmaisee lauseen subjektin. Yksi lappeenrantalainen ilmoittaja (S2/7) käyttää kaakkoismurteisiin kuuluvaa *mie*-varianttia yksikön ensimmäisen persoonan pronomina, mutta muuten hänen ilmoituksessaan ei näy

murteen vaikutus.

Sanojen lyhentäminen kuuluu puhekieleen. Ylivoimaisesti eniten lyhennetään sanaa *musiikkimaku*, joka on kirjoitettu jopa 135 ilmoituksessa muotoon *musamaku* (esim. G1/1). Myös pitkänomainen yhdyssana *kirjeenvaihtokaveri* lyhentyy moneen muotoon, joista suosituin on *kirjekamu* (f 66, esim. G1/3). Monessa ilmoituksessa sana *kirjeenvaihto* tai *kirje* on lyhennetty lyhenteeksi (esim. *k-*) ja *kaveri* vaihdettu puhekielisempään muotoon (esim. *kamu*). *Kirjeenvaihtokaveri* voi siis olla myös *k-kamu* (f 45 esim. G2/4), *k-kaveri* (esim. G8/5) tai *k-frendi* (S4/2), ja *kavereita* haetaan *k-vaihtoon* (esim. G4/13). Tämän lisäksi usein käytetty adjektiivinen *huumorintajuinen* lyhentyy usein muotoon *h-tajuinen* (f 11, esim. G2/4).

Sana *suhteellinen* on lyhennetty muotoon *suht* (esim. G13/5) kolmessa ilmoituksessa. Oma ikä kerrotaan yleiskielisesti muodossa *olen x-vuotias*. Jopa 34 Systerin ilmoittajaa (esim. S2/11) lyhentää sanan *vuosi* muotoon *v*. Sen lisäksi Systerin ilmoittajista kymmenen tyyllittelee sanan *vuosi* muotoon *w*. (esim. S2/16) ja 15 käyttää muotoa *wee* (esim. S2/3). Vastaavasti vain yksi Girlsin ilmoittaja käyttää lyhennettä *w*. (G1/15) ja toinen lyhennettä *wee* (G2/5). *Eka* eli 'ensimmäinen' esiintyy Girlsissä ja Systerissä seitsemän kertaa, esimerkiksi lauseissa *kuva mukaan heti ekaan kirjeeseen* (S2/8) ja *vastaan kolmelle ekalle* (G4/10).

Sanasto heijastelee suomalaista elämänmenoa ja sen muutoksia. Sanat uudistuvat eri tahtiin, ja osa sanoista on luonteeltaan pysyviä. Uudistumaan taipuvaiset sanat ovat yleensä verbejä, adjektiiveja ja erityisesti substantiiveja. Jotkut muotisanat elävät vain hetken. (Kotilainen & Varteva 2005: 15.) Sanastollisesti kirjeenvaihtoilmoituksissa on paljon puhekielisiä ilmauksia. Jo tervehdyksissä käytetään paljon erilaisia tyylikeinoja ja sanoja, jotka sopivat vain tuttavalliseen tekstiin (ks. luku 3.1.1.), kuten *moicca* (G1/10) ja *hellouh* (S2/4). Leipätekstissä henkilöihin voidaan viitata erilaisilla puhekielisillä substantiiveilla (ks. luvut 3.2.2. ja 3.3.1.), kuten *frendi* (esim. G11/7), *bestis* (S1/14) ja *sinkkupoika* (G13/9). Henkilöihin voidaan viitata myös puhekielisillä adjektiiveilla (ks. luvut 3.2.3. ja 3.3.2.), kuten *blondi* (G4/1), joka voi tarkoittaa tyhmää, kaunista ja mahdollisesti vaaleatukkaista naista (KS 2019 s.v. *blondi*). Myös joistakin harrastuksista, kuten jääkiekosta eli *lätkästä* (S4/4), käytetään puhekielisiä variantteja, kuten luvusta 3.2.4. selviää. Ilmoituksissa esiintyvissä konventionaalistuneissa ilmauksissa on myös jonkin verran puhekielisyyksiä, esimerkiksi *kuva olisi plussaa* (G1/3).

Kirjeenvaihtoilmoituksissa esiintyy jonkin verran vierasperäisiä, etenkin englannista suomeen lainattuja sanoja, jotka ovat arkityylisiä. Kielenhuollollisesta näkökulmasta

paheksuttaviin anglismeihin lukeutuvat esimerkiksi jonkin sanan käyttö englannin kielen mukaisesti, englannin mallin mukaan tehty sanajärjestys tai suomen kieliopin vastainen sijamuotojen käyttö (Translatum Oy 2003). Monet suomen sanoista ovat tulleet kieleen lainana, mutta sittemmin ne ovat vuosikausien saatossa kotoutuneet kieleen kielenkäyttäjien toimesta. Niin nuoriso, ruokatoimittajat kuin tutkijatkin käyttävät päivittäin vieraskielisiä sanoja, mutta monesti erityisesti nuorten anglismeja paheksutaan. Vieraskielisyyksien käytössä voi olla kyse myös koodinvaihdosta. Koodinvaihdossa esimerkiksi kaksikielinen tai useampaa kieltä sujuvasti osaava kielenkäyttäjä vaihtaa kieltä kesken puheen tai tekstin. Koodinvaihdolle tyypillistä on esimerkiksi se, että toisella kielellä ilmaistu sana ei mukaudu alkuperäisen kielen kielioppiin, mikä myös erottaa sen tavallisesta lainaamisesta. (Dufva 2005: 118, 132.)

Toisaalta kirjeenvaihtoilmoitusten koodinvaihdosta voitaisiin käyttää myös nimitystä *crossing* eli kielenylitys. Tämä termi viittaa erityisesti sellaisiin koodinvaihtotilanteisiin, joissa kieltä käyttävällä ei ole täyttä kompetenssia puhua kahta tai useampaa kieltä (Heikkinen & Mantila 2011, 109). Kirjeenvaihtoilmoituksissa kielenylitys tapahtuu, kun nuoret suuntaavat tekstinsä toisille nuorille, jolloin kyseessä on ainakin suhteellisen epämuodollinen viestintätilanne. Tällöin kielenylitys on tunnusmerkitöntä.

Häkkisen (1997: 265) mukaan lainat englannista liittyvät esimerkiksi urheiluun, vapaa-aikaan, viihteeseen ja moderniin elämään. Lainoja voidaan ottaa osaksi tietyn alan erikoissanastoa tai ne voivat yleistyä käyttöön arkisessa puhekielessä. Osalla lainoista on kohtalona menettää ajankohtaisuutensa ja hävitä kokonaan. Voi mennä aikansa ennen kuin jokin vierasperäinen sana vakiintuu käyttäjäkunnan suuhun. Esimerkiksi Girlsissä kaksi ilmoittajaa kertoo harrastavansa *cheerleaderia* (esim. G1/9), joka englanniksi tarkoittaa 'henkilöä, joka harrastaa cheerleadingia'. Sen sijaan viisi vuotta myöhemmin Systerissä osataan jo kertoa harrastukseksi joko *cheerleading* (S1/14) tai *cheer-tanssi* (S4/17).

Eryityisesti Girlsin ilmoittajat (f 16) kertovat harrastavansa *shoppailua* (esim. G1/10), joka tulee englannin sanasta *shopping*. Englannista on lainattu myös *hengailu* (f 9, esim. G9/11). Sana tarkoittaa 'ajan viettämistä' ja 'oleskelua' (KS 2019 s.v. *hengailu*). *Eläinfriikki* (S5/1) tai *muotifriikki* (esim. S5/13) ovat eläimien tai muodin ihailijoita tai innokkaita harrastajia (KS 2019 s.v. *friikki*). Substantiivien lisäksi adjektiiveja voidaan lainata, esimerkiksi sana *kingi* (G8/7, engl. *king* l. 'kuningas'). Partikkeli *anteeksi* on englannista lainattuna *sori* (S5/1, engl. *sorry*). Adjektiivia *crazy* (esim. G2/10) käyttäneet eivät ole

mukauttaneet sanaa mitenkään suomalaiseen ääntämisasuun. Myös muita lainanantajakieliä on kuin englanti. Esimerkiksi ruotsin vaikutusta on *leffa* (G8/7), joka tulee sanoista *levande bilder* eli 'elävät kuvat'.

Kirjeenvaihtoilmoituksissa näkyy uusien viestintäkanavien tuleminen. Esimerkiksi *meilaaminen* ja *mailaaminen* (engl. *mailing*) sekä *mesettäminen* (engl. *Messenger* eli sovellus, jossa vaihdetaan viestejä) nousevat vaihtoehtoisiksi tavoiksi olla yhteydessä *meilinvaihtokamuun* (S3/16), *mailikamuun* (G8/1) ja *meseckamuun* (G13/4). *Swappailua* (G4/14) harrastava ilmoittaja tekee erilaisia koristeltuja vihkoja, joita vaihdetaan postitse. Sana tulee englannin sanasta *swapping*, joka tarkoittaa vaihtamista. *Netissä surffailua* (G6/7) harrastava ilmoittaja viettää aikaansa internetissä. Urheilusanastoon kuuluvat *futis* (esim. G5/11, engl. *football*) ja *skeittaus* (G10/4, engl. *skating*). Toisenlaisesta harrastamisesta kertovat *bailaaminen* (G4/12) ja *biletys* (G7/4), joiden lainanantajana on luultavasti espanjan tanssimista tarkoittava verbi *bailar*. Harrastamisen lisäksi voidaan tykätä jostain, eli esimerkiksi *fanittaa* (S2/1, engl. kielen sana *fan*, 'ihailija', josta johdettu verbi johtimella -ttAA) tai *digata* (G8/7). Slangisana *digata* voi tulla ruotsin slangisanasta *digga* tai englannin slangisanasta *dig*.

Lainamalla saadut sanat voivat muuttua myös yleiskielisiksi, ja joskus vierasperäinen sana voi jopa vakiintua suomenkielisen vastineen sijasta. Esimerkiksi sana *fani* on neutraali ja omaperäinen sana *ihailija* kuulostaa viralliselta tai keinotekoiselta. (Jarva & Nurmi 2006: 20.) *Heppafani* (G5/13) puolestaan kuulostaa luontevammalta kuin *hevosten ihailija*. Fanituksesta voi kertoa myös siten, että *ollaan hulluna* (esim. G2/9) johonkin. Erilaisia hullutuksen aiheita riittää, sillä kirjeenvaihtoilmoituksista löytyy esimerkiksi *eläinhullu* (S2/7), *espressekaakaohullu* (S2/8), *Lortsi-hullu* (G10/2) ja *Japsihullu* (S1/16). *Olla hulluna* tarkoittaa 'mielettömästi innostunut jostakin' tai 'ihastunut tai rakastunut johonkin' (KS 2019 s.v. *hulluna*). Näin sillä on samantapainen merkitys kuin sanalla *friikki*. Ilmoittaja voi myös kuvailla itseään adjektiivilla *hullu* (esim. G8/7), *sego* (G8/3) ja *seko* (esim. G12/5), jolloin *hulluus* ja *sekopäisyys* nähdään ilmeisesti myönteisinä ominaisuuksina. Ilmoittaja voi myös harrastaa *sekoilua* (esim. G4/9) tai *revetä pikkujutuista* (S2/4). *Sekoilu* tarkoittaa arkisessa kielenkäytössä esimerkiksi 'hölmöyksien tekemistä' ja 'sekapäisesti käyttäytymistä'. Sen sijaan slangisanana sen merkitys on 'hullutella' tai 'juhlia' (KS 2019 s.v. *sekoilla*). *Pikkujutuista repeäminen* tarkoittaa muun muassa 'nauramaan purskahtamista' (KS 2019 s.v. *revetä*).

Kirjeenvaihtoilmoituksissa on myös hellitteleviä sanoja, kuten *kisu* (S4/1). *Hepo*

(S1/6) on puolestaan Kielitoimiston sanakirjan (2019: s.v. *hepo*, *heppa*, *elukka*) mukaan ylätyylinen ilmaus, *heppa* (esim. G5/13) lastenkielinen ja *elukka* (G12/6) arkinen. Slangijohdos voidaan muodostaa siten, että yleiskielisen sanan vartaloa lyhennetään, ja siihen lisätään päätteeksi esimerkiksi *-Ari*, *-is* tai *kkA* (Jarva & Nurmi 2006: 19). Näin esimerkiksi *elukka* olisi slangijohdos. Myös usein käytetyt yleiskielen sanat saavat näitä päätteitä, kuten *lemppari* (esim. G10/3), *kuvis* (G12/1) ja *koris* (S5/17). *-is*-päätteellä on johdettu myös *kovis* (G6/6), joka on luonteenpiirre, jota ilmoittaja eivä vastaajaltaan halua. Muita ei-toivottuja luonteenpiirteitä ovat esimerkiksi *nössö* (G6/6), *kympin oppilas* (G10/1) ja *open lellikki* (G10/1). Ennen nykyisten äänentoistolaitteiden tuloa kasetteja ja cd:itä kuunneltiin *mankassa* (G1/10), joka on muodostettu sanasta *magnetofoni* *-kkA*-päätteen avulla.

Ilmoituksissa käytetään vahvistussanojen *tosi* ja *hyvin* lisäksi myös arkityylyisiä vahvistussanoja. Ilmoitukseen vastaavan ei esimerkiksi tarvitse kirjoittaa *kauhean pitkiä kirjeitä* (G9/8). Uusia vahvistussanoja muodostetaan jatkuvasti lisää, sillä käytön myötä vanhat sanat kuluvat, eivätkä toimi enää tyydyttävästi korostavassa tehtävässään. Luultavasti samasta syystä myös mahdollisesti liian neutraalilta kuulostavan sanan *paljon* käyttämisen sijaan ilmoittaja voi esimerkiksi tykätä *mielettömästi* (G10/3) tai *sairaasti* (G1/14) ja haluta, kaivata tai tarvita *kipeästi* (G11/3, G2/8 ja G12/5).

Joidenkin ilmoitusten itsen esittelyn yhteydessä sanaa *yksi* käytetään substantiivin edellä artikkelinomaisesti, esimerkiksi *täällä olisi yksi 11-vuotias tyttö* (G1/1), *tässä olisi yks 8-v. tyyppi* (S4/1) ja *yksi 11-vuotias tytsy etsii* (S5/2). Tällöin kyse voisi olla englannin kielen vaikutuksesta. Englannissa substantiiveja edeltää yleensä määräinen tai epämääräinen artikkeli (*the dog*, *a cat*). Sana *yksi* saa ilmoituksissa epämääräisen artikkelin tehtävän, kun lukijalle esitellään hänelle entuudestaan tuntematon henkilö. Vastaavasti määräisenä artikkelina toimii pronomini *tämä*, esimerkiksi *tän mimmin harrastuksiin kuuluu – –* (G9/3) ja *tää tyttö on kohta 14-vuotias* (G11/8).

Nuoret keksivät ahkerasti uusia sanoja. Omassa viiteryhmässä voidaan käyttää sellaista sanastoa, jota muut eivät ymmärrä, ja tämä lisää ryhmän yhteenkuuluvuuden tunnetta. Uusia sanoja voidaan luoda tarpeen mukaan esimerkiksi vanhoja sanoja muokkaamalla tai lainaamalla vieraista kielistä. Yleiskielisiä sanoja voi käyttää sellaisissa yhteyksissä, missä niitä ei ole totuttu näkemään. Sanojen ei siis tarvitse olla uusia, vaan uusi käyttökonteksti ja merkitystehtävä saavat ne kuulostamaan tuoreilta. Tästä voisivat olla esimerkkinä erilaiset vastaamiskehotuksissa käytetyt verbit, kuten *tärpätä* (S5/11) ja *napata*

(S5/14). *Tärpätä* tarkoittaa yleiskielessä 'kalan tarttumista onkeen' (KS 2019 s.v. *tärpätä*), mutta arkikielessä 'onnistamista' ja 'hyvän tuurin käymistä.' *Napata* tarkoittaa puolestaan esimerkiksi 'sieppaamista' ja 'kaappaamista' (KS 2019 s.v. *napata*), mutta arkikielessä 'innostumista' tai 'jonkin huvittamista'. Uusiakin verbejä voidaan käyttää tässä merkityksessä, ja lauseyhteydestä selviää, mistä on kyse: *Jos kilahti, kolahti tai räjähti, niin kirjoita* (S4/18)!

Alkuperäisestä konkreettisesta merkityksestään poikkeavassa yhteydessä käytetään myös verbiä *homehtua* (esim. G1/2). Esimerkiksi lauseessa *ilmoitus ei homehdu* (G10/5) tarkoittaa *homehtua* kuvaannollisesti vanhenemista. Myöskään *kuva olisi nasta* (G5/15) ei ole tulkittavissa sanan *nasta* konkreettisessa merkityksessä, vaan adjektiivina, joka tarkoittaa 'mukavaa' ja 'kivaa' (KS 2019 s.v. *nasta*). Kuva voi olla myös *ok* (G7/2) tai *jees* (esim. G8/3), jotka molemmat on lainattu englannin kielestä (*OK, yes*).

Kirjeenvaihtoilmoituksissa käytetään välimerkkejä ja isoja alkukirjaimia suhteellisen huolellisesti. Jonkin verran ilmoituksissa esiintyy pilkkuvirheitä. Käskyjen ja kehotusten, kuten *Jos kiinnosti, niin kirjoita!* (S3/11), lisäksi huutomerkkiä voidaan käyttää myös muissa, ilmeisesti huudahduksiksi tai muuten painokkaiksi tarkoitetuissa lausahduksissa: *Olen eläinrakas!* (G1/12) ja *Olen Lortsi-hullu!* (G10/2). Asiatyyliin kuulumattomasti voidaan käyttää esimerkiksi kolme huutomerkkiä peräkkäin (ks. esimerkit [321] ja [322]). Joissain ilmoituksissa huutomerkkiä käytetään melkein jokaiseen virkkeen perässä, jolloin huutomerkki alkaa menettää huomioarvoaan (ks. esimerkki [323]). Kuusi Systerin kirjoittajaa käyttää kysymysmerkin ja huutomerkkin yhdistelmää (ks. esimerkit [324] ja [325]). Tällaiset tunnesävyiset ihmettelyt sijoittuvat yleensä jälkikirjoitusosioon, joissa on ylipäätään paljon pelkkiä huutomerkillisiä virkkeitä.

321) PS. 100% vastaus kaikille!!! (G1/12)

322) Toivottavasti tykkää jutella pojista, koska itse olen hulluna poikiin!!! (G4/15)

323) Olen tällainen v. 1997 syntynyt tyttö, joka kaipaa kirjekamuja! Saisit olla noin 10–13-vuotias! Mä tykkään musiikista tosi paljon! (S1/10)

324) PS Kuva mukaan heti ekaan kirjeeseen?!? (S2/8)

325) PPS Ethän ole mikään tylsimys?! (S2/1)

Kolmea perättäistä pistettä käytetään sekä Girlsin että Systerin ilmoituksissa. Yleensä kolmella pisteellä tarkoitetaan, että ilmaus tai ajatus jää kesken. Esimerkissä (326) on luotu dramaattinen tauko kolmen pisteen avulla. Toisissa ilmoituksissa kolmea pistettä saatetaan käyttää lauseen lopussa, vaikka ajatus ei varsinaisesti niissä jää ilmaan (ks. esimerkit [327] ja [328]). Huutomerkkien tapaan liiallinen kolmen pisteen käyttö samassa ilmoituksessa voi

viedä merkin huomioarvon (ks. esimerkki [329]). Peräti kymmenen ilmoittajaa käyttää kolmea pistettä erilaisten luetteloiden lopussa, useimmiten ilmoittajan musiikkimakuun kuuluvien yhtyeiden luettelemisen jälkeen (ks. esimerkki [330]). Kolmea pistettä voidaan käyttää, vaikka luettelo loppuisi jo sanoihin *ja niin edelleen* (ks. esimerkki [331]).

326) Täällä olisi crazy, huumorintajuinen, luotettava hiphoppia tanssiva, kirjoja lukeva, paljon musaa kuunteleva, mukava ja... ehkä tuleva kirjekaverisi. (G2/10)

327) Etin k-ystei... (G1/12)

328) Saisit digata Orlando Bloomista... (G8/7)

329) Täällä olis 11-w. tyttö vailla kirjekamua... – – Jos kiinnostaa pätäkääkään, niin etsi paperi ja lähetä kirje... No Daa...

330) Musiikkimakuuni kuuluu The Rasmus, Nightwish, Hanna Pakarinen... (G1/13)

331) Musamakuni: Uniklubi, Royal Family jne... (G2/1)

Muuta asiatyylisiä poikkeavaa merkkien käyttöä esiintyy muutamassa Systerin ilmoituksessa, joissa käytetään +-merkkiä *j a* tai *sekä*-sanana tilalla (ks. esimerkki [332]). Kaarisulkeita puolestaan käytetään yleensä esimerkiksi lisähuomautukseen, täsmennykseen tai vaihtoehdon ilmaisemiseen. Monesti kaarisulkeita ei tarvittaisi, jos kirjoittaja suunnittelisi tekstin tai muokkaisi sitä ensimmäisen version kirjoitettuaan. Epävirallisessa tyyllisessä tekstin muokkaamisen sijaan sulkeisiin saatetaan jättää vähemmän tärkeitä asioita, jotka toimivat ikään kuin sivuhuomautuksena pääasialle (ks. esimerkit [333]–[335]).

332) Harrastan voimistelua ja uintia + kavereiden kanssa oleskelua. (S1/15)

333) Harrastan kuntosalilla käyntiä (meidän koululla on oma kuntosali). (S5/21)

334) Harrastan Mix Dancea (semmosta on TOSI kivaa tanssia). (S5/8)

335) Harrastan kokkailua (kokkikerhossa) ja ratsastelen silloin tällöin. (S4/19)

Enkvistin (1975: 11–13) mukaan tekstin kontekstuaalinen hyväksyttävyys tarkoittaa jonkin ilmaisun soveltumista kontekstiin. Tekstin konteksti ja viestintään osallistuvien henkilöiden yhteiset oletukset ja tieto vaikuttavat yhdessä tekstin soveltuvuuteen (mts. 16). Lukijoilla ja kirjoittajilla on tiettyjä käsityksiä kirjeenvaihtoilmoituksista, ja nämä vaikuttavat ilmoitusten kirjoitus- ja lukutapaan. Kirjeenvaihtoilmoitusten teksti on yleisesti ottaen siistiä yleiskieltä, vaikka sekä Girlsissä että Systerissä käytetään jonkin verran arkikielisiä ilmauksia. Myös jotkin kirjeenvaihtoilmoituksissa käytetyt ilmaukset, tyylit tai asiasisällöt eivät välttämättä soveltuisi toisenlaiseen ilmoitukseen, mutta kirjeenvaihtoilmoituksessa ne ovat hyväksyttävissä. Arkikielisyudet tekstissä eivät välttämättä ole kirjoittajan lipsahduksia asiatyylisestä yleiskielestä, vaan ne voivat olla myös erilaisten

ilmaisukeinojen käyttöä ja tyyllivalintoja. Prestiisistä poikkeavalla kielenkäytöllä voidaan osoittaa kuulumista johonkin tiettyyn ryhmään. Esimerkiksi tietynlaisen sanaston käyttö kirjeenvaihtoilmoituksissa voi osoittaa ilmoittajan kuulumista nuorten ikäryhmään.

3.7. Lauseiden kytkemisestä

Tekstin lauseet ja virkkeet yhdistetään toisiinsa erilaisten tekstin pinnalla tapahtuvien kytkentöjen avulla, esimerkiksi rinnastamalla, alistamalla ja upottamalla. Nämä kytkennät voivat olla tunnusmerkillisiä tai tunnusmerkittömiä. Konnektorit, erityisesti konjunktiot, ovat suljettu luokka, kun taas konnektiiveihin kuuluvat ne kaikki erilaiset ilmaisut, joita voidaan käyttää lauseiden ja virkkeiden kytkennässä. Tekstin pintarakennetta kuvailtaessa voidaan erottaa ainakin viisi eri virketyyppiä: yksinkertainen, alistussidoksinen, rinnastussidoksinen, elliptinen ja löyhäliitoksinen virke. (Enkvist 1974: 89–92.)

Kirjeenvaihtoilmoituksissa esiintyy kaikkia näitä viittä virketyyppiä. Yksinkertaiseen virkkeeseen sisältyy yksi yksinkertainen lause (ks. esimerkki [336]). Alistussidoksiseen virkkeeseen kuuluu yksi päälause ja vähintään yksi alisteinen lause (ks. esimerkki [337]). Rinnastussidoksisessa virkkeessä on vähintään kaksi yksinkertaista tai alistussidoksista lausetta (ks. esimerkit [338] ja [339]). Rinnastussidoksisessa virkkeessä ei ole käytetty elliptisiä poistoja. Sen sijaan elliptisessä virkkeessä jokin yhteinen jäsen on poistettu rinnasteisista lauseista, esimerkiksi *Kirjoitat pitkiä kirjeitä ja usein* (G6/7). Tässä tapauksessa voidaan ajatella predikaatioiden olevan *kirjoitat pitkiä kirjeitä* ja *kirjoitat usein*, jolloin jälkimmäisestä lauseesta on elliptisen poiston avulla tippunut pois verbi *kirjoittaa*. Kirjeenvaihtoilmoituksissa elliptisten virkkeiden käyttö on vähäisempää kuin muiden virketyyppien. Löyhäliitoksisessa virkkeessä yhteen on koottu itsenäisiä jaksoja ilman konjunktiota (ks. esimerkki [340]).

336) Olen 10 wee tyttö Jyväskylästä. (S5/13)

337) Jos olet hauska ja iloinen, kirjoittele! (G13/6)

338) Toivon, että voin jutella kaikesta kanssasi ja ettet valehtelisi. (G9/8)

339) Pidän eläimistä ja meillä on kissa. (S2/13)

340) Kuva olis kiva, vastaan noin neljälle mielenkiintoiselle. (G2/7)

Tekstiin sisältyvien predikaatioiden välillä vallitsee erilaisia semanttisia suhteita. Näitä kytkennän tyyppejä ovat esimerkiksi additiivinen, temporaalinen, kausaalinen,

konditionaalinen ja adversatiivinen liitos. Semanttisesti samankaltaiset liitokset voivat ulkoisesti näyttää erilaisilta, ja niitä voi esiintyä tekstin eri tasoilla. Additiivinen liitos lisää tietoa kumuloivasti. Rinnastuskonjunktion ja erityisesti *ja*-sanon käyttö kieliin monesti additiivisesta liitoksesta lause- ja predikaatiotasolla. Jos tietoa todella lisätään, niin tekstin merkitys ei muutu, vaikka additiivisen liitoksen jäsenten järjestystä muuttaisi. Virkkeiden välillä additiiviseen liitokseen ei välttämättä liity erityisiä tunnusmerkkejä. Lukija voi tulkita tekstin liitokset additiivisiksi yhteisviitteisyyden ja pragmaattisten suhteiden perusteella. (Enkvist 1974: 94–101.)

Kirjeenvaihtoilmoitukset ovat päälausepainotteisia, ja monet niiden lauseiden väliset liitokset ovat additiivisia ja virkkeiden välisiä. Rajoittuneeseen koodiin kuuluu, että teksti on suhteellisen yksinkertaista lauseenmuodostuksen näkökulmasta. Ilmoitusten merkitys ei muuttuisi, vaikka lauseiden ja osioiden välistä järjestystä muuttaisi. Esimerkiksi virkkeen *Harrastan kokkailua (kokkikerhossa) ja ratsastelen silloin tällöin* (S4/19) voisi sanoa merkityksen kummemmin muuttumatta myös *Ratsastelen silloin tällöin, ja harrastan kokkailua*. Virkkeidenväliset liitokset ovat havaittavissa esimerkiksi yhteisviitteisyydestä. Ilmoituksissa lueteltavat seikat kerääntyvät tiettyjen tekijöiden, *minän* ja *sinän* ympärille. *Minä* tai *sinä* ovat konnektiiveja eri lauseiden välillä. Jokainen lisäys itsestä kerrontaan tai toisen kuvailuun lisää semanttista informaatiota.

Toinen semanttisen kytkennän tyyppi on temporaalinen liitos. Sen avulla voidaan ilmaista predikaatioiden ajallisia suhteita. Predikaatioiden ajalliset suhteet toisiinsa ja esityshetkeen ilmenevät esimerkiksi konjunktiosta, verbin aspektista ja aikamuodosta sekä objektin sijasta. Absoluuttisen ilmauksen avulla voidaan ilmaista esityshetkestä riippumattomia aikasuhteita, esimerkiksi *Olen syntynyt 28. päivä helmikuuta 1979*. Tekstiviitteinen ajan ilmaus liittyy predikaation johonkin toiseen tekstin aikailmaukseen, esimerkiksi *Hän syntyi helmikuussa. Kahta kuukautta myöhemmin vietettiin nimiäisiä*. Tilanneviitteinen ajan ilmaus puolestaan viittaa esityshetkeen, esimerkiksi *Tulen kotiin ihan kohta*. Jotta ilmaus *ihan kohta* avautuisi, on kuulijan tiedettävä ilmauksen esittämishetki. (Enkvist 1974: 97–98.)

Kirjeenvaihtoilmoituksissa vallitsee suurimmaksi osaksi nykyhetki, eikä menneeseen tai tulevaan viitata temporaalisilla liitoksilla kovinkaan usein. Poikkeuksen tähän tekevät iän ilmaisut, joissa viitataan menneeseen ja joihin liittyy syntymävuosi (ks. esimerkki [341]). Nämä absoluuttiset ilmaukset ovat kirjeenvaihtoilmoituksen kirjoitushetkestä tai lukuhetkestä

riippumattomia. Yksittäisiä tilanneviitteisiä ajan ilmauksia kirjeenvaihtoilmoituksissa esiintyy myös (ks. esimerkki [342]). Lukijan on tiedettävä, milloin ilmoitus on julkaistu tai jopa kirjoitettu, jotta hän saa selville, mitä tarkoittaa *pian*.

341) Olen 1991 syntynyt tyttö Turusta (G10/13)

342) Muutan itse pian Tampereelle (S2/12)

Kolmas semanttisen kytkennän tyyppi on kausaalinen liitos. Predikaatioiden syy- ja seuraussuhteisiin liittyvät liitokset ovat kausaalisia. (Enkvist 1974: 98–99.) Kausaalisia liitoksia esiintyy kirjeenvaihtoilmoituksissa jonkin verran. Esimerkissä (343) on kausaalinen suhde vastaamisen ja lisää kertomisen välillä. Esimerkissä (344) tekemisen puute aiheuttaa uusien kirjekavereiden hakemisen. Välillä kausaalista suhdetta ei merkitä ulkoisesti konjunktioilla, vaan predikaatioiden syy- ja seuraussuhteet ovat pääteltävissä semanttisella tasolla ja esimerkiksi lauseiden keskinäisen järjestyksen perusteella. Esimerkin (345) virke voitaisiin rakentaa uudestaan kausaalisuutta korostavaan muotoon *Olen ilman kirjeenvaihtoystävää, ja siksi etsin 11–12-vuotiasta kaveria*. Kausaalisen lauseliiton alalaji on konditionaalinen, ehtoa ilmaiseva liitos (Enkvist 1974: 99). Esimerkin (346) virkkeen ensimmäinen osa esittää ehdon, jonka toteutuessa seuraavan lauseen asiantila on mahdollinen.

343) Kerron kummastakin enemmän, kun vastaat (S2/10)

344) Mulla alkaa olla tekemisen puutetta, joten kaipaisin uusia kirjekavereita (G8/3)

345) Täällä olis 11-vuotias tyttö ilman k-kamua. Etsin 11–12-vuotiasta kamua (S5/10)

346) Jos nappas, raapusta kuoreen: – – (S5/10)

Neljäs semanttisen kytkennän tyyppi on adversatiivinen liitos. Adversatiiviset liitokset ilmaisevat puhujan asenteita ja ennakkoluuloja. Puhuja ajattelee adversatiivisesti yhdistämiinsä predikaatioihin liittyvän vastakohtaisuutta. (Enkvist 1974: 101.) Adversatiiviliitokset kontrastoivat joko kaksi eri entiteettiä ominaisuuksiensa suhteen tai saman entiteetin ominaisuudet (VISK 2019 § 1102). Esimerkissä (347) ilmoittaja vertailee tärkeänä ja ei-tärkeänä pitämiään asioita *mutta*-konnektorin avulla. Esimerkin (348) virke on kirjeenvaihtoilmoituksissa tyypillinen tapaus, jossa ilmoittaja kertoo kuvaan liittämistään ominaisuuksista.

347) Minusta ei ole välttämättä tärkeää, oletko samanlainen kuin mä, mutta se että olis paljon puhuttavaa olis tärkeää, ja se, että ei tulis mollaustuttuja. (S5/10)

348) Kuva olis kiva, mutta ei pakollinen. (S4/10)

Semanttisen kytkennän tyypeistä kirjeenvaihtoilmoituksissa esiintyy paljon myös disjunkttiivisia liitoksia, jotka ilmaisevat vaihtoehtoa. Disjunkttiivista liitosta merkitsee yleisimmin konjunktio *tai* (Enkvist 1974: 102). Spesifioivat liitokset ja esimerkkiliitokset ovat puolestaan liitoksia, joissa virke tai lause selittää lähemmin jotakin saman tekstin toista virkettä tai lausetta (Enkvist 1974: 103). Esimerkissä (349) on kirjeenvaihtoilmoituksissa usein esiintyvä disjunkttiivinen liitos, jossa kerrotaan asioita, joilla ei ole väliä ilmoittajan näkökulmasta. Esimerkissä (350) kaksi jälkimmäistä lausetta ovat suhteessa ensimmäiseen virkkeeseen spesifioivan liitoksen kautta. *Sinä voisit olla 8–11-vuotias* -lause kuvaa halutunlaisen pikkusiskon ikää, ja *itselläni ei ole pikkusisko* -lause kertoo syyn pikkusiskon kaipaamiselle.

349) Harrastuksillasi tai musamaullasi ei ole väliä. (S4/10)

350) Olen tällainen 13-vuotias tyttö, joka kaipaisi pikkusisko. *Sinä voisit olla 8-11-vuotias*. *Itselläni ei ole pikkusisko*. (S2/10)

Kirjeenvaihtoilmoituksissa esiintyy monenlaisia semanttisia liitoksia. Erityisesti additiiviset liitokset ovat tärkeitä, sillä koko kirjeenvaihtoilmoitus rakentuu *minän* ja *sinän* kuvailun ympärille. *Minän* ja *sinän* kuvailussa lisätään tietoa näiden entiteettien ympärille, jolloin niistä muodostuvat omat tekstijaksonsa. Toisaalta tärkeä on myös kausaalinen liitos, sillä *sinän* kuvailun tarkoituksena on kertoa lukijalle, että jos hän täyttää tietyt kriteerit, hänen toivotaan vastaavan ilmoittajalle. Vastaavasti voidaan myös ajatella, että jos ilmoituksessa kuvailtu *minä* alkaa kiinnostaa tarpeeksi ilmoituksen lukijaa, tämän toivotaan vastaavan ilmoitukseen.

4. LOPPUKATSAUS

Valitsin kirjeenvaihtopalstat tutkimuskohteekseni, sillä niistä ei ollut löydettävissä aikaisempaa tutkimusta. Sen sijaan muita ilmoitustyypppejä, kuten kontakti-ilmoituksia, kuolinilmoituksia ja tutkielmantekijöiden ilmoituksia on tutkittu. Tutkimuksessani tarkastelin nuorten kirjeenvaihtoilmoituksia sekä kokonaisina teksteinä että jaksoissa. Halusin selvittää, millainen on kirjeenvaihtoilmoitus tekstilajina. Tutkin ilmoitusten kielellisiä ominaispiirteitä ja konventioita.

Tutkimusta varten keräsin aineistot kahdesta eri nuorten tyttöjen lehdestä, Girlsistä ja Systeristä. Girlsin aineisto käsittää kirjeenvaihtopalstat vuoden 2005 lehdistä ja Systerin aineisto kirjeenvaihtopalstat vuoden 2010 viidestä ensimmäisestä lehdestä. Eri vuosilta kerätyn aineiston tarkoituksena oli katsoa, onko tilanne yhä sama vai onko se jollain tavalla muuttunut. Lehtien sisältö on samantyylistä, ja kummankin lehden ensisijaiseen kohderyhmään kuuluvat nuoret, esiteini-ikäiset tai teini-ikäiset, tytöt. Kirjeenvaihto harrastuksena on sukupuolittunutta, ja se mielletään ensisijaisesti tyttöjen harrastukseksi. Kirjeenvaihtoilmoituksia on yleensä vain tyttöjenlehdissä, ja suurin osa ilmoittajista on tyttöjä. Poikia haetaan tutkimissani ilmoituksissa aktiivisesti kirjeenvaihtoseuraksi, joten kirjeenvaihtoa harrastavaa poikaa ei katsota kieroon, mutta pojille kynnyksensä laittaa oma ilmoitus tyttöjenlehden voi olla korkea.

Tutkimuksessani käytin apuna tekstilingvistiikan käsitteitä. Tekstilingvistiikka tarkastelee muun muassa sellaisia tekstin jaksoja, jotka ovat lausetta ja virkettä laajempia, sekä tekstin viittaussuhteita. Kirjeenvaihtoilmoituksia yhdistää niiden rakenteellinen toistuvuus. Ilmoituksista on löydettävissä viisi erilaista tekstijaksoa: tervehdys, itsen kuvailu, puhuteltavan kuvailu, vastaamispyyntö osoitteineen (Girlsin ilmoitukset) tai nimimerkkeineen (Systerin ilmoitukset) ja jälkikirjoitus. Tekstijaksoista tervehdys, vastaamispyyntö osoitteineen tai nimimerkkeineen sekä jälkikirjoitus ovat ulkoisesti staattisia, eli ne pysyvät ilmoituksissa samassa kohdassa. Ainoastaan jälkikirjoitus on valinnainen tekstijakso, joka ei esiinny jokaisessa ilmoituksessa.

Lehdissä palstan toimitus päättää ilmoitusten muotoilusta, ja suurimmaksi osaksi ilmoitusten ulkoasu on yhtenäinen. Osa tekstijaksoista erottuu leipätekstistä muotoilunsa ja sijoittelunsa vuoksi. Erityisesti tervehdykset, jälkikirjoitukset ja Systerin nimimerkit kiinnittävät huomiota visuaalisesti. Varsinkin tervehdyksissä ja nimimerkeissä käytetään

erilaisia typografisia keinoja lukijan huomion kiinnittämiseen. Jälkikirjoituksessa puolestaan saatetaan mainita syystä tai toisesta tärkeitä ja esille nostettavia asioita.

Semanttisen informaation määrä eri tekstijaksoissa vaihtelee. Itsen ja puhuteltavan kuvailun tekstijaksot muodostavat ilmoituksen leipätekstin, ja ne sijaitsevat yleensä tervehdyksen ja vastaamispyynnön välissä. Itsen ja puhuteltavan kuvailua voi kuitenkin löytyä myös muihin tekstijaksoihin limittyneenä, eli tervehdyksestä, vastaamispyynnöstä, jälkikirjoituksesta ja jopa nimimerkistä. Kirjeenvaihtoilmoitusten tekstijaksojen pituus voi vaihdella tervehdyksen yhdestä sanasta itsestä kertomisen monivirkkeiseen tekstijaksoon. Toisaalta taas yhteen virkkeeseen voi mahtua useita tekstijaksoja.

Teksti jäsenyy semanttisesti *minän* ja *sinän* kuvailun ympärille. Jos näiden kahden entiteetin tarpeet ja halu kohtaavat, voi syntyä toimiva kirjeenvaihtosuhte. Kirjeenvaihtoilmoitus on osaltaan kuin pieni markkinointi-ilmoitus, jossa itseä tuodaan esille. Ilmoitusten aktiivisen toimijan rooli vaihtelee. Välillä tekstin *minä* on aktiivinen toimija, joka haluaa ja määrittelee haluamaansa kirjeenvaihtoseuraa, välillä taas *minän* aktiivisuutta häivytetään taustalle viittaamalla itseän esimerkiksi kolmannessa persoonassa. Itsen kuvailun tekstijakso on ilmoituksissa tyypillisesti kaikista pisin. *Sinä* on läsnä näkyvänä ja implisiittisesti. Lukijaa puhutellaan, mutta tämä *sinä* ei ole kukaan määrähenkilö, eli tarkka viittauskohde puuttuu toistaiseksi. Lukija voi siten itse päättää, sopiiko hän ilmoittajan asettamaan *sinän* rooliin vai ei. Lukijaa voidaan puhutella joko yksikön toisessa persoonassa tai kollektiivisesti ryhmänä. Myös *minän* kuvailussa *sinä* on näkymättömänä tarkkailijana läsnä. Tämä makutuomari valitsee ilmoituksista ne, joihin hän haluaa vastata.

Kirjeenvaihtoilmoitukset muodostavat oman tekstilajinsa, jonka konventiot ja normit sisäistänyt ilmoittaja ottaa huomioon kirjeenvaihtoilmoitusta laatiessaan. Ilmoituksissa on tyypillistä sekä ulkoiseen että sisällölliseen kaavaan mukautuminen. Suosittua ovat esimerkiksi harrastuksista, musiikkimausta ja muista mieltymyksistä kertovat pitkätkin luettelot sekä erilaiset konventionaalituneet lausahdukset. Ilmoitukset ovat nuorten kirjallisen asioimistyylin harjoittelua, ja ilmoituksissa näkyvä tyyli voi olla hieman rosoista. Vakiintuneet tavat ilmaista asioita opitaan mallista, eli lukemalla muita kirjeenvaihtoilmoituksia.

Kirjeenvaihtoilmoitukset ovat sekä lauseenmuodostukseltaan että sanavarastoltaan rajoittuneen koodin mukaisia eli suhteellisen yksinkertaisia ja helppotajuisia. Kehittyneen koodin mukaista persoonallisuutta tai yksilöllisiä eroja näkyy ilmoituksissa vähemmän.

Kirjeenvaihtoilmoitukset sijoittuvat toisteisen ja hajeisen tekstin ääripäiden välillä lähemmäs toisteisuutta. Toisteinen teksti on ennustettavaa ja totunnaista, mutta myös helposti uloskoodattavaa.

Vaikka ilmoitukset ovat nuorten toisille nuorille kirjoittamia, käytetään ilmoituksissa suurimmaksi osaksi siistiä yleiskieltä. Yleiskielisyyteen kannustaa ilmoitusten julkaisuympäristö painetussa lehdessä. Ilmoitusten kielenkäyttö on hyväntuulista ja leikittelevää. Ilmoituksista kuitenkin paistaa läpi tietynlainen tajunnanvirtamaisuus, jossa asioita kirjoitetaan peräkkäin siinä järjestyksessä kuin ne tulevat mieleen, ja varsinaisesta ilmoituksesta unohtuneet seikat sysätään jälkikirjoitukseen. Tällä ei varmastikaan kuitenkaan ole merkitystä ilmoitusten lukijoille, vaan he saattavat kiinnittää enemmän huomiota ilmoituksen sisältöön.

Girlsin ja Systerin ilmoitusten kielenkäytössä on jonkin verran eroa. Esimerkiksi Systerissä käytetään enemmän puhekielistä loppuheittoa, mutta muuten arkikielisyys jakautuvat suhteellisen tasaisesti Girlsin ja Systerin kesken. Sanastollisesti eroavat ilmoitusten itseen liitetyt adjektiivit, jotka ovat Girlsissä epäsovinnaisempia kuin Systerissä ja korostavat esimerkiksi villiyyttä ja hulluttelua. Tätä eroa saattaa selittää eri lehtien ilmoittajien ikäero. Girlsissä on lisäksi huomattavasti enemmän vieraskielisiä tervehdyksiä kuin Systerissä.

Sen sijaan suuria eroja, jotka johtuisivat julkaisuajankohdan välisestä erosta, ei Girlsin ja Systerin ilmoituksista löydy. Systerissä haetaan hieman enemmän seuraa sähköpostikirjeenvaihtoon ja Messenger-viestin vaihtoon kuin Girlsissä, mikä kertoo näiden viestintävälineiden suosion kasvusta. Ilmoitusten rakenne on pysynyt suurin piirtein samanlaisena tekstijaksojen osalta. Systerissä jälkikirjoitus on kuitenkin suosittu tekstijakso kuin Girlsissä, ja Systerissä esiintyy paljon myös jälkikirjoituksen jälkikirjoituksia. Girlsissä on julkaistu ilmoittajan nimi ja osoite, mutta Systerissä on tietosuojasyistä siirrytty pelkän nimimerkin käyttämiseen. Silti tekstijakso, jossa annetaan yhteydenottokeino, on pysynyt samana.

Kirjeenvaihdon suosio harrastuksena on vähentynyt jo pitkään, ja lehtien kirjeenvaihtopalstojen määrä on ollut laskussa. Toisaalta kirjeenvaihto on viime aikoina myös nostanut päätään eräänlaisena retroharrastuksena. Kirjeenvaihtoilmoitusten laatiminen ja kirjeiden kirjoittaminen on varmasti hyödyllistä kirjoittamisharjoitusta nuorille, ja toki kirjeenvaihdossa on myös sosiaalinen puoli. Kirjeiden kirjoittaminen käsin harjoituttaa myös käsikirjoittamisen taitoa, joka on nykyään muuten huonontumassa. Kirjeenvaihto-

harrastuksen suosiolle tulevaisuudessa lupaa hyvää, että sen on mahdollista uusiutua ajan mukana ja käyttää hyväkseen esimerkiksi uusia sähköisiä kommunikaatiovälineitä.

Aineistona käytin vain samantyylisten lehtien kirjeenvaihtopalstoja. Voisi olettaa, että myös harrastuslehdissä, kuten hevoslehdissä, kirjeenvaihtoilmoitukset noudattelisivat samaa kaavaa ainakin tekstijaksojen suhteen. Sisällössä voisi mahdollisesti olla joitain eroja, ja ilmoituksista voisi löytyä erilaisia konventionaalistuneita sanontoja. Lisäksi aineistoni kirjoittajat ovat muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta tyttöjä, mikä saattaa vaikuttaa esimerkiksi ilmoituksissa käytettyyn sanastoon. Jotta saataisiin selvempi kuva kirjeenvaihtoilmoitusten muutoksista vuosien saatossa, voitaisiin aineiston aikajännettä pidentää ottamalla mukaan paljon vanhempia ja täysin tuoreita ilmoituksia.

Valitettavasti tässä tutkielmassa ei ollut mahdollista paneutua kaikkiin kirjeenvaihtoilmoituksista löytyviin mielenkiintoisiin seikkoihin. Tutkimusta aiheesta voisi lähteä laajentamaan moniin eri suuntiin. Haastatteleamalla kirjeenvaihtoilmoitusten laatijoita voitaisiin esimerkiksi selvittää, miten tietoisesti ilmoittajat tekevät kielellisiä tai rakenteellisia valintoja. Toisaalta olisi mielenkiintoista tietää, mihin kirjeenvaihtoilmoituksiin vastaajat kiinnittävät huomiota ja millä perusteella he valitsevat ilmoitukset, joihin he vastaavat. Myös julkaisu ympäristön vaikutusta kirjeenvaihtoilmoituksiin voisi tutkia tarkastelemalla esimerkiksi internetissä tai erilaisissa lehdissä, kuten harrastelehdissä, olevia kirjeenvaihtoilmoituksia.

LÄHTEET

- Dufva, Hannele 2005: *Vuoroin vieraisissa käydään*. – Pirkko Muikku-Werner (toim.), *Kielipoliisin käsikirja* s. 111–134. Vammala: Vammalan Kirjapaino Oy.
- Egmont Kustannus 2004: *Girls* – http://www.egmont-kustannus.fi/nayta_uutinen.phtml?id=183 17.4.2004
- Enkvist, Nils Erik 1975: *Tekstilingvistiikan peruskäsitteitä*. Helsinki: Gaudeamus.
- Fiske, John 2000: *Merkkien kieli. Johdatus viestinnän tutkimiseen*. Tampere: Vastapaino.
- Hakanen, Aimo 1997: *Nyky-suomen eksistentiaalilauseet*. – *Kielikello* 2/1997 – <https://www.kielikello.fi/-/nyky-suomen-eksistentiaalilauseet> 14.7.2019
- Hall, Stuart 1999: *Identiteetti*. Tampere: Vastapaino.
- Harsu, Sari 1997: *Kaipauksella muistaen. Aamulehden kuolinilmoitusten tekstiaineksen tarkastelua*. Pro gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopiston suomen kielen laitos.
- Heikkinen, Vesa & Mantila, Harri 2011: *Kielemme kohtalo*. Helsinki: Hakapaino Oy.
- Häkkinen, Kaisa 1997: *Mistä sanat tulevat. Suomalaista etymologiaa*. Tietolipas 117. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Iisa, Katariina, Kankaanpää, Salli & Piehl, Aino 1999: *Tekstintekijän käsikirja*. 3. painos. Jyväskylä: Gummerus.
- Jarva, Vesa & Nurmi, Timo (toim.) 2006: *Oikeeta suomee. Suomen puhekielen sanakirja*. Helsinki: Gummerus.
- Kalliokoski, Jyrki 2002: *Tekstianalyysi kriittisen lingvistiikan tyyliin*. – Opetusministeriö, *Kieli ja sen kielioipit. Opetuksen suuntaviivoja* s. 106–110. Helsinki: Painatuskeskus.
- Kielikello* 2/2016. *Kolme pistettä...* – <https://www.kielikello.fi/-/kolme-pistetta-> 13.7.2019
- Kielitoimiston ohjepankki. *Lyhenneluettelo*. – <http://www.kielitoimistonohjepankki.fi/ohje/364> 24.12.2019
- *Pronominit: eräs ja yksi*. – <http://www.kielitoimistonohjepankki.fi/haku/pronominit/ohje/562> 24.12.2019
- Kiviniemi, Eero 1982: *Rakkaan lapsen monet nimet. Suomalaisten etunimet ja nimenvaihtaminen*. Espoo: Weilin+Göös.
- Koivunen, Anu 1996: *Sorto*. – Anu Koivunen & Marianne Liljeström (toim.), *Avainsanat. 10 askelta feministiseen tutkimukseen* s. 77–110. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.
- Kosonen, Päivi 1996: *Subjekti*. – Anu Koivunen & Marianne Liljeström (toim.), *Avainsanat. 10 askelta feministiseen tutkimukseen* s. 179–206. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.
- Kotilainen, Lari & Varteva, Annukka 2005: *Mummonsuomi laajakaistalla*. Helsinki: WSOY.
- Kotimaisten kielten keskus 2019: *Pronominit: itse*. Kielitoimiston ohjepankki. – <http://www.kielitoimistonohjepankki.fi/haku/pronominit/ohje/564> 18.7.2019
- KS = *Kielitoimiston sanakirja* 2019. – <http://www.kielitoimistonsanakirja.fi> 19.7.2019
- Laakso, Ville & Östman, Jan-Ola (toim.) 1999: *Postikortti diskurssina*. Hämeenlinna: Korttien talo.
- Lappalainen, Hanna 2009: *Hei, moi ja huomenta. Tervehdykset kioskillä*. – Hanna Lappalainen & Liisa

- Raevaara (toim.), *Kieli kioskillä. Tutkimuksia kioskiasioinnin rutineista* s. 56–89. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Muikku-Werner, Pirkko 2005: ”Yhteiset ilot”. *Kontakteja nimimerkein*. – Vesa Heikkinen (toim.), *Tekstien arki. Tutkimuksia jokapäiväisiin merkityksiimme* s. 211–228. Helsinki: Gaudeamus.
- 2009: *Tositarkoituksella. Näkökulmia kontakti-ilmoituksiin*. Suomi 195. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Niemikorpi, Antero 1998: *Suurifrekvenssinen mies*. – Vesa Heikkinen, Harri Mantila & Markku Varis (toim.), *Tuppisuinen mies. Kirjoitelmia sukupuolesta, kielestä ja kulttuurista* s. 32–48. Tietolipas 154. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- NS = *Nyky-suomen sanakirja I*. Porvoo: WSOY 1951–2002.
- Nuolijärvi, Pirkko 1988: *Sukupuoli kielellisen tuotoksen muovaajana*. – Lea Laitinen (toim.), *Isosuinen nainen* s. 73–91. Helsinki: Yliopistopaino.
- Paunonen, Heikki & Paunonen, Marjatta 2000: *Tsennaaks Stadii, bonjaaks slangii. Stadin slangin suursanakirja*. Helsinki: WSOY.
- Paunonen, Heikki 2006: *Synonymia Helsingin slangissa*. Virittäjä 3 s. 336–364.
- 2008: *Vähemmistökielestä varioivaksi valtakieleksi*. – Kaisu Juusela & Katariina Nisula (toim.), *Helsinki kieliyhteisönä* s. 13–99. Helsinki: Helsingin yliopisto, suomen kielen ja kotimaisen kirjallisuuden laitos.
- Pesonen, Henna 2005: ”Jos värähdit, ota yhteyttä”. *City-lehden kontakti-ilmoitusten analyysia*. – Seija Aalto & Susanna Shore (toim.), *Kelaa vähä. Kirjoituksia nuorista ja kielestä* s. 173–188. Helsinki: Helsingin yliopiston suomen kielen laitos.
- PS = *Suomen kielen perussanakirja, osa I*. Helsinki: Edita 2001.
- Puurunen, Titta (2019): *Maria Niskanen, 31, syttyi kirjeenvaihdosta vuosien jälkeen uudelleen: ”Kirjeissä halutaan päästä pintaa syvemmälle”* – <https://yle.fi/uutiset/3-11076236> 31.12.2019
- Salokoski, Tarja & Mustonen, Anu 2007: *Median vaikutukset lapsiin ja nuoriin. Katsaus tutkimuksiin sekä kansainvälisiin mediakasvatuksen ja -sääntelyn käytäntöihin*. Helsinki: Mediakasvatusseura.
- Saukkonen, Pauli 1970: *Puhekielen luonteesta*. – *Kielikello* 3/1970 – <https://www.kielikello.fi/-/puhekielen-luonteesta> 29.6.2019
- 1984: *Mistä tyyli syntyy?* Porvoo: WSOY.
- 2001: *Maailman hahmottaminen teksteinä. Tekstirakenteen ja tekstilajien teoriaa ja analyysia*. Helsinki: Yliopistopaino.
- Seppänen, Eeva-Leena 1989: *Henkilöön viittaaminen puhetilanteessa*. – Auli Hakulinen (toim.), *Suomalaisen keskustelun keinoja I* s. 195–222. Helsinki: Helsingin yliopisto.
- Tainio, Liisa 2001: *Puhuvan naisen paikka. Sukupuoli kulttuurisena kategoriana kielenkäytössä*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Translatum Oy 2013: *Kansainvälistä viestintää käännöstoimiston silmin*. – *Ethän kirjoita epäsuomea? Vältä nämä yleiset lainarakenteet*. – <https://blogi.translatum.fi/bid/306083/eth-n-kirjoita-ep-suomea-v-lt-n-m-yleiset-lainarakenteet> 22.8.2019
- Vepsäläinen, Leena 2007: *Kontakti-ilmoitukset Helsingin Sanomissa ja Maaseudun Tulevaisuudessa 1970- ja 2000-luvuilla*. Pro gradu –tutkielma. Tampereen yliopiston kieli- ja käännös kielen laitos.

Viitanen, Marika 2005: *Tutkielmantekijöiden ilmoitukset*. – *Kielikello* 4/2005 s. 16–18.

VISK = Hakulinen, Auli, Vilkuna, Maria, Korhonen, Riitta, Koivisto, Vesa, Heinonen, Tarja Riitta & Alho, Irja 2019: *Iso suomen kielioppi*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. – <http://scripta.kotus.fi/visk> 26.7.2019.

Werlich, Egon 1983: *A text grammar of English*. Heidelberg: Quelle & Meyer.

Yli-Vakkuri, Valma 1989: *Suomalaisen puhutellun piirteitä*. – Anneli Kauppinen & Kyllikki Keravuori (toim.), *Kielen käyttö ja käyttäjä* s. 43–74. Äidinkielen opettajain liiton vuosikirja XXXVI. Helsinki: Äidinkielen opettajain liitto.

Östman, Jan-Ola & Laakso, Ville 1999: *Postikortille diskurssia löytämässä*. – Ville Laakso ja Jan-Ola Östman (toim.), *Postikortti diskurssina*. s. 11–22. Hämeenlinna: Korttien talo.

Aineistolähteet

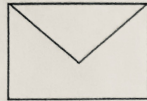
Girls 2005, kirjeenvaihtopalstat lehden numeroissa 1–2, 4–13.

Systeri 2010, kirjeenvaihtopalstat lehden numeroissa 1–5.

LIITTEET

Liite 1. Näyte Girlsin kirjeenvaihtopalstan sivusta 8/2005

Girls

KIRJE-
KAVEREITA

8

Lähetä ilmoituksesi osoitteella
Girls/Kirjeystävät,
Egmont Kustannus Oy Ab, PL 317, 33101 Tampere.

1 Hellou!

Täällä olisi yksi -92 vuosisallia oleva tyttö vailla kirje- ja mailikamuja. Musamaullasi tai harrastuksillasi ei ole väliä, kunhan olet samanikäinen kuin minä ja asut Turussa. Itse pidän PMMP:stä, Gwen Stefanista ja 60-, 70- ja 80-lukujen musiikista. Harrastan näyttelemistä ja kanteletta. Kuva olisi plussaa. **Verna Hörkkö, Lokinkatu 16 as 6, 20100 Turku tai pikku-vege@hotmail.com.**

2 Moi!

Olen yhdeksänvuotias tyttö, joka haluaisi 8-13-vuotiaita tyttöjä kirjekamuihisi. Musamakuni on Britney, Smak, Gwen Stefani, Lab, 50cent ja Uniklubi. Sun musamaulla ei ole väliä. **Caro Pankka, Puistokatu 32, 18100 Heinola.**

3 Zau!

Mulla alkaa olla tekemisen puutetta, joten kaipaisin uusia kirjekavereita. Harrastan kitaransoittoa, taidetta, musankuuntelua, lukemista jne. Musamaku on suomirokista metalliin, Dimmu Borgirista Apulantaan, ja kuuntelen myös Mariskaa plus joitakin muita bändejä. Sydäntäni lähellä ovat luonto, eläimet, historia, taide, kirjat, kesäyöt, kynttilät, manga, anime... Olen h-tajuinen ja hieman sego. Joka tapauksessa kaipaisin 12-15-vuotiaita tyttöjä (no, miksei poikiakin) kirjekavereiksesi. Muita vaatimuksia ei ole, kunhan olet h-tajuinen ja luotettava ja että sinulla on omia mielipiteitä. Kuva olisi jees, muttei välttämätön. **Emmi Kjellin, Rutkantie 17, 58720 Kaartilankoski.** Voit myös meilata: **emmi.kjellin@webinfo.fi.** PS. Olen 13.

4 Moi!

Etsin pitkäikäistä kirjeystävää tyttöistä ja pojista. Olen 16-vuotias ja harrastan pyöräilyä sekä shoppailua. **Aija Ullgren, Ahotie 1, 91500 Muhos.**

5 Heips kaikki!

Olen 15-vuotias tyttö Vaasasta. Haluaisin k-kavereita 14-17-vuotiaista ihmisistä.

Ufotkin kyllä käy. Harrastan eläinten hoitoa ja joukkuevoimistelua. Tykkään kaikenlaisesta musiikista. Sun musamaullasi ei ole väliä, kunhan ymmärrät huumoria ja kirjoitat pitkiä kirjeitä. Vastaa kaikille. **Heidi Nordman, Isännänkatu 15, 65370 Vaasa.**

Hei!

Olen 13-vuotias tyttö Vaasasta ja haluaisin, että joku 12-15-vuotias tyttö voisi alkaa kanssani kirjeenvaihtoon. Harrastuksillasi ei ole väliä. Itse harrastan futista ja ratsastusta. Musamaullasi ei ole väliä. **Tiia Porttila, Tyttösenkatu 11, 65370 Vaasa.**

Konnichiwa!

Täällä on yksi 12-vuotias mimmi, joka kaipaa k-kavereita. Olen eläinrakas ja rakastan musiikkia. Diggaan siis: Usher, Alicia Keyes, Mariska, Illi, Ruslana, Firevision jne. Saisit olla kingi tyyppi, kuten meitsi! Itse rakastan laulamista, joten saisit olla musatyyppi. Siinulla voisi olla jokin lemmikki (muttei ole pakko), minulla on suomenajokoiranpentu. Sun leffamaulla ei ole väliä, mä diggaan Kiinan leffoista. Olen hullu, huumorintajuinen hiphopmimmi. Kuva olisi tosi kiva. Ei lyhyen kirjeen kirjoittajille eikä tutuille. Saisit digata Orlando Bloomista... **Kristiina Vähänsoini, Vähänsointintie 95, 63800 Soini.**

Kukkuu!

Olen 13-vuotias likka ja etsin uusia k-kamuja. Haluaisin, että olisit iältäs 13-15-vuotias. Harrastan musankuuntelua, kamujen kanssa hengailua, shoppailua, pojista puhumista ja kaikkea muuta kivaa. Mun musamakuun kuuluu: Pikku G, Britney Spears, Apollo, Antti Tuisku, Indica, Günther ja Smak. Olisi kiva, jos mulle tulisi edes yksi kirjekamu! Kuva olisi kiva. **Niina Lahti, Outtulahdentie 3 A 3, 36420 Sahalahti.**

Liite 2. Näyte Systerin kirjeenvaihtopalstan sivusta 3/2010

Postilaatikko

KUN LÄHETÄT ILMOITUKSEN:
Kirjoita ilmoitustekstin loppuun nimimerkki, jota haluat käyttää, älä nimeäsi ja osoitteesi. Nimimerkinä voidaan käyttää myös osaa nimestäsi, esim. Sisko S.
Voit lähettää ilmoituksesi:
- nettisivuilla www.systeri.fi > Viestit > Postia > Postilaatikko
- sähköpostilla systeri@egmonkustannus.fi (viestin aiheeksi Postilaatikko)
- etanapostilla Systeri/Postilaatikko, Egmont Kustannus, PL 317, 33101 Tampere.

Jos lähetät ilmoituksesi kirjeessä tai sähköpostilla, muista laittaa mukaan nimesi ja osoitteesi, johon tullee vastaukset voidaan lähettää. Käytä mieluiten nettisivujen lomaketta, josta yhteystiedot tulevat automaattisesti toimituksen tietoon.

KUN VASTAAT ILMOITUKSEEN:
Kirjoita kirjekuoren päälle nimimerkki, jolle haluat kirjoittaa, sekä lehden nimi ja numero, esim. Vastaus nimimerkille Pikkusisko (Systeri 3/10)
Kirjoita samaan kuoreen Systerin osoite: Systeri/Postilaatikko, Egmont Kustannus, PL 317, 33101 Tampere. Systerin toimituksesta lähetetään kaikki vastauskirjeet samalla kertaa noin kuukauden kuluttua ilmoituksen julkaisemisesta. Vastauskuoria ei avata toimituksessa.

**Vastaa ilmoitukseen
kuukauden aikana!**

Vastaus
nimimerkille
Pikkusisko
(Systeri 3/10)

Systeri/Postilaatikko
Egmont Kustannus
PL 317
33101 Tampere

**Ilmoitukset nimimerkillä
- turvallisuutesi vuoksi!**

Kaikki kirjeenvaihtoilmoitukset julkaistaan nimimerkillä. Posti-, sähköposti- ja mese-osoitteita ei enää laiteta näkyville lehteen, jotta yhteystietoja ei käytetä väärin.

1 Kamuja?

Oon 11 wee tyttö Oulusta ja etsin kamuja. Sun pitäis olla: 10-12 wee, luotettava, mukava ja reilu. Meillä on koira. Toivottavasti et ole allerginen, sillä pidän tosi paljon eläimistä (pidät-hän sinäkin?)! Mun lempparilaulajia ovat: Miley Cyrus, Anna Puu ja Anna Abreu. Tykkään köydä uimassa ja Tietomaassa. Oletthan myös hauska? Jos kiinnostaa, kirjoita:

Ronja H.

PS Ei tutuille. PPS Muista kertoa kirjeessä yhteystietosi! PPS Kuva olis tosi iso plus-sa! PPSPPS Voitais myös pitää yökyliä...

2 Moips!

Täällä kirjoittelee 11-vuotias tyttö Maritilasta, joka etsii kirjekaveria. Harrastan hevostelua. Kuuntelen enimmäkseen Suomi-poppia, mutta myös Enrique Iglesiasia. Olen 100% eläinrakas ja toivoin, että sinäkin. Meillä on 3 kissaa ja 2 koira. Jos kolahti, laita postia:

Kaisa H.

3 Heips!

Mä olen 11-vuotias tyttö vailla 10-14-vuotiaista kirjekamua. Mun lempilaulajia ovat mm.: Anna Abreu, Britney Spears, Lady GaGa, Rihanna, Avril Lavigne, Cheek yms. Musamaullasi ei ole väliä. Olen 100% eläinrakas. Toivoin, että sinäkin tykkäisit edes vähän eläimistä. Jos kiinnostuit, kirjoita!

Sonja

4 MORO!

Täällä olls yks 11-vuotias tyttö, joka kaipais 10-13-vuotiaita pitkäaikaisia kirjekamuja. Olen huumorintajuinen ja 100% eläinrakas! Mun musamakuun kuuluu: Avril Lavigne, Black Eyed Peas, Celine Dion jne. Mä harrastan laulamista, piirtämistä ja pianonsoittoa. Sun

musa- tai millään muullakaan maulla ei ole mitään väliä. Olisi kiva, jos sulla on mese, niin voitais jutella sielläkin...

Rainbow

PS Yritän vastata suurimmalle osalle. PPS Tämä koskee vain tyttöjä. PPS Kuva olis 100% plussaa!

5 Moi kaikki!

Täällä olis yks 11 wee tyttö Joensuusta vailla k-kamua. Saisit olla 11-12-vuotias tyttö. Poikakin käy. Sun harrastuksillat ei ole väliä. Eikä kyllä sen puoleen musamaullakaan. Mä harrastan paljon urheilua, lukemista ja ratsastusta. Olen tosi eläinrakas ja meillä on kaksi koira sekä akvaariokaloja. Mun musamakuni on aika laaja. Jos kiinnostuit, niin kirjoita!

Siso

PS Ethän ole yhden kirjeen kirjoittaja?! PPS Muista laittaa nimesi ja osoitteesi mukaan. PPS Tutut älkää valvautuko.

6 Moips!

Olen 10-v. tyttö Vantaalta. Haluaisin lemmikseni hamsterin, mutta pidän myös koirista. Harrastan jalkapalloa, tanssia ja kokkikerhoa. Horoskooppimerkkini on vesimies. Haluaisin kirjeenvaihtoon 9-11-vuotiaiden tyttöjen kanssa. Eli jos kolahti, niin kirjoittele!

Iida H.

PS Varma vastaus kaikille. PPS Ei tutuille!

7 Hei!

Olen 12-v. tyttö, joka etsii 11-13-v. tyttöjä kirjekaveriksi. Olen rovanilemeläinen ja harrastan näytelmäkerhoa, partiota, pianonsoittoa ja kaveroiden kanssa oleskelua. Jos olet yhden kirjeen tai parin lauseen kirjoittaja, ei kannata yrittää. Musamakuni on laaja, esim.

3oh13 ja Anssi Kela. Sinun harrastuksillasi tai mieltymyksilläsi ei niinkään ole väliä. Kuvan voisni myöhemmin laittaa tulemaan. Innostiko? Siispä kirjoita!

Hetaxu

8 Moi!

Olen v. 1998 syntynyt tyttö Tuusulasta ja etsin k-kamujia! Harrastan suunnistusta, ratsastusta, hiihtoa, tanssia, jumpaa, sählyä ja vähän yleisurheilua... Haluaisin kirjekaverin, joka harrastaa suunnistusta! Musamakuni kuuluu esim. Eminem ja Christina Aguilera. Perheessämme on kaksi koira ja minulla on ollut hoitoponi. Jos kiinnostuit, niin kirjoita!

S.H.K.

PS Kerrothan kirjeessä suunnistusseuras!

9 HEIP!

Olen 11-v. tyttö Raumalta. Mun perheeseen kuuluu äiti, isä, pikkuveli, mä ja mun koira. Mun koirasta sitten tarkemmin, jos otat yhteyttä... Mä harrastan laitesukellusta ja tokoa. Lempiväriini on valkoinen. Musamakuni on toosi laaja, mm. Cheek, Anna Abreu, Anna Puu, Pete Parkkonen, Alesha Dixon yms. Kirjoita:

Jassujj

10 Terse!

Etsin kirje- ja mesekamuja. Ikää saisi olla kymmenestä ylöspäin. Itse oon 11. Harrastan pianonsoittoa ja uintia. Kuuntelen musaa laidasta laitaan, enimmäkseen poprockia. Kuuntelen Michael Jacksonia ja Tokio Hotelia. Mulla on myös hamsteri. Haluaisin ekassa kirjeessä mahdollisimman paljon tietoa sinusta ja mahdollisesti myös mese-osoitteen. Kuvakin olis kiva. Vastaan ainakin kolmelle ekalle.

lippa